۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرزا فندرسکی

۱۸۳

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۱۸۳

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرزا فندرسکی

١٢٩٠١

فتح الرجال

لحل المربوط ذكره الشيخ ابو العباس احمد بن فهد في عدته يكتب اول سورة الفتح في مستقبلا
وسورة النصر وقوله ومن آياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة
ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ادخلوا عليهم الباب فاذا دخلتموه فانكم غالبون ففتحنا
ابواب السماء بماء منهمر وفجرنا الارض عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر رب اشرح
لي صدري ويسر لي امري واحلل عقدة من لساني يفقهوا قولي وتركنا بعضهم يومئذ
يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا كذلك حللت فلان ابن فلان عن فلانة
بنت فلانة لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رءوف
رحيم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم ثم
تعليق ايضا من كتاب ابي برهه يكتب اول الفتح ثم قوله نصرا عزيزا وفجرنا الارض
عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر وجعلنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور
فجمعناهم جمعا وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم قل يحييها الذي انشاها
اول مرة وهو بكل خلق عليم ثم يكتب حتى اذا ركبا في السفينة خرقها قال اخرقتها
لتغرق اهلها ثلاثا ثم يكتب اللهم اني اسئلك بحق الاسم المكنون بين الكاف والنون
وبحق محمد واهل بيته الطاهرين ان تحل ذكر فلان ابن فلان عن فلانة بنت فلان
بكهيعص بحمعسق بقل هو الله احد وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما
بالفي لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ايضا يكتب على ثلث بيضات بعد ان
يسلقوا ويقشروا الاول حتى اذا ركبا في السفينة خرقها الثاني اولم ير الذين كفروا ان
السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي افلا يؤمنون
الثالث فاستغلظ فاستوى ثم يأكل الاولى فان اكل والا اكل الثانية والا الثالثة

مصباح كفعمي ره

[illegible]

اللهم ... [illegible]

اللهم وال من والاهم وعاد من عاداهم وانصر من نصرهم واخذل من خذلهم

والعن من ظلمهم وعجل فرجهم وانصر شيعتهم واهلك عدوهم من الجن والانس

من الاولين والآخرين اللهم ... [illegible]

... والارض ... [illegible]

اللهم اغفر وارحم ... يا ارحم الراحمين

[illegible]

فتح الوجان ... [illegible]

[illegible] باذن الله تعالى

علی	هو	علیم	علی	سوگ	ولای
م	هلام	علام	[illegible]	حی	۱۱

العجل ... [illegible] فلان ابن فلان علی ... [illegible]

[illegible]

زعدل او ثابت [illegible]

[illegible]

ای دیده عبرت بین در خاطر معذوران

[illegible]

[illegible]

از برای رفع تعجج هوا برای خشک

فاکیان صدف بر روی آتش ترب ...

بسم الله الرحمن الرحيم

الاحاديث

من سمع شيئاً من الثواب على شيء فصنعه كان له اجره وان لم يكن كما بلغه

من بلغه شيء من الخير وعمل به كان له ثواب ما بلغه وان لم يكن الامر كما بلغه

قال النبي صلى الله عليه وسلم ما من بني آدم الا وفيه اربعة من العروق عرق الجذام وعرق البرص وعرق الجنون وعرق العمى فاذا

تحرك عرق الجذام فيسلط الله عليه الزكام فيقطعه فاذا تحرك عرق البرص فيسلط الله عليه الدماميل

فيقطعه فاذا تحرك عرق الجنون فيسلط الله عليه البلغم فيقطعه فاذا تحرك عرق العمى فيسلط الله عليه الرمد فيقطعه صدق

قال لقمن الحكيم النساء اذا بلغن عشر سنين فهن لعبة اللاعبين فاذا بلغن عشرين سنين فهن حور العين

واذا بلغن ثلاثين فهن ذات الشحم واللحم واللبن واذا بلغن اربعين فهن ذات البنات والبنين

واذا بلغن خمسين فهن في الغابرين واذا بلغن ستين فاقتلوهن بالسكين واذا بلغن

سبعين عليهن لعنة الله والملائكة اجمعين

من صلى من غرة رجب وشعبان ورمضان كل يوم وليلة الفاتحة وآية الكرسي والمسبحات

وحولق وصلى على النبي صلى الله عليه وسلم كل ذالك ثلثاً ثلثاً ثم استغفر بعد ذالك اربعمائة مرة غفر الله له

ذنوبه ولو كانت كقطر المطر وورق الشجر وزبد البحر

عشرة من اكل الطعام حارا يورث سبع آفات غلبة السيلان وذهاب البركة من الطعام وذهاب القوة

ونقصان السامع ورؤية البصر وذهاب الماء في فمه ونقصان الاسنان صدق

از حضرت صادق عليه السلام مرويست که هر که حاجتی داشته باشد بگیر بنویسد الی آخر که آن مطلب برآید

هنوز قلم را از مرکب سیاه نکرده بر سر کاغذ بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم وعد الله

الصابرين المخرج مما يكرهون والرزق مما لا يحتسبون وجعلنا الله واياكم من الذين

لا خوف عليهم ولا هم يحزنون صدق

در ادعیه مخصوصه بقبرستان که نو داخل شدن [illegible]

روایت از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که فرمود که هر که قدرت نداشته باشد
که زیارت کند ما را باید که زیارت کند برادر مؤمن ما را که نوشته میشود از برای او ثواب زیارت ما
پس اگر خواهی قبر برادر مؤمن خود را روی بقبله بود دست بر بالای قبر او نه و بگو که
اللهم ارحم غربته وصل وحدته وآنس وحشته وآمن روعته
واسكن اليه من رحمتك رحمة يستغني بها عن رحمة من سواك
والحقه بمن كان يتولاه و بخواند انا انزلناه هفت بار
و در کتاب ثواب الاعمال مذکور است که هر که زیارت کند قبر برادر مؤمن خود را و بخواند هفت بار
انا انزلناه نزد قبر او بیامرزد خدای تعالی او را و صاحب قبر را و در بعضی نسخه‌ها مسطور است
که هر مؤمنی که آیة الکرسی بخواند و ثواب آن را باهل قبور بخشد خدای تعالی داخل سازد در گور هر مؤمنی
که مرده باشد از مشرق تا مغرب چهل نور و قبور ایشان را فراخ و گشاده گرداند و برای
هر یکی از ایشان درجه بلند گرداند و برای خواننده آیة الکرسی ثواب شصت پیغمبر کرامت فرماید
و بعد هر حرفی از آیة الکرسی فرشته خلق کند که از برای او تسبیح کند تا روز قیامت
و عن النبي صلی الله علیه و آله انه اذا خرج الى البقيع كان يقول السلام عليكم يا اهل القبور رحم الله المستقدمين
منكم والمستأخرين منا انتم لنا سلف ونحن لكم خلف وانا ان شاء الله بكم
لاحقون ثم يقرأ سورة الاخلاص احدى عشر مرة وفي بعض الوقت اذا زلزلت عشر مرات
وفي بعض الوقت كان يقرأ يس وفي بعض الوقت آية الكرسي حتى
الى قوله يخرجهم من الظلمات الى النور ويجعل ثوابها لاهل القبور

[illegible] من عرف نفسه فقد عرف ربه [illegible] الاول ان النفس [illegible] الثاني [illegible] الثالث [illegible] الرابع [illegible]

الخامس من عرف ان نسبة النفس الى اجزاء البدن كلها على السوية علم ان نسبته سبحانه الى اجزاء العالم
كلها على السوية لا كما زعمه المجسمة من ان الله سبحانه على العرش قريب منه وبعيد عن غيره السادس
من عرف ان النفس موجودة قبل البدن باقية بعده عرف ان الله كان موجودا قبل العالم
وباق بعده لا كما يقول من زعم ان العالم قديم السابع من عرف ان نفسه لا يعرف كنه
ذاتها عرف ان ربه كذلك بالطريق الاولى لان النفس معلومة الوجه ومجهولة الكيفية
والرب سبحانه كذلك وان كان بين الوجهين تضاد وتفارق الثامن ما التاسع من عرف
ان النفس ليس لها مكان وانها لا تحس ولا تمس عرف ان ربه كذلك العاشر من عرف
نفسه لصفات النقص عرف ربه لصفات الكمال اذ النقص دال على الكمال [illegible] فيلزم
ملازمة للقدم الحادث [illegible] انه من باب تعليق المحال بالمحال يعني كما لا يعرف حقيقة
النفس لا تعرف حقيقة الرب [illegible] عن علي عليه السلام قال لا تنظروا الى
كثرة صلاتهم وصومهم وكثرة الحج والمعروف وطنطنتهم بالليل ولكن انظروا الى
صدق الحديث واداء الامانة [illegible] ايضا عنه عليه السلام مجالسة الاشرار تورث
سوء الظن بالاخيار وايضا انكم لن تسعوا الناس باموالكم فسعوهم بطلاقة
الوجه وحسن اللقاء وايضا لو تكاشفتم ما تدافنتم ايضا ما ظفر بخير من
استغفر برائه [illegible]

فصل در بیان استخاره و ساعات آن از حضرت جعفر بن محمد صلوات الله علیه

منقولست در بیان اختیار ساعات استخاره روز شنبه از طلوع آفتاب تا چاشت روز یکشنبه
از صبح است تا ظهر و از عصر تا مغرب روز دوشنبه از فجر است تا طلوع آفتاب پس از چاشت
است تا عصر روز سه شنبه از چاشت است تا ظهر پس از عصر است تا عشا
روز چهارشنبه از صبح است تا زوال بعد از آن از عصر است تا عشا روز پنجشنبه
از صبح است تا طلوع آفتاب و از چاشت تا عصر و از مغرب تا عشا روز جمعه
از صبح است تا طلوع آفتاب و از چاشت تا عصر و از مغرب تا عشا

استخاره بمصحف ابن طاوس ره روایت کرده است که کسی که خواهد که استخاره از قرآن
بکند پس باید که آیة الکرسی را تا و هو العلی العظیم بخواند و آیه و عنده مفاتح الغیب
لا یعلمها الا هو تا آخر بخواند پس ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بگوید
اللّهمّ انّی توکّلت علیک وتفأّلت بکتابک فأرنی ما هو المکنون
فی سرّک المکنون المخزون فی غیبک یا ارحم الراحمین ارنی الحقّ حقّا
حتّی اتّبعه وارنی الباطل باطلا حتّی اجتنبه یا کریم پس بگشاید
مصحف را و بشمارد جلاله را در صفحهٔ راست و بشمارد اوراق و بشمارد سطرها را
از صفحهٔ دست چپ بعدد ورق پس آنچه بماند بعد از شمردن سطر
بمنزلهٔ وحی است باین عمل کند و در مصباح کفعمی مذکور است که ابن طاوس
علیه الرحمة در موضع خود ذکر کرده است که بعضی دیگر از استخاره قرآن آنست که مصحف را
بگشاید و نظر کند بآنچه در اول آنست عمل باین بکند والله اعلم

[illegible] الکتاب [illegible] الذی [illegible] المختص المحفوظ الذی
[illegible] فان [illegible] [illegible]
لا [illegible]

الصوفیة السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور
الوتر بمعنی الثار والموتور بمعنی من قتل له قتیل ولم یطلب بدمه
والوتر معطوف علی المنادی وزعم عطف الی محل الله عده
ای انه یغفر الذنب بالا تعیقوا الاواتی تدبر صاحب
ولا الموتور فحمل للمضاف جمع الوتر والجر واو الاصح
الموافق للنسخ الصحیحة وتحرکه کما هو صحیح بال الحقیقة والجر
انه مضاف الیه وحذف المضاف وعوض عنه حرف
التنوین والمحذوف هو لفظ ابن بقرینة
رجعة النغوة الاولی ای یا وتر وابن الموتور
فان الامر دائم مرتو البقر [illegible]

[illegible]

وقد يرد انه شكل ... لا يحكم على احوالهم مطلع على الامر ... ولكن ...

فان معرض ... ولا يكلفانه نفسا الا وسعها ان التكليف ... عن الوسع والطاقة لا يكلف ...

... سبحانه ... بالسنة ... او ... حقه ... في ...

... ان ... الرحمة ... المذكورة التي ... البر ... في وجه السلوم

ويمكن الجواب بان ... المقدور ... لا ان ... اذا ... او عرف ... الا ...

... لانه في الاختيار فيصح التكليف لغاية ... لا ... الكلف به

كن ... ما ... وهكذا فان المقام ...

[illegible]

تفسير الآيات المشكلة من ال[illegible]

قوله تعالى كوني برداً وسلاماً على [illegible] ثالثة [illegible]

يعني ذات برد وسلام فبولغ في ذلك كان ذاتها برد وسلام والمراد ابردي فيسلم منك ابراهيم غير ضار وعن ابن عباس رضي الله عنهما لو لم يقل ذلك لاهلكته بردها نزع الله عن النار طبعها من الحر والا وابقاها على الانارة والاشراق كما كانت والتحقيق ان النار من جهة سلط وعبثا نفعل الله بها والمراد تم كانت كما تنور ابراهيم فاشتد [illegible]

قوله تعالى اذ قال الله يا عيسى اني متوفيك ورافعك الي ومطهرك من الذين كفروا الآية في آل عمران اني متوفيك اي مستوفي اجلك ومعناه اني عاصمك من ان يقتلك الكفار ومؤخرك الى اجل كتبته لك ومميتك حتف انفك لا قتلا بايديهم ورافعك الى السماء ومقر ملائكتي ومطهرك من الذين كفروا من سوء جوارهم وخبث صحبتهم وقيل متوفيك قابضك من الارض من توفيت مالي على فلان اذا استوفيته وقيل متوفيك في وقتك بعد النزول من السماء ورافعك الآن وقيل متوفيك منيما نفسك بالنوم من قوله والتي لم تمت في منامها ورافعك انت نائم حتى لا يلحقك خوف وتستيقظ وانت في السماء آمن انتهى

قوله تعالى في الفتح ليغفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر الآية لا يجب فيه وجهان من التأويل احدهما ان المراد ليغفر لك ما تقدم من ذنب ابيك [illegible] وما تأخر من ذنب [illegible] وحسنت اضافته الذنب اليه للاتصال بينه وبينهم ويعضده ما رواه المفضل ابن عمر عن الصادق عليه السلام انه سئل عن هذه الآية فقال والله ما كان له ذنب ولكن الله سبحانه ضمن له ان يغفر ذنوب شيعته علي عليه السلام ما تقدم وما تأخر وثانيهما ما ذكره السيد المرتضى ان الذنب مصدر والمصدر يجوز اضافته الى الفاعل والمفعول والمراد هنا ما تقدم من ذنبهم اليك في اخراجهم اياك من مكة وما تأخر من صدهم عن المسجد الحرام ليغفر ما اذنبه قومك اليك من اخراجك وصدك عنها [illegible] الذنب مضاف الى المفعول هنا ويتعلق بنفس هذا على الاخراج والصد المذين هو منافعها [illegible] ولذلك جعل المغفرة عن الفتح دغرض فيه فالمراد بالمغفرة على هذا ازالة احكام المشركين ونسخها عنه انتهى

لما نزلت سورة النصر قال عليه السلام الله اكبر جاء نصر الله والفتح وجاء اهل اليمن قوم رقيقة قلوبهم الايمان يمان والحكمة يمانية وقال اني لاجد نفس ربكم من قبل اليمن [illegible] نفس ربكم ان الفرج والفرح اقول والاضافة كما في بيت الله [illegible]

قوله تعالى في سورة النور الم تر ان الله يزجي سحاباً ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاماً فترى الودق يخرج من خلاله الآية المشهور ان الابخرة اذا تصاعدت ولم تحللها حرارة فبلغت الطبقة الباردة من الهواء وقوي البرد هناك اجتمع وصار سحاباً فان لم يشتد البرد تقاطر مطراً وان اشتد فان وصل الى الاجزاء البخارية قبل اجتماعها نزل ثلجاً والا نزل برداً وقد يبرد الهواء برداً مفرطاً فيقبض وينعقد سحاباً وينزل منه المطر او الثلج انتهى

اخبرني عن سليمان هل كان محتاجاً الى علم آصف بن برخيا حين قال يا ايها الملأ ايكم يأتيني بعرشها قبل ان يأتوني مسلمين قال عفريت من الجن قال الذي عنده علم من الكتاب هو آصف ولم يعجز سليمان عليه السلام عن معرفة ما عرف آصف لكنه احب ان يعرف امته من الانس والجن انه الحجة من بعده وذلك من علم سليمان عليه السلام اودعه آصف بامر الله تعالى ففهمه الله ذلك لئلا يختلف في امامته ودلالته كما فهم سليمان عليه السلام في حياة داود عليه السلام ليعرف امامته ونبوته من بعده لتأكيد الحجة على الخلق مجمع البيان

[illegible]

المشهور باعتبار ملاحظة تعددها في مجموع النسخات وفي ضمن تمام الشهر ويرجع الى الجواب الاول كما لا يخفى

[illegible]

عند ختم القرآن دعاء مولى امير المؤمنين عليه السلام اللهم اشرح بالقرآن صدري واستعمل بالقرآن بدني ونوّر بالقرآن بصري واطلق بالقرآن لساني واعنّي عليه ما ابقيتني فانه لا حول ولا قوة الا بك

اللهم ما كان منّا في تلاوة القرآن من خطاء او سهو او نسيان او ترك آية او تغيير حرف او تشديد كلمة على غير ما انزلته فاعف عنّا يا الله يا ربّاه يا سيّداه يا هو لاه

اللهم اغفر لي ولوالديّ ولجميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات تابع اللهم بيننا وبينهم بالخيرات يا قاضي الحاجات يا مجيب الدعوات يا عالم السرّ واخفى برحمتك يا ارحم الراحمين

اللهم بلّغ بركة ثواب قرائة ما قرأناه من القرآن هدية واصلة ورحمة نازلة على روضة نبينا محمد صلى الله عليه وآله ومن روضته على روضات جميع الانبياء والاولياء والاصفياء والاتقياء والعلماء والشهداء والقرّاء والحفاظ والحجّاج والعبّاد والزهّاد ومن روضاتهم على ترابات آبائنا وامّهاتنا واخواننا واخواتنا وعمّاتنا وعمّاتنا وخالاتنا وخالاتنا واقربائنا وجيراننا ومعارفنا واستادنا ومعلمينا ومتعلمينا واولادنا واهالينا انك انت الغفور الرحيم

اللهم بحرمة هر طلبي چهارده هزار مرتبه صلوات بخشنده هر روزي بروح يكي از معصومين ختم كند وبعد دعاء باين كثرة عقد المكاره را بخواند وحاجت سوال نماند كه حقيقة تمكذر ردكه راة القرحمة فخن انتح دله ؟
ودر سلمان فارسي رضي الله عنه مرويست كه هر كه در شب جمعه چهل يكمرتبه ايند عاء را بخواند اگرتائب جمعه ديگر مراد نرسد بر من لعنت كند سبحان القائم الذي لم يزل سبحان العالم الذي لا يجهل سبحان الجواد الذي لا يبخل سبحان الحكيم الذي لا يعجل سبحانه سبحانه ما اعظم شانه برحمتك يا ارحم الراحمين

تتمة الجواب منقول من سيد عبد الله في شرحه على الصحيفة السجادية منعى لمن قدرهم وانزل الله تعالى في ذلك الرضية المرجه

انا انزلناه في ليلة القدر الى قوله خير من الف شهر يملكها بنوا امية ليس فيها ليلة القدر قال بعضهم كمفرّ ان المراد انه ليس في تلك الشهور ليلة القدر وان الله تعالى رفعها مع النبي صلى الله عليه وآله اوّلا وحكاه تفسير هذا المعنى المجمع الطبرسي في تفسيره عن بعضهم او انها خير منها ما عدا ليلة القدر والاول اقرب الى اللفظ والثاني اقرب باعتبار ما دل من الاحاديث على وجودها في زمن كل امام اثني عشر وقيل معناه ليس لبني امية فيها ليلة القدر لاختصاصها برسول الله صلى الله عليه وآله وباهل بيته من بعده بنزول الامر لهم فيها ولشيعتهم بتضاعف حسناتهم فيها انتهى كلامه ويؤيده ما روي عن ابي جعفر عليه السلام انه قال واعلم ان من صدق بليلة القدر ليعلم انها لنا خاصة انتهى سيد عبد الله

قوم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء قد ذكر الشيخ فيه انه اذا صدر منه ذنب حابس له فاعتذر لهذا الذي الذي لان الذنب السابق حابس عنه البحو لانه في اثناء الدعاء وان لم يبق ذنب كان المعنى بمغفرة قبل الذنب فاتى

الأحاديث المفيدة

ذكر صاحب كتاب عيون اخبار الرضا عليه السلام فيه ان الرضا عليه السلام روى عن ابيه عن آبائه عن النبي صلى الله عليه وآله انه
قال اذا كان يوم القيمة ولنا حب شيعتنا فمن كانت مظلمة فيما بينه وبين الله حكمنا
فيها فاجاب ومن كانت مظلمة فيما بينه وبين الناس استوهبناها فوهبت لنا وان كانت
مظلمة فيما بينه وبيننا فنحن احق من عفى وصفح وذكر الشيخ ابو العباس احمد بن فهد الحلي
ان النبي صلى الله عليه وآله قال ينادي مناد يوم القيمة تحت العرش يا امة محمد ما كان لي قبلكم فقد وهبته
لكم وقد بقيت التبعات بينكم فتواهبوا وادخلوا الجنة برحمتي وذكر ذلك في عدة
سمع عن بعض المتبحرين ان من كتب صلى الله عليه وآله بالعلامة كما هو دأب الكاتبين فهو آثم
وكذلك عند جميع المحدثين مستوجب كذب اول الدول لي عدم العرض بينه وبين عليه السلام

حديث الموقف في الجانة من قتل المغيرة السكين في يده وقوله عليه السلام لا تقتلوه وفراجر نفث فكانما الكس
كلوا الخ حديث درس الصادق عليه السلام وامام حنفي واخذ الدرهم لمن يقرء درسها وكيفية
الرجوع بغير رجوع امام المنتهى عن منزل المضيف الخ نقل برؤيا الرائي رائي في نوم
مرته وغسله وكفنه ودفنه وسؤال المقبر ومكر رسول الله صلى الله عليه وآله الخ
اللهم اعطِ المنتظر لمكمل السميع ولنوا محمد وآله الطاهرين حديث الشبلي عند قراءة
الخطبة جاء في المسجد والآخرة فوق المنبر يخطب وهو يحكم الخ دعاء عمر انه سمع رجلاً يقول
اللهم اجعلني من القليل فقال عمر ما هذا القليل الدعا فقال الرجل اني سمعت الله يقول وقليل من عبادي
الشكور فانا ادعوه ان يجعلني من ذلك القليل فقال عمر كل الناس اعلم من عمر كذا

عن النبي كاتب الحسنات على يمين الرجل وكاتب السيئات على يساره وصاحب اليمين امير
على صاحب الشمال فاذا عمل حسنة كتبها ملك اليمين عشرا واذا عمل سيئة قال صاحب اليمين لصاحب
الشمال دعه سبع ساعات لعله يسبح او يستغفر في جامع الجامع لتفسير القرآن في العروة ما يلفظ
من قول الا لديه رقيب عتيد اي حافظ معه

روى جابر بن عبد الله الانصاري وغيره ان النبي ص كان ذات يوم في منزله وعلي ع بين يديه اذ جاء جبرئيل ع
يناجيه عن الله تعالى فلما تغشاه الوحي توسد فخذ امير المؤمنين ع فلم يرفع راسه عنه حتى غابت
الشمس فاضطر امير المؤمنين ع لذلك الى صلاة العصر فصلاها جالساً يومي بركوعه وسجوده ايماء
فلما افاق ص من غشيته قال لامير المؤمنين ع افاتتك صلاة العصر قال لم استطع ان اصليها
قائماً لمكانك يا رسول الله والحال التي كنت عليها في استماع الوحي فقال له ادع الله ليرد
عليك الشمس حتى تصليها قائماً في وقتها كما فاتتك فان الله يجيبك لطاعتك لله ولرسوله
فسأل امير المؤمنين ع الله عز اسمه في رد الشمس فردت عليه حتى صارت في موضعها
من السماء وقت العصر فصلى امير المؤمنين ع صلاة العصر في وقتها ثم غربت فقالت اسماء
اما والله لقد سمعنا لها عند غروبها صريراً كصرير المنشار في الخشب
وكان رجوعها عليه بعد النبي ص انه لما اراد ان يعبر الفرات ببابل اشتغل كثير
من الصحابة بتعبير دوابهم ورحالهم وصلى ع بنفسه في طائفة معه العصر فلم يفرغ
الناس من عبورهم حتى غربت الشمس ففاتت الصلاة كثيراً منهم وفات الجمهور فضل
الاجتماع معه فتكلموا في ذلك فلما سمع كلامهم فيه سأل الله جل ذكره رد الشمس عليه
ليجمع كافة اصحابه على صلاة العصر في وقتها فاجابه الله تعالى الى ردها عليه وكانت
في الافق على الحال التي كانت عليه وقت العصر فلما سلم بالقوم غابت فسمع
لها وجيب شديد فهال الناس ذلك واكثروا من التسبيح والتهليل والاستغفار
وسار خبر ذلك في الآفاق وانتشر ذكره في الناس ارشاد دار الكرام

عن النبي ص بين العالم والعابد مائة درجة بين كل درجتين حضر الجواد المضمر سبعين سنة وعنه ص انه
يشفع يوم القيمة ثلثة الانبياء ثم العلماء ثم الشهداء فاعظم بمرتبة هي واسطة بين
النبوة والشهادة الخ روي عنهم عليهم السلام الكيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت والعاجز من
اتبع نفسه هواها وتمنى على الله المغفرة انتهى

لا حـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ دیث

فكان شيخنا البهائي رحمه الله اجتمع ببعض علماء العامة وكان

نظيره التسنن فقال له ما تقول علماء الامامية الذين فيكم في حق الشيخين قال قد ذكروا الى حديثين

فتحيرت عن جوابهم قال ما يقول قال يقولون ذكر مسلم في صحيحه عن النبي صلى الله عليه وآله انه قال فاطمة بضعة

مني من اذاها فقد اذاني ومن اذاني فقد اذى الله ومن اذى الله فقد كفر وروى بعد خمس ورقات ان فاطمة

خرجت من الدنيا وهي ساخطة غاضبة عليهما قال دعني حتى انظر في الكتاب فجاءه من الغد

وهو يقول الم اقل لك انهم يكذبون علينا قد نظرت في الحديثين وبينهما اكثر من خمس ورقات انتهى

ذكر في الانوار النعمانية قدم لقمن من سفر فلقي غلامه في الطريق فقال ما فعل ابي قال مات

قال ملكت امري قال ما فعلت امرأتي قال ماتت قال جدد فراشي قال ما فعلت اختي قال ماتت

قال سترت عورتي قال ما فعل اخي قال مات قال انقطع ظهري. مجمع البيان

المشهور استحباب قراءة خمس سور في تعقيب خمس صلوة على هذا الترتيب الذي في هذا البيت العاري المجهول

مطالب الدارين مجرب آمين ظهر عم عصر فتح واقعه مغرب عشاء ملک صبح

عنهم عليهم السلام فر من الناس فرارك من الاسد من موثق الاحمر قال قلت للصادق ع ابو ابن

اوصني بشيء اشفع به فقال ع اقلل معارفك يعني آشنايان خود را كم كن قلت زدني يا ابن

رسول الله فقال انكر من عرفت منهم يعني مكر شو كسي را كه با او آشنا شده يعني ترك آشنايي او كن

عن ابن مسعود قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله لياتين على الناس زمان لا يسلم لذي دين دينه الا من

يفر من شاهق الى شاهق ومن حجر الى حجر كالثعلب باشباله قالوا ومتى ذلك

الزمان قال اذا لم تنل المعيشة الا بمعاصي الله فعند ذلك حلت العزوبة قالوا يا رسول الله

امرتنا بالتزويج قال بلى ولكن اذا كان ذلك الزمان فهلاك الرجل على يد ابويه

فان لم يكن له ابواه فعلى يدي زوجته واولاده فان لم يكن له زوجة ولا ولد فعلى يدي قرابته

وجيرانه قالوا وكيف ذلك يا رسول الله صلى الله عليه وآله قال يعيرونه لضيق المعيشة ويكلفونه ما

لا يطيق حتى يورده موارد الهلكة انتهى من اربعين عن الصادق عليه السلام

من حبس حق المؤمن اقامه الله يوم القيمة خمسمائة عام على رجليه حتى يسيل من عرقه اودية

وينادي مناد من عند الله هذا الظالم الذي حبس على المؤمن حقه فيوبخ اربعين

يوما ثم يؤمر به الى النار انتهى من اربعين

سيئه الجهاد الخصوم

ايما مؤمن حبس مؤمنا عن ماله وهو محتاج اليه لم يذق والله من طعام الجنة ولا يشرب من الرحيق المختوم

عن النبي صلى الله عليه وآله قال من مطل على ذي حق حقه وهو يقدر على اداء حقه فعليه

كل يوم خطيئة عشار

[illegible]

في بعض النصوص لان السحر ... قد ... وانه فيه ... ولذلك نزل المعوذتان بين العلماء المراد
من قوله من شر النفاثات في العقد ... او احد ... ان من اقسام السحر تاثير
النفوس الشريرة والمنافات في ذلك للعصمة والنبوة اذ ليس هو الا كتاثير السم
والسيف به وتسليط الحياة والعقارب عليه ... من تاثير السحر في
عقله ونحوه مما ... الناس عنه ... بأقواله ودعواه لتسليط
السحر عليه ولو ... كذلك واضحا ... فان هذا القسم منه كغيره من الاسباب
التي ... تاثيرها فيهم ... وما عندهم من الاحراز والدعوات الدافعة عند مساف
ضرورة انه عندهم ايضا ما يحترزون به عن كل شر لكن قد يؤمرون بعدم استعماله
... في ... اقول ... من هذا الاشكال ما ورد من الدعاء
عند نزول ... فان ... قد ورد عند نزول البلية اللهم انزل
... وانت ... وفهم هذا المعنى ... اللطف ... العلم
مع انه ... الاحتجاب ... الادعية عنهم ... الطاف ... عليهم

روایتست از حضرت رسول الله صلعم فرموده که هر کس این طلسم را با خود دارد از آتش و مار و عقرب و درد ...
... رفع شود باذن الله تعالی

[illegible]

بازوبند حضرت امیر المؤمنین علی هر کم کتورسه کوزه عزیز اولمز و پادشاه لر یانینده عزیز و مکرم اولور هر کم ... کتورسه ... اولور

[illegible]
یا الله یا الله

[illegible]
یا رحمن یا رحمن

[illegible]
یا رحیم یا رحیم

[illegible]
یا حی یا حی

[illegible]
یا قیوم یا قیوم

[illegible]
یا دائم یا دائم

[illegible]
یا حلیم یا حلیم

[illegible]
یا کریم یا کریم

[illegible]
یا قائم یا قائم

[illegible]
یا منان یا منان یا منان یا منان

یا ذا الجلال والاکرام ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
برحمتك یا ارحم الراحمین

منقول از حضرت رسالت که هر کس این تعویذ را بر بازو بندد ...
التعویذ هذا

قال الثعالبي في كتاب سر اللغة اول مراتب الحب الهوى ثم العلاقة وهو الحب الملازم للقلب ثم
الكلف وهو شدة الحب ثم العشق وهو اسم لما فضل عن المقدار الذي اسمه الحب ثم
الشعف بالعين المهملة وهو احراق الحب للقلب مع لذة يجدها وكذلك اللوعة واللاعج
فان تلك حرقة الهوى المحرق ثم الشغف بالمعجمة وهو ان يبلغ الحب شغاف القلب
وهي جلدة دونه وقد قرئ شعفها وشغفها ثم الجوى وهو الهوى الباطن ثم التتيم
وهو ان يستعبده الحب ومنه تيم الله اي عبد الله ثم التبل وهو ان يسقمه الهوى ومنه رجل متبول ثم
التدليه وهو ذهاب العقل من الهوى ومنه رجل مدله ثم الهيوم وهو ان يذهب على وجهه
لغلبة الهوى عليه فلاصة من حواشي المصابيح للكفعمي

في ادعية شهر رمضان

قوله ولا تستبدل بي غيري ظاهره انه دعاء على النفس لكن ليس كذلك بل المقصود نفي الترك ونفي نفس
الاستبدال اي لا تجعلني موضع الاستبدال عما قدرت لي من الثواب والجزاء بحيث ان تجعل غيري محله
للاستبدال الذي يلزمه عدم الاعطاء من المبدل منه قوله مولاي كما قصدت في الملك وهو من
الادلال وهو التغنج ومعنى التغنج ظاهره كونه مع ترك ما يعده المرتفع وعدم ربط الارتاب برب
الارباب بيان الخضوع والاستكانة والتوجه وبيان عموم لطفه ورحمته انه مع تنزهه كيف
وكان علوه وان العبد مع قصوره وكمال تقصيره من تحمل الربانية ان هو عموم لطفه
بحيث صير عبده من جهة استكانته له ورحمته ودرء الركانة بمرتبة ودعم مرتبة التعانق في له
وما حاصله ان عروج العبد مرتبة التغنج وكونه مدللا ارتقى في فضله سبحانه قوله ماحلقه
والنبي انت خلقته محمودا ومحمد الكلمة بمعنى المعنى والنون والنون كما ورد في قول
ابي عبد الله عند دعاء داود للاهل حرة الكرسي انه خلقني لكم والنار ولكم كرهه كما الهم
انت خلقني ويحتمل ان يكون الفعل بمعنى الفاعل او المخلف قوله اغضب اليوم المجد والابرار
عترته المنصوص عليهم محذوف والمنصوب له مذكور ويحتمل قوله صغيرنا
وكبيرنا ما وجه ذكر الصغير لطلب الغفران مع عدم ثبوت ذنب له بل وجه
التعميم او تعميم الدعاء ويحتمل ان يكون المراد شمول المغفرة بمعنى الرضوان لهم التقى
ويكمل عمر ذلك ما عدا نفسه وبغير بارزتان قوله اسالك من جلالك ما جلالك
وفي ما ملك الملك حتى وكنه كعمل الراد باصل المحل تم الحكم بان كل ما يتم
ما تلا حقه مع انه من جملة ما تسئل منه سبحانه ما هو ليس كحيف لم تعم كالرقة الى

قاعده فی تفال

۳ صلوات ۳ قل هو الله ۱ یا الله ۱ یا محمد ۳ یا علی

ال ا و ل ت ل ی ل س ی ث ل ا ل ن ا ن ب ا ب ی ك م
ا ق ال ا ك ث ف ا ت ا خ و ل ب ب ي ت ل ت ا ي
ي م ف ل ن ن ا ق ش ز ف ه ص ن خ ح ر ح ي
ي ه ت ا ر ي ق و ي م س ا خ ل ا ا ذ خ ل ي د ف
و ب ا و ق ي م ل ل ا ا ذ ل ع ف س ا ش ا ب
ر ل ل ب ف ل ك م ي و ل ع ل ة ه ت ه ه ع
و ك ا ر م ل ا ن ل ه ش ر ع م د ق و ي ك
ق ه ب ف ه خ ر ي ن ن ا د ع ه و ا ا م ا ك
ي ل د ن ت ز ن ج ا ا م ع ش ش ر ر غ ج
ي ش م ا ل ل خ ل ق ك ي ل ي د ت ا ن
ث ب ا ل ط م ت ر م ك ر ا ك ه ة م ه خ ه ر

۱۵ طرح کرده و صلیب و النفس را هم بحرف حساب نماید و ضابطه تفال النفس
اینکه انگشت شهادت بحرفی از حروف مرقومه نهاده از ثانی آن حرف
شمرده حرف پانزده هم را نوشته بدین ترتیب تا بلفظ النفس رسد
اگر او هم در مرتبه ۱۵ باشد نوشته والا پس از بالا گرفته
شمرده باز حرف پانزدهم را فوق حروف معدوده مرقومه نوشته
تا بحرفی که انگشت بر او نهاده بود که مقصود معین و مراد متیقن گردد انشاء الله

هرکدام از لفظ نکاح و تزویج استعمال شود متعدی بنفس نسبت بمفعول اول لا غیر و اما نسبت بمفعول
ثانی جایزست استعمال شود متعدی بنفس چنانچه استعمال میشود متعدی بمن و لام و لفظ تزویج بباء
استعمال میشود نسبت بمفعول ثانی یا با هر یک از آنها بتقدیم مرد شود بر زن و بالعکس و این چهارده
قسم میشود اول انکحت موکلتی موکلک علی الصداق المعهود و وکیل مرد میگوید قبلت النکاح لموکلی
علی الصداق المذکور دوم وکیل زن میگوید انکحت موکلک موکلتی علی الصداق المعهود و وکیل مرد
همانکه مذکور شد میگوید سیم انکحت موکلتی من موکلک علی الصداق چهارم انکحت موکلک
من موکلتی پنجم هو انکحت موکلتی لموکلک ششم انکحت موکلک لموکلتی علی الصداق در همه
وکیل مرد میگوید آنچه را که اول مذکور شد هفتم وکیل زن میگوید زوجت موکلتی زینب
بموکلک محمد علی الصداق دهم مثل اینست لکن بتقدیم مرد بر زن و ادخال با بر زن که زوجت
موکلک محمدا بموکلتی زینب یازدهم زوجت موکلتی فلانه من موکلک فلان علی الصداق
دوازدهم زوجت موکلک من موکلتی علی الصداق سیزدهم زوجت موکلک موکلتی لموکلک
چهاردهم عکس سیزدهم زوجت موکلک لموکلتی در همه صور وکیل مرد میگوید قبلت التزویج
الخ و چیز از اقسام مابین ایجاب و قبول مطلوبست بنا بر این در صورت ذکر صداق
مفصلا هرگاه ذکر صداق را مقدم دارد بر صیغه نکاح یا تزویج رعایت احتیاط خواهد بود
نحو علی الصداق الذی قرره عشر توامین و کل تومان کذا و کذا مثقال صیرفی فقط انکحت
و زوجت موکلتی زینب موکلک محمدا و وکیل مرد بلا فصل گوید قبلت النکاح او التزویج
لموکلی علی المذکور و چون تحقق وکالت بجهت اینکه در شرع نیست مقررست غالبا صورت
دارد نظر بر اینکه این موقوف بدوست عدالت و از مردکست لهذا هرگاه همین
صور مذکوره را باسقاط لفظ وکیل اتیان نماید بسیار خوبست مثل
انکحت المرأة المسماة فلانه الرجل المسمی محمد المتخلف بالتقدیم ذکر صداق
یا با تاخیر آن و وکیل مرد گوید قبلت النکاح للرجل علی الصداق و اینها احتیاط
در اتیان یک صیغه بهم کافی مثل ان یقول بعد تعیین الصداق زوجت

زوجت موکلتی زینب موکلک محمدا علی الصداق و وکیل مرد میگوید قبلت
التزویج لموکلی محمد علی الصداق المعهود و هرگاه طرفین که خود را اداء صیغه عالم
بعربیه باشند و متمکن از توکیل بجهت باشند بفارسی صیغه خوانند کفایت
میکند شرا مثلا زن بگوید خود را بتزویج و نکاح تو در آوردم بصداق معین
و مرد گوید قبول تزویج و نکاح نمودم بهمین صداق [illegible]

[illegible]

الصنف فی احکام النوم

کتب الحکایة فی الکتب ... موضع

من اراد ان یری فی منامه ایّ ما امل فی نفسه فیقل عند النوم اللهمّ ربّ ابراهیم
وموسی وربّ اسحق ویعقوب وربّ جبرائیل ومیکائیل واسرافیل
ومنزل التوریة والانجیل والزبور والفرقان العظیم ارنی فی
منامی الذی تری لی فیه الخیر والخیرة فانه یعوض لک ما تریده
وینبغی ان یزید بعد هذه الدعوة قوله نعم قال انبأنی العلیم الخبیر ثم
لیقول یا خبیر حتی ینام ویجعل همته فیما یرید فانه یراه ان شاء الله تعالی

هرگاه کسی محتاج باشد بر چیزی که در مقام حرام نباشد باید خود را از حیوانی و [illegible] نگاه دارد و بعد از نماز خفتن از یکهفته در شب جمعه یا در شب پنجشنبه وضو سازد و در کف دست خود بنویسد بمشک و زعفران این آیه را شهسّت هسّ لهسّت
و قرآن در بالای سر خود گذارد و بخواب رود و در اثنای خواب شخص [illegible] [illegible] و [illegible] عرض او و در نهایت تعجب و انگشت سبابه آن شخص را بگیرد و گوید مراد تو چیست آنگاه که اظهار مطلب آن خواهد داد و لا میباید که خوف بهم نرساند و اگر خوف بهم رساند بسیار بسیار آزار خواهد رسید و لا شک فیه و لا ریب

قال جبرئیل یا رسول الله اذا رایت فی منامک شیئا تکرهه او رای احد من المؤمنین فلیقل
اعوذ بما عاذت ملائکة الله المقربون وانبیاء الله المرسلون وعباده
الصالحون من شر ما رایت من رؤیای ویقرأ الحمد والمعوذتین وقل هو الله احد
ویتفل بیساره ثلث تفلات فانه لا یضره ما رای و فی خبر قال اذا رای
الرجل منکم ما یکره فی منامه فلیتحول عن شقه الذی کان علیه نائما ولیقل انما
النجوی من الشیطان لیحزن الذین آمنوا ولیس بضارهم شیئا
الا باذن الله ثم لیقل عذت بما عاذت به ملائکة الله المقربون
وانبیاء المرسلون وعباده الصالحون من شر ما رایت ومن شر الشیطان الرجیم
تضرها [illegible]

بعد الحمد والتحیة

[illegible] مصالحه [illegible] نموده [illegible] [illegible] الطاهر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] واقعه [illegible] مشهوره [illegible] المستغرق
[illegible] بالتوصیف [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] الماخوذ والمقبوض
[illegible] [illegible] المرقوم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] مسطوره [illegible] [illegible] [illegible] بین الطرفین باسقاط [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] شهر رمضان

قوله اللهم استغنى استغنا بفتح اللام ومن كل فعل كسر على فعل وعينه او لامه من حروف الحلق والمد واللين
فهو يفعل بفتح العين كذهب يذهب وجمع يجمع وشغل يشغل وما جاءت من الالفاظ غير مفتوحة فهي نادرة
حلقي وهي سماعية لا يقاس عليها غيرها كنكح [illegible] والفتح يطلح وكد يكد ولغب يلغب وسهم وجهه يسهم
وشحب يشحب ونجح ينجح وراز يريز وجاءت الاحرف على الوجهين وهي يفرغ ويصبغ ويبرأ وجاءت
احرف على فعل وليس فيها حرف حلقي وهي قلا يقلا وابى يابى وجبى يجبى وعسى يعسى وركن يركن وما جاء
على فعل بالضم فمضارعه على يفعل بالضم كحسن يحسن وظرف يظرف وانما ضمت عين المستقبل منه ليجيء
ولم يخالف فيه بناء الماضي حملا على المعنى الموضوع له هذا الباب وذلك ان ضمة العين جعلت دليلا على فعل الطبيعة
والسجية فلو كسرت او فتحت لذهب ذلك المعنى ولهذا [illegible] في قولهم انت كرم على بفتح الراء وضم الراء لان الآخر
كرم فيكم ومضارعه يكرم لما قلت وما جاء على فعل بالكسر فقد يجيء لازما كمرض وحزن وعطش وقد يجيء
متعديا كشرب الماء وبلع الطعام ومضارعه يجيء على يفعل بالفتح كحذر يحذر وعشق يعشق واما ما جاء
على فعل بالفتح ولم يكن ثانيه ولا ثالثه حرف حلق ولا حرف مد ولا لين جاز في مستقبله يفعل ويفعل بالكسر
والكسر والضم لان الضمة اخت الكسرة حتى قال بعض النحويين ان احدهما ليس اولى من الآخر وقيل
اذا عرفت ان الماضي فعل ولم يعرف المستقبل فالوجه ان يجيء بالكسر لانه اكثر والكسرة اخف وقيل
ان الاصل في مضارع المتعدي الكسر [illegible] اكثر نحو يضرب وفي غير المتعدي الضم نحو يكتب وربما تعاقب
الامران على الفعل الواحد كيفرش ويعكف ويشتم ويلمز ويفسق وينفر في احرف كثيرة واما المضاعف
الثلاثي كمد وفر فان كان متعديا فمستقبله يفعل بالضم نحو عد يعد ومد يمد وجر يجر وان كان
لازما فمستقبله بالكسر نحو فر يفر وقر يقر ولم يجيء في المتعدي يفعل بالكسر الا في احرف
يؤثر سماعا كنم الحديث [illegible] وشد الحبل وحب الشيء وقد جاء في هذه الاحرف الضم
[illegible] الغير والامر منه اذا كان بالكسر فلغتان الفتح والكسر نحو فر وفر ولغة الحجاز التضعيف كاحرر
رجلك واجدد [illegible] واغضض من صوتك [illegible] تمت من شرح الملوكي [illegible] عبد الواحد بن زكريا [illegible]

در باب شناختن غره هر ماه روایت از حضرت امام ناطق جعفر بن محمد صادق علیه السلام در جدول معرفت
غره ماههای عربیه بدانکه قاعده آن که در نسخه از هجرت [illegible] کاینات محمد مصطفی صلی الله علیه وآله که [illegible]
[illegible] ساله که آنحضرت در مکه معظمه بوده بر آن افزایند و به هشتصد سال را بیندازند [illegible]
هشت طرح نمایند اگر یک بماند بخانه ج نظر کند واگر ۲ بماند بخانه ع واگر ۳ بماند بخانه ف
واگر ۴ بماند بخانه ب واگر ۵ بماند بخانه ص واگر ۶ بماند بخانه ا واگر ۷ بماند بخانه د
واگر ۸ بماند بخانه ق نگرد بمقابل اسم هر ماهی که مطلب داده که روز اول از هر ماه [illegible]

شهور	ج	ع	ف	ب	ص	ا	د	ق
محرم	—	—	—	—	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه
صفر	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه
ربیع الاول	—	—	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه
ربیع الثانی	جمعه	—	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه
جمادی الاول	—	—	دوشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه
جمادی الثانی	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه
رجب	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه
شعبان	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه
رمضان	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه
شوال	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه
ذی القعده	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه
ذی الحجه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه

المعارضة اثبات نقيض المدعى والنقض الاجمالي منع مقدمة لا بعينها ولا بد لذلك من شاهد يدل على تخلف الحكم عن الدليل في صورة وعلى استلزامه محذورا تماما بجميع مقدماته لمحال او كونه اذ لا بد على التقدير من اختلال مقدمة غير معينة والمناقضة منع مقدمة بعينها اعني طلب الدليل على صحتها من حاشية

المنع في الاصطلاح طلب الدليل على مقدمة معينة من دليل على ما هو المشهور ويسمى مناقضة ونقضا تفصيليا فلا يمنع المنقول والمدعى من حيث الاتصاف بالوصفين وقد يطلق على عدم تسليم حكم واطلاقه على طلب بيان مقدمة كأنه مجازي من حاشية

[illegible]

ومن المغالطات كل من قال بانه نبي عمرو فهو يقول بانه نبي وكل من قال بانه نبي فهو صادق ينتج انه كل من قال بانه نبي فهو صادق وحله ان متعلق قولنا صادق في الكبرى محذوف وهو الاتباع من جهة حذف المتعلق فيران انه الصورة وليس كذلك بل معناه انه صادق في قوله بانه نبي انه انتهى القول

ومنها نحو كلما صحت الصلاة صحت الطهارة ضرورة استلزام صحة المشروط صحة الشرط دون العكس والكبرى قولنا ليس كلما صحت الطهارة صحت الصلاة لاحتمال فساد سائر الشروط فيها وينتج الكبرى الحالية اعني ليس كلما صحت الطهارة صحت الصلاة في الصورة المذكورة وينتج السلب الكلي نقيض الشرطية اعني ليس كلما صحت الصلاة صحت الصلاة والحل ان الكبرى جزئية عندئذ لان ليس كل ليس من اداة العموم كما لا يخفى

وقد يقع في سورة هود وحرف القرآن منها قائم وحصيد ذكر في الكشاف انه علم لم علل وانه المرصد في تقدير لان الحصيد يقطع بالحديد ووجه كلام الامام ظاهر ان اطلاق القائم والحصيد على القرى من باب الكناية والمجاز والتشبيه لا يهم وحرف في حقيقة الزرع فاذا كان الكلام في على الكناية فلم يبق على التشبيه ولكن وجه الزمخشري هو تقدير اي فظاهر من الكلام ومنه كحصيد وحذف كاف التشبيه ولطف به توهم انها علاقة لحذف في ملك بمعنى على الوجه بان المحصوب يزرع انه وطابه وانه هو فيس في آن وان وهو ينطبق في عرف اهل الخصم منه

في الاخلاص من ارفع درجات الاولياء ونية المؤمن المخلصة خير من عمله الغير المخلص قال الشهيد ره روى عن النبي صلى الله عليه وآله ان نية المؤمن خير من عمله فورد هنا سؤالان آ انه روى ان افضل الاعمال احمزها ولا ريب ان العمل احمز من النية فكيف يكون مفضولا وروي ايضا ان المؤمن اذا همّ بحسنة كتبت له واحدة فاذا فعلها كتبت عشرا وهذا صريح في ان العمل افضل من النية ب انه روي ان النية المجردة لا عقاب فيها فكيف يكون شرا من العمل واجيب بوجوه آ قال السيد المرتضى ان المراد ان نية المؤمن بغير عمل خير من عمله بغير نية ورد بان افعل التفضيل يقتضي المشاركة والعمل بغير نية لا خير فيه فكيف يكون داخلا في باب التفضيل ولهذا لا يقال العسل احلى من الخل ب ان النية في الجملة خير من عمله في المعصية ورد بان المعصية لا خير فيها فيتفضل غيرها عليها واستحسن هذا الرد بعض الفضلاء الزهاد وقال التصديق لهذا بحول نية المؤمن والكلام موضوع على مدحها وان فضيلة في كونها خير من العمل انه عام مخصوص او مطلق مقيد اي نية بعض الاعمال الكبائر كنية الجهاد خير من بعض الاعمال الخفيفة كتسبيحة او تحميدة لما في تلك النية من تحمل النفس الشديدة والمشقة الشديدة والتعرض للهم والغم الذي لا توازيه تلك الافعال وبمعناه قال المرتضى ره ج ان خلود المؤمن في الجنة انما هو بنيته انه لو عاش ابدا لاطاع الله تعالى والكافر بالعكس د ان النية يمكن فيها الدوام بخلاف العمل فانه يتعطل عند المكلف احيانا فاذا نسبت هذه النية الدائمة الى العمل المنقطع كان خيرا منه وكذا القول في نية الكافر ة ان النية لا يكاد يدخلها الرياء والسمعة والعجب لانا نتكلم على تقدير النية المعتبرة شرعا بخلاف العمل فانه يعرض ذلك ويكاد عليه في العمل وان كان معرضا لها الا ان المراد بالعمل الخالي عنها والا لم يقع التفضيل ز ان المؤمن يراد به المؤمن المغمور بمعاشرة اهل الخلاف فنيته خالية عن التقية وهو ان اظهر موافقتهم باركانه ونطق بها بلسانه الا انه غير معتقد لها بجنانه بل آبٍ عنها وفي هذا اثر عن الصادق ع وقد سئل عن العذر مع غير الامام العادل انه سبحانه يحشر الناس على نياتهم يوم القيمة بان لفظة خير ليست بمعنى افعل التفضيل بل هي الموضوعة لما فيه منفعة ويكون معنى الكلام ان نية المؤمن جملة الخير من اعماله حتى لا يقدر مقدار ان النية لا يدخلها الرياء والشر كما يدخل ذلك في الاعمال واستحسن الوزير المذكور هذا الاثر لانه ليس عليه شيء من الاعتراضات ح ان المؤمن ينوي من ابواب الخير كالصدقة والصوم والحج ولعله يعجز عنها او عن بعضها فيؤجر لانه معقود النية عليه ة لا يبني وزهر الشراب الغزالي بان النية سر لله لا يطلع عليه الا الله وعمل الباطن افضل من عمل الظاهر ملخص من القواعد الذي صنفه الشهيد ره مصباح

في احكام النوم وادابه

كفط الشهيد ره انه من اراد ان يرى ما يشاء في نومه فليضطجع على جانبه الايمن ويقرأ الشمس والليل والجحد والاخلاص والمعوذتين ثم يقول اللهم ارني في منامي كذا وكذا واجعل لي من امري فرجا ومخرجا لسبعة والا فخمس ليال واكثره سبع فانه يرى ان شاء الله تعالى
رايت في كتاب خواص القرآن انه من قرأ ليلة الجمعة بعد صلاة يصليها في الليل الكوثر الف مرة ويصلي على النبي ص الف مرة رأى النبي ص في نومه مصباح كفعمي ره
روي عن الصادق ع انه من اراد ان يرى في نومه ما يشاء فليكتب هذا على كفه اليمنى بمداد ولا يتكلم ثم ينام على الايمن ويضعها تحت وجهه وفي رواية اخرى بلا شرط الكتابة بل يكتب واضعا وجهه على الكف

من هب هب من هب هب نوط الاسمه وعرها
اب و ك ل من و هو لا ي [illegible]

ورايت في كتاب لقط الفوائد ان من قرأ عند منامه افحسب الذين كفروا الى آخر الكهف ثم يقول اللهم صل على محمد وآل محمد وارني في منامي خضرة ان كان ما نويت كذا وكذا خيرة وان كان شرا وكذا الشر فارني سوادا وحمرة ثم ينام فانه يرى ان شاء الله تعالى مصباح
ورايت في بعض كتب اصحابنا انه من اراد رؤية احد من الانبياء او الائمة عليهم السلام او الناس او الوالدين في نومه فليقرأ والشمس والليل والقدر والجحد والاخلاص والمعوذتين ثم يقرأ الاخلاص مائة مرة ويصلي على النبي ص مائة مرة وينام على الجانب الايمن على وضوء فانه يرى من يريد ان شاء الله ويكلمهم بما يريد من السؤال والجواب ورايت هذا بعينه في نسخة اخرى غير انه يفعل ذلك سبع ليال بعد الدعاء الذي اوله اللهم انت الحي الذي لا يوصف الخ ومن اراد رؤيا ميت في منامه فليقل اللهم انت الحي الذي لا يوصف والايمان يعرف منه منك بدت الاشياء واليك تعود ما اقبل منها كنت ملجأه ومنجاه وما ادبر منها لم يكن له ملجأ ولا منجى منك الا اليك فاسألك بلا اله الا انت واسألك ببسم الله الرحمن الرحيم وبحق حبيبك محمد صلواتك عليه وآله سيد النبيين وبحق علي خير الوصيين وبحق فاطمة سيدة نساء العالمين وبحق الحسن والحسين اللذين جعلتهما سيدي شباب اهل الجنة عليهم اجمعين السلام ان تصلي على محمد وآل محمد وان تريني ميتي في الحال التي هو فيها مصباح كفعمي

احاديث روي عن الصادق ع ان الذنوب التي تغير النعم البغي على الناس وترك الاعانة في الخير وكفران النعم والشرك بالله والتي تنزل النقم من الاستهزاء بالعصيان والسخرية بالناس والتطاول عليهم والتي تقطع الرجاء اليأس من روح الله والقنوط من رحمته والثقة بغيره والتكذيب بوعده والتي تديل الاعداء التظاهر بالظلم والفجور واباحة المحظور وعصيان الاخيار والانطباع في الاشرار والتي تكشف الغطاء تهتك العصم والتي تحبس الدعاء سوء النية وسريرة والنفاق مع الاخوان وتأخير الصلاة عن وقتها والتي تهتك ... تنزل البلاء ترك معاونة الملهوف والمظلوم وترك الامر بالمعروف والنهي عن المنكر والتي تحبس غيث السماء جور الحكام وشهادة الزور وكتمان الشهادة ومنع الزكاة والمعاونة على الظلم وقساوة القلب على الفقراء والتي تكشف الغطاء الاستدانة بغير نية القضاء والاسراف في النفقة والبخل على الاهل والولد وسوء الخلق وقلة الصبر والكسل والضجر والاستهانة باهل الدين والتي تعجل الفناء الكذب والزنا وقطع الرحم واليمين الفاجرة وسد الطرق وادعاء الامامة بغير حق والتي تظلم الهواء من السحر والكهانة والايمان بالنجوم والتكذيب بالقدر وعقوق الوالدين والتي تورث الندم من قتل النفس بغير حق وترك صلة القرابة وترك الصلاة حتى يخرج وقتها وترك الوصية ومنع الزكاة حتى يحضر الموت والتي تهتك العصم من شرب الخمر واللعب بالقمار وفعل ما يضحك الناس من المزاح واللهو وذكر عيوب الناس ومجالسة اهل الريب والتي ترفع القسم من اظهار الافتقار وشكوى الدهر ... والنوم عن صلوات العشية والغداة واستحقار النعم مصباح كفعمي ره
قال علي ع من اراد البقاء ولا بقاء فليباكر الغداء وليجود الحذاء وليخفف الرداء وليقل غشيان النساء
عن علي ع قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله من فتح حجة فتح كذا فراغ عن ارحامهم
اصحب السلطان بالحذر والصديق بالتواضع والعدو بالتحرز والعامة بالبشر
وعنه ع كفاك ادبا تجنبك ما تكره من غيرك وايضا اضعف الاعداء كيدا من اظهر عداوته وايضا من انس بالله استوحش من الناس وايضا من لم يتق وجوه الناس لم يتق الله وايضا عنه عليه السلام جعلت الخبائث في بيت وجعل مفتاحه الكذب

[illegible]

[illegible]

روى الشيخ الجليل محمد بن شهر اشوب في كتاب المناقب عن الصادق عليه السلام سئل عن ابي بكر وعمر فقال عليه السلام كانا امامين قاسطين عادلين كانا على الحق وماتا عليه فرحمة الله عليهما يوم القيامة فلما خلا المجلس قال له بعض اصحابه كيف قلت يا ابن رسول الله فقال نعم اما قوله كانا امامين فهو ماخوذ من قوله تعالى وجعلناهم ائمة يدعون الى النار واما قوله قاسطين فهو ماخوذ من قوله تعالى واما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا واما قوله عادلين فهو ماخوذ من قوله تعالى والذين كفروا بربهم يعدلون واما قوله كانا على الحق فالحق علي عليه السلام واما قوله ماتا عليه المراد به انهما لم يتوبا عن تظاهرهما عليه بل ماتا على ظلمهما اياه واما قوله رحمة الله عليهما يوم القيامة فالمراد به رسول الله صلى الله عليه وآله ينتصف له منهما اخذا من قوله تعالى وما ارسلناك الا رحمة للعالمين تمت عن ابن عباس انه كان من آدم عليه السلام الى نوح الف سنة ومائتي سنة ومن نوح عليه السلام الى ابراهيم الف ومائة وثلاثين واربعين سنة ومن ابراهيم عليه السلام الى موسى خمسمائة وخمس وسبعين سنة ومن موسى عليه السلام الى داود خمسمائة وثمانية وسبعين سنة ومن داود عليه السلام الى عيسى الف وثلاث وخمسين سنة ومن عيسى عليه السلام الى محمد صلى الله عليه وآله ستمائة سنة ذكر ذلك الشيخ عبد الله ابن الجوزي في كتاب التلقيح مصباح الكفعمي من اكل لقمة من حرام فدخل في ثمانية وستين عروقا ولا يخرج منها الا ثمانية وستين يوما ولا في هذه الايام ذويه في النار صدق

[illegible] احد الاثنين واحد ثم اختلف [illegible] وان [illegible] الاعراض الدنيوية [illegible] من العمل [illegible] كان من اسباب العبادة [illegible] العمل [illegible] الاجوبة [illegible] الواجبات [illegible] الناظرين [illegible]

الامير [illegible] كتاب معتبر

في تسمية زيارة الاربعين والاحاديث الواردة في زيارة الحسين عليه السلام

وانما سميت زيارة الاربعين لان وقتها يوم العشرين من شهر صفر وذلك لاربعين يوما من قتل الحسين عليه السلام وهو اليوم الذي ورد فيه جابر بن عبد الله الانصاري صاحب النبي صلى الله عليه وآله من المدينة الى كربلاء لزيارة الحسين عليه السلام وكان اول من زاره من الناس وعن العسكري عليه السلام علامات المؤمن خمس صلاة احدى وخمسين وزيارة الاربعين والتختم في اليمين وتعفير الجبين والجهر ببسم الله الرحمن الرحيم وفي هذا اليوم كان رجوع حرم الحسين عليه السلام من الشام الى المدينة وعن الصادق عليه السلام ان ايام زائري الحسين عليه السلام لا تعد من آجالهم وان من اتى عليه حول ولم يات قبره عليه السلام نقص من عمره حولا ولو قلت ان احدكم يموت قبل اجله بثلاثين عاما لكنت صادقا وذلك انكم تتركون زيارته عليه السلام فلا تدعوها يمد الله في اعماركم ويزيد في ارزاقكم واذا تركتم زيارته عليه السلام نقص الله من اعماركم وارزاقكم فتنافسوا في زيارة الحسين عليه السلام ولا تدعوها فانه عليه السلام شاهد لكم عند الله وعند رسوله وعلي وفاطمة عليهم السلام مصباح الكفعمي عن الصادق عليه السلام من زار الحسين عليه السلام اول يوم من رجب غفر الله له البتة وعنه عليه السلام ان الله وكل بقبر الحسين عليه السلام اربعة آلاف ملك شعث غبر يبكونه الى يوم القيامة فمن زاره عارفا بحقه شيعوه حتى يبلغوه مأمنه وان مرض عادوه غدوة وعشية وان مات شهدوا جنازته واستغفروا له الى يوم القيامة وعنه عليه السلام لو ان احدكم حج دهره ثم لم يزر الحسين عليه السلام لكان تاركا حقا من حقوق رسول الله صلى الله عليه وآله لان زيارة الحسين عليه السلام فريضة واجبة على كل مسلم وعن الصادق عليه السلام مروا شيعتنا بزيارة قبر الحسين عليه السلام فانها تزيد في الرزق والعمر وتدفع الردى وهي مفترضة على كل مؤمن اقر للحسين عليه السلام بالامامة وعنه عليه السلام من خرج من منزله يريد زيارة الحسين عليه السلام فان كان ماشيا كتب له بكل خطوة حسنة وحط بها عنه سيئة وان كان راكبا كتب له بكل حافر حسنة ومحى عنه سيئة فاذا صار بالحاير كتب من المفلحين فاذا قضى مناسكه كتب من الفائزين فاذا اراد الانصراف اتاه ملك فقال له رسول ربك اليك يقرئك السلام ويقول استانف العمل فقد غفر لك ما مضى مصباح تم الاحاديث الواردة

[illegible]

الخواص المنوية في السرّ الجز عن المصباح **الغني** ذكره اربعة وستين مرة عقيب الفجر
كل يوم يكشف اسرار علم الكيميا والسيميا ومن قراه اربعين يوماً كل يوم اربعين مرة
لم يحتج الى احد **عالم الغيب** من قراه بعد الصلاة مائة مرة حصل له الكشف عن
المغيبات **الغني المغني** من ذكرها عشر جمع كل جمعة عشرة الاف مرة ولا يأكل حيواناً
اغناه الله تعالى عاجلاً وآجلاً وان قراء مع ذلك الفاتحة كذلك رزق
الغنا يقيناً **النور** من ذكره الف مرة جعل الله له نوراً ظاهراً وباطناً **الهادي**
من اكثره رزق الرشد **المؤمن** امن من اكثر تلاوته وله طفل سلم من البلاء ع
لو ان خصالاً حوف نسيان ما مضى قرائة الواح القبور قديمها والاكل للتفاح ما دام حامضاً ثم
وكزبرة خضراء فيها سموها كنس المشي ما بين القطار وحجبه ففاه ومنها الهم وهو عظيمها
ومن ذلك بول المرء في الماء راكداً وكلك سور الفار وهو كثيرها عن ابي بصير قال قلت
للصادق ع كيف نقدر على هذا العلم الذي فرغتموه لنا قال خذ وزن عشرة دراهم قرنفل
ومثلها كندر ذكر وذقهما ناعماً ثم استف على الريق كل يوم قليلاً ومنها لمن يكون بعيد الذهن
قليل الحفظ يؤخذ سنا مكي وسعد هندي وفلفل ابيض وكندر ذكر وزعفران خالص اجزاء سوى
يدق ويخلط بعسل ويشرب منه زنة مثقال كل يوم سبعة ايام متوالية فان فعل ذلك اربعة
عشر يوماً خيف عليه من شدة الحفظ ان يكون ساحراً ومنها عن علي ع من اخذ
من الزعفران الخالص جزءاً ومن السعد جزءاً واضاف اليها عشرا ويشرب منه مثقالين في كل
يوم فانه يخوف عليه من شدة الحفظ ان يكون ساحراً مصباح الكفعمي ره
عن الصادق ع في تفسير الصمد من الاسرار لو وجدت لعلمي حملة لنشرت التوحيد والاسلام والايمان والدين
من الصمد مصباح في لفظ الجلالة في كتاب مشارق الانوار وحقايق الاسرار للشيخ رجب ابن محمد بن
رجب الحافظ ان هذا الاسم المقدس اربعة احرف الله فاذا وقفت على الكيميا وعرفت انه منه
وبه واليه وعنه فاذا اخذ منها الالف بقي لله ولله كل شيء فاذا اخذ اللام وترك الالف
بقي اله وهو اله كل شيء فان اخذ الالف من اله بقي له وله كل شيء فان اخذ من له اللام بقي
هاء مضمومة من هو فهو هو وحده لا شريك له وهو لفظ يوصل الى ينبوع العزة ولفظ هو مركب
من حرفين والهاء اصل الواو فهو حرف واحد يدل على الواحد الحق والهاء اول المخارج والواو
آخرها هو الاول والآخر والباطن والظاهر وهو الاسم الاعظم مصباح
ومن جلال الاسرار العلام مبالغة في العلم وهو الذي لا يشذ عنه معلوم ولا يوصف سبحانه بالعلامية لانه يوهم
التأنيث

واهل الكهف سبعة مكسلمينا وتمليخا ومرطونس وطونس وساذي يونس ودديونس
وكالسططيونس وهو الراعي ورايت في بعض كتب اصحابنا ان اسمائهم ينفع للسفر والزوج ودكاء
الاطفال وحفظ المال والامن من النار والماء ولوجع الراس كفعمي ره عن بعض المشايخ ان
اسم ام موسى يكتب في القفل اذا ضاع مفتاحه في الساعة الرابعة من النهار فينفتح الله باذنه
وهو موحانا بنت يصهر بن لاوي قال سمعت ابا عبد الله ع يقول
لو علم الناس ما في القول بالبداء من الاجر ما فتروا عن الكلام فيه لان السر في الشيء على قدر عظمته
ونزالة اجره وفي هذا الايهام دلالة على عظمة الاجر في هذا القول كيف لا وفيه اعتراف بتقديره
وتدبيره وقدرته على ايجاد الحوادث واختياره في افاضة الوجود على ما تقتضيه الحكمة والمصالح واقتداره
على اعدام ما اراد عدمه وابقاء ما اراد بقائه وفيه ايضاً خروج عن قول اليهود القائلين بانه تعالى
قد فرغ من الامر فانما لا يريد ولا يقدر ولا يدبر بعده شيئاً وعن قول الحكماء القائلين بانه تعالى
واحد لا يصدر عنه الا الواحد وينسبون ما سواه الى العقل وعن قول بعض المعتزلة القائلين بانه تعالى
خلق الاشياء كلها دفعة واحدة ثم يظهر وجوداتها متعاقبة بحسب تعاقب الازمنة وعن قول الدهرية
القائلين بان الجالب للحوادث هو الدهر وعن قول الملاحدة القائلين بان المؤثر هو الطبايع
نقل من شرح الاصول الكافي من مولانا ملا محمد صالح
الواحد والاحد
والدال على الوحدانية وعدم التجزي قيل هما بمعنى واحد وهو الفرد الذي لا ينقسم ولا يتحد بشيء وقيل
الفرق بينهما من وجوه الاول ان الاحد يوضع للجحد والواحد لا يوصف به لانه لا يستوعب جنسه كلا الاحد
الا ترى انك لو قلت فلان لا يقاومه واحد من الناس جاز ان يقاومه اثنان ولو قلت لم يقاومه
احد لم يجز ان يقاومه اكثر قاله الطبرسي قلت لان احداً نفي عام للمذكر والمؤنث والواحد
قاله نبي ولا يستعمل كاحد من النساء ولم يقل كواحد لما ذكرناه ب قال الواحد يقتضي
نفي الشريك بالنسبة الى الذات والاحد يقتضي نفي الشريك بالنسبة الى الصفات وقال
صاحب العدة ان الواحد اعم مورداً للكراهية يطلق على من يعقل وغيره ولا يطلق الاحد
الا على من يعقل ج قال الازهري الفرق بينهما ان الاحد بني لنفي ما يذكر معه من العدد
والواحد اسم لمفتتح العدد مصباح كفعمي ره في هذه الكلمات اي عشرا والف مرة
وييسر بلا شك ولا ريب ويرزق الغنى وهي هذه يا ملي قوي يا علي يا مليء
يا ولي

في حل معنى قوله عليه السلام رب عصيتك بلساني وعصيتك بيدي ولعل ذكرها من الأدعية المشتملة لهذه المضامين والمعاني

تقرير الجواب ان الانبياء والائمة عليهم السلام توجهم مصروفة به وخواطرهم متعلقة بالملاء الاعلى وهم ابدا في المراقبة كما قال عليه السلام

اعبد الله كانك تراه فان لم تره فانه يراك فهم ابدا متوجهون اليه ومقبلون بكلهم عليه فمتى انحطوا عن تلك

الرتبة العالية الى الاشتغال بالاكل والشرب وغيرهما من المباحات عدوه ذنبا واعتقدوه خطيئة فاستغفروا

منه الا ترى ان بعض عبيد ابناء الدنيا لو اكل وشرب ونكح بمرأى من سيده وسمع لكان ملوما وما ذلك برب الارباب

وعلى هذا اشار النبي صلى الله عليه وآله بقوله انه ليغان على قلبي واني لاستغفر الله في النهار سبعين مرة وقوله حسنات

الابرار سيئات المقربين فقد بان بهذا انه كان بعد اشتغاله بعبده في وقت ما معصية فيستغفرون منه

وفي ما يرد عليك من امثال هذا الكلام وما ظهر لي في هذا المعنى ادفعه غير مصباح كفعمي رحمه الله

في الحديث مداد العلماء افضل من دماء الشهداء وفي رواية افضل من دماء الشهداء وعلى الاول ليس معنى الحديث

والظاهر العموم بالنسبة الى الكل ومن الافراد فان مداد الشهيد من علماء الحجج كمين افضل من دم سيد الشهداء

عليه السلام مثلا واجيب عن الحديث بعد تسليم عدم تخصيص العام وبعد تسليم شمول خصوص لفظ العلماء

على الائمة ايضا بل هم العلماء حقيقة ومصداق كمال العلماء وشيعتهم المتعلمون بوجهين الاول

تقييدهم بالجهة من جهة ملاحظة جاحها في الكلام الطرفين وان كان الاول معه بالعكس

بيانه ان المداد من حيث انه مداد محيي للاسلام وموجب لابقاء الاحكام والسنن الى يوم

من الائمة عليهم السلام حتى الملك العلام افضل من الدم المقيد بهذه الحيثية المذكورة

دون ملاحظة مداد الشهيد منهم في الاول ودم سيد الشهداء عليه السلام في الثاني والثاني من

تخصيصه بالنسبة الى الاعصار مع اعتبار الترتيب في مراتب افراد الطرفين معا

الاعلى مع الاعلى والادنى مع الادنى وهكذا قال الحكمي في الحديث

قال عليه السلام من سئل عن التوحيد فهو جاهل ومن اجاب عنه فهو مشرك ومن

عرف التوحيد فهو ملحد ومن لم يعرف التوحيد فهو كافر المراد في التوحيد

في من لم يعرف التوحيد هو التوحيد بحسب الصفات الواجب تعالى وفي غيره التوحيد الذاتي

اين كس كه شناسد وجه حق از آثار وافعال واز صنع آن بديع بر وجه كس كه وقت

جه جوش كه ان آثار الماسك البعرة تدل على البعير واثار الاقدام على المسير والسماوات

والابراج والارض ذات فجاج اما تدل على الصانع الخبير انتهى

شو هموه بلبل بلب هر مهوش [illegible]

هموه هم وصف ل ب ل ب ل ب هر دم مهوش

الابتداء بالساكن صحيح وذلك ان الحرف المنطوق به لا معتمد على حركة كالجر او على حركة مجاورة كما عمرو او على الحرف مجرى الحركة

كالهاء والجيم فعقد هذه الاعتمادات تعذر التكلم وليس التجربة ومن انكر ذلك فقد انكر العيان ودكابر المحسوس وبعضهم

يجوز الابتداء بالساكن لان التلفظ بالحركة انما يحصل بعد التلفظ بالحرف ويتوقف الشيء على ما يحصل بعده محال

وجوابه لا نسلم انها بعده بل هي معه والا لا لامكنا الابتداء بالحرف غير الحركة وانه صحيح واعلم ان الناس اختلفوا

في الحرف والحركة ايهما قبل الاخر فقال جماعة الحروف قبل الحركات واستدلوا على ذلك بوجوه منها ان الحرف

يسكن ويخلو من الحركة ثم يتحرك بعد ذلك فالحركة ثانية والاول قبل الثاني بلا خلاف ومنها ان الحرف يقوم

بنفسه ولا يفتقر الى حركة والحركة لا يقوم بنفسها ولا بد ان تكون على حرف فالحركة مضطرة الى الحرف والحرف غير

مضطر الى الحركة ومنها ان من الحروف ما لا يدخله حركة وهو الالف ثم حركة تتولد بغير حرف فذلك دليل

عندهم ان الحروف متقدمة على الحركات وقال قوم الحروف بعد الحركات واستدلوا على ذلك بان الحركات اذا اشبعت

تولدت الحروف كالضمة تتولد منها الواو والكسرة تتولد منها الياء والفتحة تتولد منها الالف فذلك يدل على

ان الحركات اصل الحروف وقال جماعة الحركات والحروف لم يسبق احدهما الاخر في الاستعمال بل استعملا معا

كالجسم والعرض الذين لم يسبق احدهما الاخر وقد يتجه هذا القول بان السكون في الجسم عرض وليس السكون في

الحرف حركة فزوال الحركة من الحرف لا يؤدي به الى حركة وزوال العرض من الجسم يؤدي به الى عرض اخر يخلفه لان

حركة الجسم وسكونه كل واحد منهما عرض فيتعاقبان عليه وليس سكون الحرف حركة وايضا فان الجسم الذي هو نظير

الحرف لا يخلو من عرض البتة وبذلك علمنا ان الاجسام كلها محدثة اذ لا يفارقها المحدث وهو العرض ما لم يسبق

المحدث فهو محدث مثله والحرف يخلو من الحركة ويقوم بنفسه ولا تعاقب سكونه واجيب عن هذين بان هذا الاعتراض

انما يلزم منه ان لا يشبه الحرف بالجسم والحركة بالعرض وليس قول من قال ان الحركة والحرف لم يسبق احدهما الاخر

في الاستعمال والدليل على صحة هذا القول ان الكلام الذي جيء به للافهام مركب من الحروف والحروف ان لم تكن في اول

امرها متحركة فهي ساكنة والساكن لا يمكن الابتداء به ولا يمكن ان يتصل بساكن آخر في درج الكلام الافصح منهما

فلا بد ضرورة من كون الحركة مع الحرف لا يتقدم احدهما الاخر ولا يمكن وجود حركة على غير حرف الجواب الثاني ان

الكلام انما جيء به ليفهم المعاني التي في نفس المتكلم وبالحركات واختلافها تفهم المعاني فهي مرتبطة بالكلام مرتبة

اذ بها يفرق بين المعاني التي من اجلها جيء بالكلام وهذا الجواب اولى من غيره واشهر على المراد بالابتداء

الاخذ بالنطق بعد الصمت لا الاخذ في النطق بالحرف بعد ذهاب الذي قبله كما توهم بعضهم

حتى الزم الابتداء بالساكن والوقف في الحقيقة ضد الابتداء فيجب ان يكون علامته ضد علامة

الابتداء فلو وقفت على متحرك كان خلاف الموقوف عليه لا يكون الا ساكنا او في حكمه لان

الابتداء بالمتحرك ضروري كما بين والوقف على الساكن

استحساني لما يحصل في الكلام من ترادف الالف والحروف والحركات

فی النسخ والبداء

رسالة [illegible] لو جاز النسخ لزم منه البداء چه نسخ ابطال حکمت ثابت که اگر ناسخ نمی‌بود ثبوتش باقی می‌بود

شد لو اوجب الله صوم العاشور علی کل [illegible] الاوقات ثم نسخه فی ثانی الحال پس صوم عاشورا

مطلوب بوده در زمان ظهور ناسخ و بعد از آن نیز و بظهور ناسخ طلب مذکور مرفوع شده

[illegible] مفسده شده و آن مفسده اگر وقت ایجاب صوم مذکور بنوعی که پیش بیان النسخ [illegible]

معلوم [illegible] ایجابش قبیح می‌بود و اگر در آن وقت مفسده معلوم نبود و در زمان نسخ معلوم شده لازم

لازم آید بداء لانه ظهور امر لم یظهر و هذا [illegible] و الجواب [illegible] ایجاب الصوم با علم بعدم مصلحت

در او در زمان ثانی [illegible] قبیح بود که مصلحت [illegible] و بالجمله [illegible]

[illegible]

[illegible] البداء [illegible]

[illegible]

فاء الفصيحة وهي التي حذف معها المعطوف عليها مع كونه سببا للمعطوف من غير تقدير حرف الشرط فان لم يكن المعطوف عليه
لا تسمى فصيحة بل ان كان سببا للمعطوف تسمى فاء السببية والا فاء التعقيب وان كان محذوفا ولم يكن
سببا لا تسمى فصيحة بل تفريعية وان كان المعطوف عليه شرطا لا تسمى فصيحة ايضا بل جزائية لو احذف
المعطوف عليه او لم يحذف

خاتمة فيها ابحاث (في الكلام)

آ هنا سؤال تقريره قد ثبت ان الله تعالى واحد الذات لا تعدد فيه فليس بمتكثر بحسب الوجود الخارجي لا ذهنا ولا اعتبارا ولا بشيء من الوجوه الموجبة للتكثر وقد ثبت
ان هذه الصفات التي ذكرناها في الواجب سبحانه متعددة فاما ان تكون معانيها ثابتة للواجب فيلزم
التكثر في ذاته تعالى وهو محال او ليست ثابتة فلم يجز صدقها عليه لكونها صادقة عليه تعالى فتكون معانيها ثابتة
له فيلزم التكثر في ذاته وهو محال والجواب ان الاسم الذي يطلق عليه تعالى من غير اعتبار غيره
ليس الا لفظة الله تعالى ومعناه ثابت للواجب تعالى بالنظر الى ذاته لا باعتبار امر خارج وما عداه
من الصفات انما يطلق عليه باعتبار اضافته الى الغير كالخالق فانه يسمى خالقا باعتبار الخلق
وهو امر خارج عنه او باعتبار سلب الغير عنه كالواحد فان معناه سلب الشريك او باعتبار
الاضافة والسلب عنه معا كالحي فان معناه في حق الواجب تعالى كونه لا يستحيل ان يقدر
ويعلم ويلزم صحة القدرة والعلم فهي سلبية باعتبار معناها واضافية باعتبار لازمها فهذه
الكثرات التي ذكرناها ليست حاصلة في ذات الواجب تعالى بل في امور خارجة عنه فالحاصل
ان الصفات المذكورة المتعددة ثابتة للواجب تعالى باعتبار كثرات خارجة عنه فليس في
الذات تكثر لا باعتبارها ولا باعتبار الصفات بل هي واحدة من جميع الجهات والاعتبارات
قاله صاحب كتاب منهل [illegible] الثاني قال الشهيد في قواعده مرجع هذه الصفات عندنا
وعند المعتزلة الى الذات والحياة والقدرة والعلم والارادة والسمع والبصر والكلام
والاربعة الاخيرة ترجع الى العلم والقدرة والعلم والقدرة كما في الحياة والعلم
والقدرة نفس الذات فرجعت جميعها الى الذات الثالث روي عن الصادق عليه السلام
انه من عبد الله بالوهم فقد كفر ومن عبد الاسم والمعنى فقد اشرك ومن عبد المعنى
بايقاع الاسماء عليه بصفاته التي وصف بها نفسه وعقد عليه قلبه ونطق به لسانه في
سره وعلانيته فاولئك هم المؤمنون حقا وقال عليه السلام لهشام ابن الحكم ان لله تعالى
تسعة وتسعين اسما فلو كان الاسم هو المعنى لكان كل اسم منها الها ولكنه سبحانه معنى واحد
يدل عليه بهذه الاسماء [illegible]

وفي الحديث فمن وصف الله فقد حده ومن حده فقد عده ومن عده فقد ابطل ازله
والمراد [illegible] لم [illegible] مختلف الذات اي ليس مركبا من الاجزاء ولا مختلف الصفات
اي ليس له صفات زائدة على ذاته والمراد من قوله فمن وصف الله اي من قال
ان له صفة زائدة [illegible]

عن يزيد بن عمير بن معاوية الشامي قال دخلت على علي بن موسى الرضا عليه السلام بمرو فقلت يا ابن رسول الله روي لنا عن الصادق جعفر بن محمد ع انه قال لا جبر ولا تفويض بل امر بين امرين فما معناه قال من زعم ان الله عز وجل يفعل افعالنا ثم يعذبنا عليها فقد قال بالجبر ومن زعم ان الله عز وجل فوض امر الخلق والرزق الى حججه عليهم السلام فقد قال بالتفويض والقائل بالجبر كافر والقائل بالتفويض مشرك فقلت له يا ابن رسول الله فما معنى امر بين الامرين فقال وجود السبيل الى اتيان ما امروا به وترك ما نهوا عنه فقلت له فهل لله تعالى مشية وارادة في ذلك فقال اما الطاعات فارادة الله تعالى ومشيته فيها الامر بها والرضا لها والمعاونة عليها وارادته ومشيته في المعاصي النهي عنها والسخط لها والخذلان عليها فقلت فهل لله عز وجل فيها القضاء قال نعم ما من فعل يفعله العباد من خير وشر الا ولله فيه قضاء قلت فما معنى هذا القضاء قال الحكم عليهم بما يستحقونه على افعالهم من الثواب والعقاب في الدنيا والآخرة

تعويض / الجبر و[illegible]

حدثنا محمد بن علي ماجيلويه رحمه الله

قال حدثنا علي بن ابراهيم بن هاشم عن المختار بن محمد بن المختار الهمداني عن الفتح بن يزيد الجرجاني عن ابي الحسن ع قال سمعته في الله عز وجل هو اللطيف الخبير السميع البصير الواحد الاحد الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد منشئ الاشياء ومجسم الاجسام ومصور الصور لو كان كما يقولون لم يعرف الخالق من المخلوق ولا المنشئ من المنشأ لكنه المنشئ فرق بين من جسمه وصوره وانشاه اذ كان لا يشبهه شيء

ولا يشبه هو شيئاً قلت اجل جعلني الله فداك لكنك قلت الأحد الصمد وقلت لا يشبهه شيئاً والله واحد والانسان واحد اليس قد تشابهت الوحدانية قال يا فتح احلت ثبتك الله انما التشبيه في المعاني فاما في الاسماء فهي واحدة وهي دلالة على المسمى وذلك ان الانسان وان قيل واحد فانما يخبر انه جثة واحدة وليس باثنين فالانسان نفسه ليس بواحد لان اعضاءه مختلفة والوانه مختلفة كثيرة غير واحدة وهو اجزاء مجزاة ليست بسواء دمه غير لحمه ولحمه غير دمه وعصبه غير عروقه وشعره غير بشره وسواده غير بياضه وكذلك سائر جميع الخلق فالانسان واحد في الاسم لا واحد في المعنى والله جل جلاله واحد في المعنى لا واحد غيره لا اختلاف فيه ولا تفاوت ولا زيادة ولا نقصان واما الانسان المخلوق المصنوع المؤلف من اجزاء مختلفة وجواهر شتى غير انه بالاجتماع شيء واحد قلت جعلت فداك فرجت عني فرج الله عنك فقولك اللطيف الخبير فسره لي كما فسرت الواحد فاني اعلم ان لطفه على خلاف لطف خلقه للفصل غير اني احب ان تشرح لي ذلك فقال يا فتح انما قلت اللطيف للخلق اللطيف ولعلمه بالشيء اللطيف وغير اللطيف وفي الخلق اللطيف من الحيوان الصغار من البعوض والجرجس وما هو اصغر منها مما لا يكاد تستبينه العيون بل لا يكاد يستبان لصغره الذكر من الانثى والحدث المولود من القديم فلما راينا صغر ذلك في لطفه واهتدائه للسفاد والهرب من الموت والجمع لما يصلحه مما في لجج البحار وما في لحاء الاشجار والمفاوز والقفار وفهم بعضها عن بعض منطقها وما يفهم به اولادها عنها ونقلها الغذاء اليها ثم تأليف الوانها حمرة مع صفرة وبياض مع خضرة وما لا تكاد عيوننا تستبينه بتمام خلقها ولا تراه عيوننا ولا تلمسه ايدينا علمنا ان خالق هذا الخلق لطيف لطف في خلق ما سميناه بلا علاج ولا اداة ولا آلة فان كل صانع شيء فمن شيء صنع والله الخالق اللطيف الجليل خلق وصنع لا من شيء

كلام الرضا ع مع سليمان المروزي متكلم خراسان
عند المأمون في الارادة

قال المأمون

يا سليمان سل ابا الحسن عما بدا لك وعليك بحسن الاستماع والانصاف قال سليمان
يا سيدي اسألك قال الرضا ع سل عما بدا لك قال ما تقول فيمن جعل الارادة اسما وصفة
مثل حي وسميع وبصير وقدير قال الرضا ع انما قلتم حدثت الاشياء واختلفت لانه
شاء واراد ولم تقولوا حدثت واختلفت لانه سميع بصير فهذا دليل على انها ليست مثل
سميع ولا بصير ولا قدير قال سليمان فانه لم يزل مريدا قال ع يا سليمان فارادته
غيره قال نعم قال فقد اثبت معه شيئا غيره لم يزل قال سليمان ما اثبت قال الرضا ع
اهي محدثة قال لا ما هي محدثة فصاح به المأمون وقال يا سليمان مثله يعايا او يكابر
عليك بالانصاف اما ترى من حولك من اهل النظر ثم قال كلمه يا ابا الحسن فانه متكلم
خراسان فاعاد عليه المسألة فقال هي محدثة يا سليمان فان الشيء اذا لم يكن ازليا كان
محدثا واذا لم يكن محدثا كان ازليا قال سليمان ارادته منه كما ان سمعه وبصره وعلمه منه
قال الرضا ع فارادته نفسه قال لا قال فليس المريد مثل السميع والبصير قال سليمان
انما اراد نفسه كما سمع نفسه وابصر نفسه وعلم نفسه قال الرضا ع ما معنى اراد نفسه اراد
ان يكون شيئا واراد ان يكون حيا او سميعا او بصيرا او قديرا قال نعم قال الرضا ع افبارادته
كان ذلك قال سليمان نعم قال ~~سليمان~~ الرضا ع فليس لقولك اراد ان يكون حيا
سميعا بصيرا معنى اذا لم يكن ذلك بارادته قال سليمان بلى قد كان ذلك بارادته
فضحك المأمون ومن حوله وضحك الرضا ع ثم قال ع لهم ارفقوا بمتكلم خراسان يا سليمان
فقد حال عندكم عن حاله وتغير عنها وهذا مما لا يوصف الله عز وجل به فانقطع
ثم قال الرضا ع يا سليمان اسألك عن مسألة قال سل جعلت فداك فقال ع اخبرني
عنك وعن اصحابك تكلمون الناس بما تفقهون وتعرفون او بما لا تفقهون ولا تعرفون
قال بل بما نفقه ونعلم قال الرضا ع فالذي يعلم الناس ان المريد غير الارادة وان المريد
قبل الارادة وان الفاعل قبل المفعول وهذا يبطل قولكم ان الارادة والمريد شيء واحد
قال جعلت فداك ليس ذلك منه على ما يعرف الناس ولا على ما يفقهون قال فاراكم
ادعيتم علم ذلك بلا معرفة وقلتم الارادة كالسمع والبصر اذا كان ذلك
عندكم

عندكم علما لا يعرف ولا يعقل فلم يحر جوابا ثم قال الرضا ع يا سليمان هل يعلم الله عز وجل جميع ما في الجنة
والنار قال سليمان نعم قال فيكون ما علم الله عز وجل انه يكون من ذلك قال نعم قال فاذا كان حتى لا يبقى
منه شيء الا كان ايزيدهم او يطويه عنهم قال سليمان بل يزيدهم قال فاراه في قولك قد زادهم
ما لم يكن في علمه انه يكون قال جعلت فداك فالمزيد لا غاية له قال فليس يحيط علمه عندكم بما يكون
فيهما اذا لم يعرف غاية ذلك واذا لم يحط علمه بما يكون فيهما لم يعلم ما يكون فيهما قبل ان يكون تعالى
الله عن ذلك علوا كبيرا قال سليمان انما قلت لا يعلمه لانه لا غاية لهذا لان الله عز وجل
وصفهما بالخلود وكرهنا ان نجعل لهما انقطاعا قال الرضا ع ليس علمه بذلك بموجب لانقطاعه
عنهم لانه قد يعلم ذلك ثم يزيدهم ثم لا يقطعه عنهم وكذلك قال الله عز وجل كلما نضجت
جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب وقال لاهل الجنة عطاء غير مجذوذ وقال عز وجل
وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة فهو جل وعز يعلم ذلك ولا يقطع عنهم الزيادة ارايت
ما اكل اهل الجنة وما شربوا اليس يخلف مكانه قال بلى قال افيكون يقطع ذلك عنهم وقد اخلف
مكانه قال سليمان لا قال فكذلك كلما يكون فيها اذا اخلف مكانه فليس بمقطوع عنهم قال سليمان
بلى يقطعه عنهم ولا يزيدهم قال الرضا ع اذا يبيد ما فيها وهذا يا سليمان ابطال الخلود
وخلاف الكتاب لان الله عز وجل يقول لهم ما يشاؤون فيها ولدينا مزيد وعطاء غير مجذوذ
وما هم منها بمخرجين ويقول تبارك شانه خالدين فيها ابدا وفاكهة كثيرة الخ فلم يحر جوابا
ثم قال الرضا ع يا سليمان الا تخبرني عن الارادة فعل هي ام غير فعل قال بلى هي فعل قال فهي
محدثة لان الفعل كله محدث قال ليست بفعل قال فمعه غيره لم يزل قال سليمان الارادة
هي الانشاء قال يا سليمان هذا الذي عبتموه على ضرار واصحابه من قولهم ان كلما خلق الله عز وجل
في سماء او ارض او بحر او بر من كلب او خنزير او قرد او انسان او دابة ارادة الله
وان ارادة الله تحيى وتموت وتذهب وتاكل وتشرب وتنكح وتلد وتظلم وتفعل الفواحش
وتكفر وتشرك فيبرأ منها ويعاديها وهذا حدها قال سليمان انها كالسمع والبصر و
العلم قال الرضا ع قد رجعت الى هذا ثانية فاخبرني عن السمع والبصر والعلم امصنوع
قال سليمان لا قال ع فكيف نفيتموه فمرة قلتم لم يرد ومرة قلتم اراد وليست
بمفعول له
قال سليمان انما ذلك كقولنا مرة علم ومرة لم يعلم
قال الرضا ع ليس ذلك سواء لان نفي المعلوم ليس بنفي العلم
ونفي المراد نفي الارادة ان تكون لان الشيء اذا لم يرد لم يكن ارادة
فقد يكون العلم ثابتا وان لم يكن المعلوم بمنزلة البصر
فقد يكون الانسان بصيرا وان لم يكن المبصر وان لم يكن المعلوم
قال ...

19

قال سليمان انها مصنوعة قال فهي محدثة ليست كالسمع والبصر لان السمع والبصر ليس بمصنوعين
وهذه مصنوعة قال سليمان انها صفة من صفاته لم تزل قال فينبغي ان يكون الانسان لم يزل
لان صفته لم تزل قال سليمان لا لانه لم يفعلها قال الرضا عليه السلام يا خراساني ما اكثر
غلطك افليس بارادته وقوله تكون الاشياء قال سليمان لا قال فاذا لم تكن بارادته
ولا مشيته ولا امره ولا بالمباشرة فكيف يكون ذلك تعالى الله عن ذلك فلم يحر جوابا ثم قال الرضا ع
الا تخبرني عن قول الله عز وجل واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا مترفيها ففسقوا فيها يعني بذلك انه
يحدث له ارادة قال له نعم قال فاذا احدث ارادة كان قولك ان الارادة هي هو او شيء منه
باطلا لانه لا يكون ان يحدث نفسه ولا يتغير عن حاله تعالى الله عن ذلك قال سليمان انه لم يكن
عنى بذلك انه يحدث ارادة قال فما عنى به قال عنى فعل الشيء قال الرضا ع ويلك كم
تردد هذه المسألة وقد اخبرتك ان الارادة محدثة لان فعل الشيء محدث قال فليس لها
معنى قال الرضا ع قد وصف نفسه عندكم حتى وصفها بالارادة بما لا معنى له فاذا لم يكن لها
معنى قديم ولا حديث بطل قولكم ان الله عز وجل لم يزل مريدا قال سليمان انما عنيت انها
فعل من الله تعالى لم يزل قال الا تعلم ان ما لم يزل لا يكون مفعولا وقديما وحديثا في حالة
واحدة فلم يحر جوابا قال الرضا ع لا باس اتمم مسألتك قال سليمان قلت ان الارادة
صفة من صفاته قال كم تردد علي انها صفة من صفاته فصفته محدثة او لم تزل قال
سليمان محدثة قال الرضا ع الله اكبر فالارادة محدثة وان كانت صفة من صفاته
لم تزل فلم يرد شيئا قال الرضا ع ان ما لم يزل لا يكون مفعولا قال سليمان ليس الاشياء
ارادة ولم يرد شيئا قال الرضا ع وسوست يا سليمان فقد فعل وخلق ما لم يزل
خلقه وفعله وهذه صفة من لا يدري ما فعل تعالى الله عن ذلك قال سليمان يا سيدي
فقد اخبرتك انها كالسمع والبصر والعلم قال المامون ويلك يا سليمان كم هذا الغلط
والتردد اقطع هذا وخذ في غيره اذ لست تقوى على غير هذا الرد قال الرضا ع
دعه لا تقطع عليه مسألته فيجعلها حجة تكلم يا سليمان قال اخبرتك انها كالسمع
والبصر والعلم قال الرضا ع لا باس اخبرني عن معنى هذه امعنى واحدا ام معان
مختلفة قال سليمان معنى واحد قال عليه السلام فمعنى الارادات كلها معنى واحد
قال سليمان نعم قال ع فان كان معناها معنى واحد كانت ارادة القيام

ارادة

ارادة القعود وارادة الحياة ارادة الموت اذا كانت الارادة واحدة لم يتقدم بعضها بعضا
ولم يخالف بعضها بعضا وكان شيئا واحدا قال سليمان ان معناها مختلف قال فاخبرني عن المريد
اهو الارادة او غيرها قال سليمان بل هو الارادة قال الرضا ع فالمريد عندكم مختلف اذا كان
هو الارادة قال يا سيدي ليس الارادة المريد قال فالارادة محدثة والا فمعه غيره افهم و
زد في مسألتك قال سليمان فانها اسم من اسمائه قال الرضا ع هل سمى نفسه بذلك قال سليمان
لا لم يسم به نفسه قال الرضا ع فليس لك ان تسميه بما لم يسم به نفسه قال قد وصف نفسه
بانه مريد قال الرضا ع ليس صفته نفسه انه مريد اخبار عن انه ارادة ولا اخبار عن ان الارادة
اسم من اسمائه قال سليمان لان ارادته علمه قال الرضا ع يا جاهل فاذا علم الشيء فقد اراده
قال سليمان اجل قال فاذا لم يرده لم يعلمه قال سليمان اجل قال من اين قلت ذلك وما الدليل
على ان ارادته علمه وقد يعلم ما لا يريده ابدا وذلك قوله تعالى ولئن شئنا لنذهبن بالذي
اوحينا اليك فهو يعلم كيف يذهب به ولا يذهب به ابدا قال سليمان لانه قد فرغ من الامر
فليس يزيد فيه شيئا قال الرضا ع هذا قول اليهود فكيف قال ادعوني استجب لكم قال سليمان
انما عنى بذلك انه قادر عليه قال افيعد ما لا يفي به فكيف قال يزيد في الخلق ما يشاء
ويمحو ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب وقد فرغ من الامر فلم يحر جوابا قال الرضا ع
يا سليمان هل يعلم ان انسانا يكون ولا يريد ان يخلق انسانا ابدا وان انسانا يموت اليوم
ولا يريد ان يموت اليوم قال سليمان نعم قال الرضا ع فيعلم انه يكون ما يريد ان يكون او يعلم
انه يكون ما لا يريد ان يكون قال يعلم انهما يكونان جميعا قال الرضا ع اذا يعلم ان
انسانا حي ميت قائم قاعد اعمى بصير
في حالة واحدة وهذا هو المحال قال جعلت فداك فانه يعلم
انه يكون احدهما دون الاخر قال لا باس فايهما
يكون الذي اراد ان يكون او الذي لم يرد ان يكون قال سليمان الذي اراد
ان يكون فضحك الرضا ع والمامون واصحاب المقالات وقال
الرضا ع غلطت وتركت قولك انه يعلم ان انسانا يموت اليوم
وهو لا يريد ان يموت اليوم وانه يخلق خلقا وانه لا يريد ان يخلقهم
واذا لم يجز العلم عندكم بما لم يرد ان يكون فانما يعلم ان يكون ما اراد
ان يكون قال سليمان فانما قولي ان الارادة ليست هو ولا غيره قال
الرضا ع يا جاهل اذا قلت ليست هو فقد جعلتها غيره واذا قلت ليست هي غيره
فقد جعلتها هو قال سليمان فهو يعلم كيف يصنع الشيء قال نعم قال
سليمان فان ذلك اثبات للشيء قال الرضا ع احلت لان الرجل قد يحسن البناء
وان لم يبن ويحسن الخياطة وان لم يخط ويحسن صنعة الشيء
وان لم يصنعه ابدا ثم قال له يا سليمان

يا سليمان هل تعلم انه واحد لا شيء معه قال نعم قال الرضا ع افتعلم انت ذاك قال نعم
قال فانت يا سليمان اعلم منه اذا قال سليمان المسئلة محال قال محال عندك انه
واحد لا شيء معه وانه سميع بصير حكيم قادر قال نعم فكيف اخبر عز وجل انه واحد لا شيء
معه وهو سميع بصير عليم خبير وهو لا يعلم ذلك وهذا رد ما قال وتكذيبه تعالى الله عن ذلك
ثم قال الرضا ع فكيف يريد صنع ما لا يدري صنعه ولا ما هو واذا كان الصانع لا يدري كيف
يصنع الشيء قبل ان يصنعه فانما هو متحير تعالى الله عن ذلك قال سليمان فان الارادة القدرة
قال الرضا ع وهو عز وجل يقدر على ما لا يريده ابدا ولا بد من ذلك لانه قال تعالى ولئن
شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك فلو كانت الارادة هي القدرة كان
قد اراد ان يذهب به لقدرته فانقطع سليمان فقال المامون عند ذلك
يا سليمان هذا اعلم هاشمي ثم تفرق المجلس تمت تم

بسم الله الرحمن الرحیم

ذکر قلیلی از فضائل مولانا و مولی العالمین جناب روحی فداه حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام

ای عزیز بدانکه فضائل آن ولی خدا زیاده از آن است که کسی احصا تواند نمود بدانکه ما قلیلی که در احادیث معتبره در کتب معتبره علماء مذکور است بمضامین آنها اشاره مینمائیم که نمونه باشد مانند ذره که علامت شمس است و قطره که علامت دریاست از فضائل آن بزرگوار منظور بیان هیچ که خواننده و شنونده از آن فیض از فضل فیوضات حاصل کرده غرض مطلب آنست که چه گویم در حق آن بزرگواری که خدای تعالی او را چشم نظر کننده و گوش شنونده و زبان گوینده و دست حرکت کننده خود قرار داده چه گویم در شان کسی که حق تعالی او را نور و هدایت و رحمت و نعمت و سلام و دین و ایمان و شهید و شاهد و مشهود و امام مبین و نبأ عظیم و آیه کبری و حبل متین و عروة الوثقی و صالح المؤمنین و صادق و مصدق و صدیق و سبیل و صراط و میزان و ذکر و تقوی و مؤمن و خیر البریه و ساجد و قائم و صاحب علم کتاب و صاحب اعراف و مؤذن بین جنت و نار قرار داده و هرجا که در کتاب کریم حق تعالی و علا این الفاظ را ذکر نموده مقصود او لیکه داور است بحق نموده و سر خود را باو سپرده باب او حجت خود را خلق نموده و نور او و ملائکه را بکار نموده و او را پادشاه دوستان خود و امیر المؤمنان قرار داده و ولایت و امامت او را بر جمیع مخلوقات خود عرض نموده هر شی که سبقت گرفت بقبول ولایت و امامت آن بزرگوار بمرتبت بلند جهات رسیده و اهل ایمان از انسان بشرافت ایمان ممتاز گردیده و بخلود در جنت فایز گردیده و از عذاب ابدی رهائی یافته و هر ملک بقدر سبقت و اخلاص و تقرب بحق رسیده و علامهم رسانیده و اسرافیل علیه السلام بجهت سبقت در یاری او مکانش از جمیع ملائکه بلند تر شده و جبرئیل علیه السلام بتقرب اخلاص و خدمت او و اهل بیت او در کتاب الهی موصوف بامانت گردیده و میکائیل علیه السلام بجهت دوستی او حامل رحمت الهی شده رضوان بجهت حب او سپر باغهای جنان سزاوار گردیده عزرائیل علیه السلام از جهت هواداری او شکوت سکرات را بر اعدای او

ظاهر گرداند مالک خازن نار از جهت غضب بر دشمنان او هرگز نخندیده جهنم از برای استعداد عقاب خصمان او همیشه در خروش است خزینه داران از برای زجر حاسدان او گرزها بر دوش و افاعی دهنها گشوده و عقارب دمها مانند تیر تیز نموده کلاب و ذئاب و سایر سباع درنده برای دریدن و شکستن منکران فضل و جلالش دهنها گشوده سقر و فلق و صعود از جهت احراق غاصبان حق او چنان تابیده که سایر آتشها را طمع نموده صراط برای لغزانیدن پاهای کج رفتاران آن جاده مستقیم از مو باریکتر و از شمشیر تیز تر گردیده جنت از جهت اشتیاق او همیشه شاد و خندان است رضوان از برای دوستان او همیشه منتظر دوستان است حوریان از جهت اخلاص مشتاق و منتظر و بایند غلمان از جهت از جهت خضوع نمودن با و جامهای شراب بر دست گرفته بخدمت جنت خاد باشند و ملائکه ملأ اعلا از برای قرآن بردار او باینه طبتم فادخلوها خالدین مخاطب شیعیانند آسمان اعظم بجهت سبقت بر محبت او مشرف بپوشش و کرسی گردیده آسمان چهارم بولایت او مزین به بیت المعمور شده کعبه بولایت او مطاف اهل عالم گشته مدینه از شوق او حرم رسول خدا صلی الله علیه و آله گردیده و کوفه از سیر مخصوص بسوی او جسم شریفش در بر کشیده و بعضی از حیوانات بدوستی او خوش الحان و خوش آواز شده و بعضی گوشتهای ایشان حلال شده آبهای نیکو بمحبت او شیرین و خوش مزه شده و زمین و درختها و میوه‌ها بجهت محبت او شیرین و سبز و خرم شده‌اند و کوهها از جهت خضوع نمودن برای جلال آن بزرگوار و برگزیده خدای جلال معادن نیکو گردیدند و هر یک که قبول نکردند تلخ و بد ثمر و با کدورت گردیدند و هر ذی روح که ابا نموده مستحق عقوبت دائمی گردید چه گویم در شان جنابی که حق تعالی اساس خلق عالم را برای او نموده زیرا که پادشاه قادر و عالم علی الاطلاق خلق نموده است دنیا و آخرت و منافع اهل دنیا را از ماکول و مشروب و ملبوس و مسکن همه اینها را در زمین قرار داده و زمین را باو بخشیده و مهر زوجه او قرار داده و منافع اهل آخرت را بدرخت طوبی قرار داده که مشروب پس چشمه از زیر طوبی جاری گردانیده که ماکول و ملبوس و حلل و زینت حلل اوست و آن درخت را در خانه آن جناب قرار داده و هر قصر مؤمنین شاخی از آن زینت داده اختیار بهشت و جهنم را باو گذاشته و او را قاسم آنها قرار داده

و میزان و صراط و حساب را باو گذاشته و ملک الموت و جبرئیل و سایر ملائکهٔ رحمت و عذاب را محکوم حکم
او ساخته و اورا دابة الارض حق خود قرار داده و پادشاهی اورا طولانی گردانیده و در دولت او
حق تعالی عبادت کرده خواهد شد و دین او خالص خواهد شد و شیاطین و سایر اعادی دین
مبین بسبب او هلاک خواهند شد و توحید و کلمهٔ اخلاص عالم را فرا خواهد گرفت و وعدهٔ
خدا بسبب او بعمل خواهد آمد و حق عز و علا اورا در پیش چشمهٔ آفتاب ظاهر خواهد ساخت و بسبب
فرح مؤمنان و حسرت و ندامت کافران و منافقان خواهد گردانید چه گویم در حق
بزرگواری که حق تعالی تزویج حوریان و تقسیم نعیم جنان را باو گذاشته و وجود اورا بهترین زینت
جنان قرار داده و درهای بهشت را بذکر اسم مبارک او ناطق گردانیده که صدای اسم مبارک
در بهشت بلند است آدم بجهت تمنای منزلت او از منزلهٔ اولوا العزم افتاد و یونس بجهت تأمل
در جلالت او مستوجب بلع حوت گردید و شیطان بجهت قبول نکردن ولایت او مطرود درگاه
رب العالمین گردید ولیکن حضرت آدم ع بجهت توسل باو مقبول شد و نوح ع بوساطت
او از طوفان نجات یافته و نار را ابراهیم علیه السلام ببرکت او گلستان گشته و موسی ع بسبب او
از کید فرعون نجات یافته و عیسی ع بولایت او از شر یهود خلاص شده و سلیمان ع بدوستی
او بمرتبهٔ سلطنت رسیده جن و شیاطین مقهور او گردیده و آهن برای داود ع بمحبت او
نرم گردیده و ابراهیم بسبب اخلاص او بمرتبهٔ خلت رسیده و آنچه یافتند انبیا و اوصیا
و ملائکه و مؤمنین و علما هر یک بقدر توسل و اخلاص یافتند زیرا که اوست امیرالمؤمنین ع
و علم گرا اشرف نعم الهی است تقسیمش نسبت باینجناب چه گویم در شان بزرگواری
که سنگ محک عالم گردیده و محبت او علامت ایمان و بغض و عداوت او علامت کفر
و نفاق گردیده و علامت نیکی و بدی ولادت شده و اوست که گناه با وجود محبت او
ضرر نرساند و بغض و عداوت او سیاتی که با وجود آن حسنه نفع نمی‌بخشد و دوستی
آنجناب سبب دفع لغزش قدمها از صراط است و محبت او در کافر اثر میکند و سبب نجات
و هدایتش میشود و حصار محکم الهی است از برای دفع عذاب الیم و سبب ایمنی است
از فزع اکبر و نار جحیم و محبت او میسوزد گناهها را مثل سوختن آتش هیزم را
و اوست که از زبان خدا علامتی بزرگ از احادیث داودست که علامتی باو رسیده به احادیث رسیده

دهم

بسیار کوتاه نموده احدی نه نموده از رفض حق او و مظلوم شدن آنحضرت و اهل و فرزندان و کشته شدن ایشان
و اسیر نمودن اطفال و غارت نمودن اموال و کشتن طفلهای کوچک در میان دیوارها گذاشتن و نبش قبور
نمودن و بردار کشیدن و محبوس گردانیدن در زندانها و کم آنکه کسی قادر بر احصای آنها نیست
بیست و سه سال شریک بود با پیغمبر صلی الله علیه و آله در غصه‌ها و غمهای او و سی و سه سال صبر نمود بر طغیان
و جور و کفر و فسق و جهل و بدع اول و ثانی اربعه و در مدت پنج سال که خلافت و حق ظاهری با و
رجوع کرد تمکین تام بر انفاذ آن نداشت زیرا که باطل غلبه کرده بود و محبت جبت و طاغوت
در قلوب مردم ریشه کرده بود و سنن نبوی محو شده بود چنانچه در قوم موسی شده بود چنانکه روایت کرده اند
که اهل کوفه در مسجد کوفه جمع شده بودند در ماه مبارک رمضان برای نماز تراویح که بدع ثانی است
حضرت ایشان را نهی فرمود و اعلام نمود که بدعت است و هر بدعتی ضلالت است و هر ضلالتی راهش
بسوی جهیم آتش است باز فایده نکرد تا آنکه حضرت امام حسن ع را امر فرمود که ایشان را زجر نماید
و از مسجد بیرون کند چون از مسجد بیرون رفتند در در مسجد میکشیدند و میگفتند وا عمراه سنتی که تو
گذاشتی علی ع امر بر ترک آن مینماید و منافقین اصحاب آنحضرت باماریت سوسمار راضی شدند
و از برای هر خرابی که بدین میرسید غصه میخورد از مشرق تا مغرب عالم هر گاه یک خلاف حقی
میشد آنحضرت نظر بشدت محبتی که بخدا و رسول او داشت و اهتمامی که بجهت خواهان حق و علانیهٔ آن و اظهار
کردن آن بود لهذا خلاف حق را که میدید و میشنید چندان محزون و غمگین میشد که فوق آن
متصور نیست و بر همه این مصیبتها صبر مینمود و شکیبائی میورزید و صبر میکرد بر سوختن در خانه و در بر شکم
مطهر رسیده و دعا ملعون زدن و سقط شدن جنین که محسن نام داشت و در ریسمان بگردن
انداختن حق و کشیدن تا بمسجد و مسموم شدن حضرت امام حسن و تیرباران کردن جنازهٔ
آن بزرگوار تا آنکه هفتاد تیر از بدن مبارک او کشیدند و چهار هزار زخم بر جسد مطهر
حضرت امام حسین علیه السلام زدند و اطفال و برادران و خویشان و اصحاب آن بزرگوار را شهید
کردند و سر مبارک آنجناب را از جسد مطهره اش جدا نمودند و اهل بیت طاهرین اورا اسیر
کردند و سیدالساجدین را با غل و زنجیر به نزد یزید پلید ولدالزنا بردند و ظلمهائی که برآن بزرگواران
کردند از آفتاب مشهورتر است و هر مؤمن کامل میرسید میدید که بمن ظلم شده بعدد سنگریزه‌ها
و کلوخها و مصداق حدیث معراج که حق تعالی به پیغمبرش خبر داده که من ولی تو علی را مخصوص
ببلاها و امتحانها خواهم کرد که احدی از دوستان خود را نکرده باشم ظاهر شد و آن
حبیب خدا بر ستمها و زجرها صبر نمود و هزار زخم در جنگها خورده بود و کتمان میفرمود آنها را اظهار

نمیکرد و هفتاد زخم در احد خورده بود داشت زخم از آنها را فتیله داخل میشد و بیرون میرفت چه گویم
در فضل کسی که برادر و ابن عمش سید الانبیاست و خواهرش سیدة النساء و زوجه اش سیدة النساء است
و دو فرزندش سید جوانان اهل بهشت اند و اولادش سادات اوصیا اند و عمش سید الشهدا است
و برادرش با ملائکه سوی بهشت با دو بال زمردین پرواز میکند حقتعالی بهشت خود را باو و برادر او
و دو پسر او زینت خواهد داد چه گویم در جلالت و بزرگواری کسی که روح پیغمبر و نفس او و تاج
سر او بود و در وقت سر صحرای قیامت زانویش بزانوی او متصل خواهد بود و هیچیک بر دیگری
پیشی نخواهد گرفت و در بهشت منزل اش مواجه منزل او خواهد بود بحیثیکه کسی امتیاز ندهد
که کدام ایشان منسوب اند چه گویم در شان مردی که خدا به پیغمبرش امر نمود که مردم را بولایت
آن بزرگوار تبلیغ و رسول الله صلی الله در حق او فرمود حمد از برای خدا که مارا بتو شرف داده یا علی
و طلب محبت او را در نماز پنجگانه بر جمیع عباد خود واجب گردانیده این معنی اهدنا الصراط المستقیم
و حقتعالی عرش خود و بیت المعمور را بصورت مبارک و شبیه او زینت داده و ملائکه خود را امر نمود
که برای دوستانش همیشه استغفار نمایند و حقتعالی در فوق عرش او را مدح مینماید و طاعت
او را بر جمیع مخلوق خود لازم گردانیده و ملائکه بر اذن او قدم از قدم بر نمیدارند و خدا را باو قسم
میدهند و بمحبت او و ولایت او توسل میجویند و او را و برادر او را در روز غدیر خم همه ایشان شفیع
گردانند نزد حقتعالی تا بر عصمت خود باقی بمانند و هر روز هفتاد هزار ایشان بزیارت شبیه منور
او میروند و ثواب آن زیارت را بدوستان میبخشند و هر روز هفتاد قبیله که هر قبیله صد هزار کس باشند
بزیارت قبر منور او مشرف و فایز میگردند و جمیع ایشان مشغول استغفار و دعا برای شیعیان آن
بزرگوار هستند چنانکه آیه الذین یحملون العرش و من حوله و یستغفرون للذین آمنوا باطلاق
تفسیرش شده امیدها مطلقه و تقدم انبیا در ظاهر بجهة رسانیدن بزرگوار او و برادر او ولیعهد
خدا بود و این بر صاحب تتبع ظاهر مخفی نیست که حقتعالی ابر و رعد و برق و باران و باد را
مسخر او گردانید و از عرش تا تحت الثری و آنچه در آنهاست محکوم حکم او ساخت و خدم او را
در جنت زیاده بر عدد قطرات باران و گیاه زمین و موی حیوانات گردانید و پیغمبر صلعم گهواره
جنبان او بود و گهوارهٔ او را در پهلوی خود گذاشته بود برای حرکت دادن آن و بدست
مبارک خود او را طاهر میکرد از بول و غایط و بدوش مبارک خود او را برمیداشت و بدهن
مکه میگردانید و میفرمود که این انیس و معین و داماد من است و باو فرمود که گوشت تو گوشت
منست و جنگ تو جنگ منست و صلح تو صلح من و حب تو حب من و بغض تو بغض

و در خانه

و در خانه آنحضرت بزرگ شده بود و با آنحضرت در اکل و شرب و در حضر و سفر طعامهای جنت رفیق بود و مادرش مادر
رسول خدا صلعم بود و پدرش پدر رسول خدا بود و رسول خدا از سینهٔ حقیقهٔ دختر مادرش شیر خورده و خود ش
نیز زبان معجز نشان رسول خدا مکرر آن شیر خورده داد است که جبرئیل الهام میکرد او را اگر زبانش نمید بید
میفرمود کلمات حبیب خدا و چیب بول او و هر گاه بجانبی که میفرستاد چون چند روز میکذشت او را نمیدید
از محبت آن نور خدا و سر او بیتاب میشد و میفرمود خدایا نمیرانی تا آنکه روی علی را ببینم و با صحاب
خود میفرمود که کیست بشارت علی را بمن برای من بیاورد که برای او بهشت است پس وقتی که نزدیک میرسید
باستقبال او میشتافت و هر گاه سواره بود پیاده میشد و با آنجناب معانقه مینمود و جبین نورانی آن
آفتاب امامت را میبوسید و عرق روی آنسرور را بدست حق پرست خود میگرفت و بر روی خود میمالید
و کف مبارک خود را در میان کف آنجناب داخل میکرد و گاهی از فرط محبت آن محبوب الهی کف
دست او را میبوسید و با اینها همه میفرمود که قسم بخدا که علی خدا را و دارد بیشترک از آنکه من او را دارم
داد بود که پیغمبر صلعم خرما را بدست مبارک خود میشکست و مغز آنرا براو میخورانید و چون او را برابر میکرد
میکرد رخت آنجناب را در بالای آن بدست مبارک خود جمع میکرد چه گویم در حق آنجناب که حقتعالی
اسم خود را باو بخشیده و قبل از آنجناب علی نام نگذاشته و اسم امیر المؤمنین را مخصوص آنجناب گردانیده
و زنی که برای او در فوق عرش عقد نمود باصد رحمتی زنی نداده و نخواهد داد و یازده فرزند که باو
بخشیده در جمیع خلایق بعد از حبیب خود به دیگری مانند ایشان کسی خلق نکرده و نخواهد کرد و جمیع
خلق اگر موازنه یکی از ایشان نخواهد بود و حدیث میزان شاهد بر آنست و در شجاعت او کسی
نیامده و نخواهد آمد زیراکه او بود که گلهان و گردان عرب را کشته و دلیران روی زمین از ترس او
کم شدند و در عسکری که آنجناب تشریف داشته میگفتند ملک الموت در آن طایفه است و از بسیاری
خونی که ریخته بود او را موت احمر مینامیدند در جنگ بدر هفتصد هزار ملک بروایتی سیصد و کسری نفر
از اصحاب همراه ایشان بقدر آنجناب نکشتند و او بود که میفرمود هرگاه و حیث که شمشیر میکشیدم
هرچند که تمام خلق با من جنگ میکردند پروا نداشتم و او بود که یک صبح تا چاشت نشده هشتاد
هزار کس را کشت و بعد از قتل مرحب جمعیت هزار یهود جنگ اطراف او را برای جنگ کردن گرفتند
و بهمت قلیل بسیاری از ایشان را کشت و بقیهٔ ایشان امان آمدند و بروایت ابن عباس در حوالی
قصر ذهب در مدت چند ساعت پانصد هزار کس از سرکشان جن و متمردان و غولان ایشان را
کشت و آنجناب بود که میل آسیا را مانند موم در گردن پلید خالد بن ولید پیچید که چند
شبانه روز از ثقل و سنگینی آن قرار و آرام نداشت و اکل و شرب براو گوارا نبود
و تمام اهل مدینه و حوالی آن از علاج آن عاجز شدند و حدادان و غیر آن در تدبیر آن متحیر
ماندند و آخر با لحاح بسیار که با آنحضرت نمودند از مروت و لطف آن قلادهٔ حدید را

لشکریان ان کافر بید گرفت و در موضع دیگر حلق خالد را به دو انگشت چنان فشرد که نزدیک بود که روح
پلیدش از بدن مفارقت نماید و از شدت داشت خود را نجس نمود و حاجتی که اعدا و عدو آنجناب بود
گفت هرگاه شمشیر علی نمیبود ستون اسلام بر پا نمیشد و با آنکه نهایت بیرحمی داشت و مکرر بار رسول
خدا معارضه مینمود همه از او در خوف بود و از اژدها شدن کمان خود ... رسیده که در کمر
بیرون نرفت تازیانه فیلوق را از اضطراب ساکن گردانید و غضب و سطوت آن شیر خدا را
در جنگ احد مشاهده نموده بخود لرزید بعد از آن هر وقت که آنجناب را میدید ... نگاه ... پیش
میآمد متوحش میشد و او کسی بود که سهمات از شدت و سطوت و بأس و صولت او ...
بود که از حرکت دادن او در جنگ را استخوان دعوش بحرکت در آمدند هرگاه ... آن بود که خدا نگاه
میداشت آنها را هر آینه همه از هم میپاشیدند و از ضرب زدن بر حسب ضرب با آنکه ...
در اسرافیل ... آنجناب را نگاه داشته که جمیع قوت بزمین نرسد و جبرئیل ... بال خود را
که مشرق و مغرب را پر میکرد بهم تیغ آنحضرت قرار آورد که ... چندان ثقل
بال او رسیده بود که در وقت قلع شهرهای لوط ... نرسیده بود با آنکه آنجا هفت شهر بود که با
صحراها و کوهها از هفت طبقه زمین برداشته بود و نزدیک آسمان برده بود و تا صبح نگاه داشته بود
و مجموع آنها بالای یک پر از پرهای او بود و ثقل آنها را احساس نکرده بود و در روز ... آن
شیر خدا در طرف پیش او جوشن زره و در طرف عقب سر پیت زره بود و ضرب مردانه از
او مانده و ذوالفقار آتش بارش آتش در خرمن جان کفار انداخته و خانهای مشرکین را
خراب کرده و سطوت آن شیر خدا زهره شجاعان را آب کرده و رعب آنجناب در دلهای کافران
دو ماه اثر نموده و آب دهان حاسدان را خشک نموده و او کسی که حضرت رسالت پناه
در باره او فرموده که اگر درختان عالم بعدد ذرات خاک باشند و عالم شهنا باشند بایشان قلم
کنند و او بود که ملازم حق بود و حق بر دست و زبان و گوش و چشم او بود و از او جدا نمیشد
و حاجتی که از اعدا او بود در وقت شوری گفت اگر خلافت را بعلی بگذارم هر آینه مردم را
وا میدارد بر محجه ... و میگفت کجایند مادرها که مثل علی ... بزایند و میگفت که خدا نماید
ما روزی را که امر ... دهد و ابوالحسن هم نباشد و سخاوت آن شیر خدا که گاهی فاقه
بهشتش میفروخت و عبا را از زر پر میکرد و مدیون را از قید دین خلاص میکرد و هر گرا که
محتاجات غنی میکرد و گاه بود مردم سوالی نیاز میکردانید در دنیا و آخرت چنانچه
فقیری از انصار را دید ... که پرت آلکیر و خربزه را از زباله ها بر میداشت

ادق

محو رقص نان ... و داوند و فرمودند که این در مدت حیات تو تمام نگاه باشد و هر ماکول و مشروب دنیا هر
دو را هم که میخواهی نعمت از ادشکر چنان خواهد بود که میخواهی و دل آنمرد نفاق داشت و ایمان
خالص نداشت دعا فرموده که سبحانه وعلا نفاق را از دل آنمرد رفع نمود و آنمرد مشهور بود
که عشق امیرالمؤمنین علیه السلام کرد در دنیا و آخرت و برکت آن بزرگوار از فقر دنیا و عقبی خلاص
شد و زهد آنجناب بمرتبه بود که خدا میخواست او ست که میفرمود هرگاه هفت اقلیم را بمن
دهند که پوست دانه جوی از دهن مورچه بگیرم نخواهم گرفت و فرموده که دنیای شما در نظر من مانند
پاچه خوکی که در دست مجذوم باشد و بعد از این ابرام فرمود که کتاب آنجناب بود و همچنین
بعمال خود میفرمود که قلم را نازک کنید و سطرها را نزدیک هم بنویسید که کاغذ زیاد خرج
نشود که بیت المال مسلمانان تاب آن ندارد و عامل خود سهل ابن حنیف را ... حاضر شدن ولیمه
عثمان و مرفه بود عتاب نمود و بعقیل برادر خود و اولاد عقیل با شدت احتیاج و جوع زیاده از
دیگران نداد و دختر خود ام کلثوم را برای عاریه برداشتن زینت سه روز عید از بیت المال با آنکه
با ضمان برداشته بود عتاب نمود و در میان مردم فرموده هرگاه ... برنداشته بود اول هاشمی که
دستش ... خیانت بریده میشد او میبود و این را مخفی ننمود و خواهر خود ام هانی را با کنیز خود
در عطا مساوی مرعی میداشت و او بود که پنج سال با زوجه طاهره اش به پوست گوسفندی اکتفا
نموده که شبها فرش ایشان بود و روزها شتر بالایش علف میخورد و بالاپوش ایشان عبا بود
که گاهی فرش زیر و بالای ایشان منحصر بود بعبائی که نصف آن را بزیر و نصف دیگر را در بالای خود
مینداختند و بجهت نماز گاهی حضرت فاطمه و گاهی آنجناب میپوشیدند بنوبت و خود بدست
مبارک خود رخت و کفش خود را وصله میکرد و گاهی پیراهن پشم میپوشید و بر کمر ریسمانی از لیف
خرما میبست و بند شمشیرش گاهی از لیف خرما بود و گاهی نعلین آن بزرگوار از لیف بود
و در یکوقت خوراکش از مدینه میآمد و نان خشک از آن جو ... میکردند و سبوس آن را
بیرون نمیکرد ... نان میکرد و مهر مینمود که چیزی دیگر بهم در آن داخل نکنند و خشک و متغیر
شده آنرا در ظرف میکرد و آب تر میکرد و نمک بر آن میپاشید و میخورد و گاهی با سرکه میخورد
و گاهی با دوغ ترش میخورد و مردی از اصحاب آنحضرت گفت یا امیرالمؤمنین هم تو نان خشک
متغیر شده میخوری با آنکه ... نعمت که در کوفه است حضرت دست بر ریش مبارک خود
... فرمود که این را بخورم بار من خوشتر از آنکه چیزی بکنم که این ریش داخل آتش
شود و او بود که معروف شده بود با بوالایتام و زوج الارامل و بدوش مبارک خود مشکهای آب را
بر میداشت و بخانه بیوه زنان میبرد و شبها از شوق

عبادت حق تعالی بخواب نمیرفت و روزها بدست مبارک خود بیل کاری و آب یاری و گل کاری میکرد و صرف فقراء
و مساکین مینمود و در آن شبی که بعالم بقا رحلت نمود سیصد نود فقیر یتیم شام خوابیدند و آنها همه اشد
که قوت ایشانرا آنحضرت میآورد و غیر از طایفه که با ایشان ماه بماه و سال بسال میدادند و غیر آنها
که ایشانرا یک عطا غنی مینمود و غیر آن سرمایه ها که بازاد کرده های خود میداد که محتاج کسی
نباشند و وقتی که بر اهل بصره ظفر یافت با ایشان فرمود که من این شمشیر و راحله و رخت شب که
پوشیده ام که غزل انرا اهل من رشته است بدیار شما آمده ام هرگاه با غیر اینها از اینجا بیرون روم
هر آینه با شما خیانت کرده ام با آنکه همه ایشان نظر بخروج کرده بر امام زمان بنده آنحضرت بوده و مال
ایشان مال آنحضرت بود واو بود که میفرمود قبول نمیکنم هدیه از بیت المال مسلمانان خیانت است
بر مسلمانان واو بود که صد چشمه آب بدست حق پرست خود بیرون آورد و همه آنها را وقف
محتاج نمود واو بود که شبها از خوف الهی بخواب نمیرفت و مانند کسی که مار گزیده باشد اورا تا صبح
مینالید و مکرر در مناجاتها غش میکرد و پیکان تیری را که در کارزار بپای آن بزرگوار زده بودند
قبل از نماز قادر نبودند که بیرون آورند و در وقت نماز کردن بیرون آوردند و خون از آن زخم
روان شد و آنجناب از محبت الهی مطلع نشد و پیشانی نورانیش از کثرت سجود مانند زانوی
شتر شده بود و علی بن الحسین علیهما السلام که معروف است بکثرت عبادت با غیر ذالک که در آن پا افضل
کامل بود و در زهد هر شبانه روز هزار رکعت نماز میکرد هر رفته هزار رکعت نماز میکرد با آنکه
شنیدند که بحال آدمی در روز در سانح میبود و در شب مشغول و عبادت ایشان در شب زیاده بود و هر شب
معلوم آنقدر نماز میکرد که بعضی از روزها از تعب عبادت شب دوا مانده که پا را
جائیکه نتوان راه میرفت مانند طفلی که تازه برفتار آمده باشد و با این وفور عبادت
میفرمود که کجاست عبادت علی بن الحسین در جنب عبادت علی بن ابی طالب اولادش و بعضی
نقل کرده اند که هر شب هزار تکبیرة الاحرام از امیر المؤمنین ع میشنیدند که هزار رکعت نماز
میکرد و شیعه و سنی نقل کرده اند که آنسرور هزار بنده آزاد کرد بلکه اهل بصره همه آزاد
کرده آنجناب بودند چنانچه اشاره شد واو بود که تمام راست و پای مبارک خود را
بر دوش مبارک پیغمبر بر جای بت بهبوت (?) گذاشت و اخلاص در عبادت خدا و پرستش
ببرکت او باشد و ببرکت قوت بازو و شمشیر او دین خدا بر پا باشد و خدا
تا نشد نمودن اورا مانند رسول حق و دین حق در عرش و کرسی و حجابها و جنت

و آسمانها و بالهای ملائکه نوشت واو بود که حق تعالی در شب معراج با آواز و صدای او با حبیب خود
تکلم نمود واو بود که موصوف شده بود بجلال شمائل و ابواب صاحب اسدی نزد او یا یونس
نمیشد و نا امید نمیگشت و گدای فقیر را آنقدر عطا میفرمود که مردم میگفتند که امیر المؤمنین
همه را غنی گرداند واو بود که سائل میفرمود که مطلب خود را بر زمین نقش کن که من ذلت
سؤال را در روی سائل نه بینم واو دست که حق تعالی حبیب خود را مدح نمود بجهت ایمان آوردن
ببزرگواری او و ایمان خود را مقرون نمود با ایمان او و در آنجا که میفرماید که بگو کسی ایمان آورد
پیغمبر با رسول زیرا که ایمان با او چند بار و ایمان ما آورد از جانب خدا سخن علی امیر المؤمنین
واو دست که حق تعالی اسم مبارک اورا بر عرش نوشت پس قرار گرفت و بر آسمانها نوشت
پس بلند ایستاد و بر زمین نوشت پهن شد و بر هوا نوشت پس وزید و بر برق نوشت
پس روشن شد و بر آفتاب نوشت پس تابید و بر نور نوشت پس درخشید و بر آفتاب
نوشت پس تابید واو دست که حق تعالی مدح نمود صدقه اورا قبول نمود در فوق عرش اورا
مدح نمود و هفده آیه پی در پی در مدح او و اهل بیت او نازل نمود و صدقه
چهار گانه اورا پسندید و جمعی از گمراهان و فاسقانرا ببرکت صدقه او هدایت نمود
و توبه روزی فرمود واو دست که بجهت منع نفس از شهوات مدح بلیغ فرمود و در شب
بیتوته باو مباهات کرد با جبرئیل و میکائیل و ذوالفقارش را از آسمان نازل نمود و جبرئیل را
امر نمود که در روز احد در میان هوا او را ستایش نماید بشجاعت و جوانمردی
و حق اورا با رکوعش در مجموع سوره الرحمن نعمت خود شمرده واو دست
که در رکوع انگشتری بسائل داد که قیمتش ششصد خروار نقره و چهار خروار طلا بود و حق تعالی
آیه انما ولیکم الله و رسوله را در شان عالیشان او نازل نمود واو بود که
مردم را سنگ و خوک و کلاغ میکرد و در کوفه دست مبارک را دراز کرد و در شام
شارب معاویه را در بالای سر برکند و مرتبه دیگر در کوفه پای مبارک را دراز کرد و بر سینه
پر کینه معاویه ملعون زد و از بالای سر بر انداخت و در مراجعت از حرب خوارج
در صحرای معاویه و یزید و امرا زاده و عمرو عاص را با زنجیر بسته حاضر نمود و در مسجد کوفه
دست مبارک دراز کرد و حرف از کوههای شام آورد واو بود که بر ابر سوار میشد
و بر اطراف عالم سیر میکرد یکبار عمار را با خود برده بود و گاهی بر ابر سوار
میشد و یکبار سلمان رضی الله عنه را با خود برده بود و حق تعالی ملکی را با ابر برای او
فرستاد که با شتران رفت از برای محاکمه ملائکه و ظاهر را در شهرهای

از شهرهای مغرب زمین که مسافت آن تا مدینه دو سال و نصف بود که همه مجوس گردانید که در آن مدت خود را
و مصاحبان خود را لعن و سب مینمود و بعد آمدن آن حضرت جمعی از خواص اصحاب آنحضرت از آنجا در حوالی سیر
جانب کوه قاف را نمودند حضرت ایشان را بر بساط ابر سوار نمود و خود نیز با بر دیگر سوار شد و برد
الفقد از غرایب امور بایشان نمود که طاقت نیاوردند بآن جلالت که داشتند هنوز بکوه قاف نرسیده والتماس
معاودت نمودند و با یشان برابر سوار شد و زمینهای مختلفه را گردید و امور اهل آنها را تمشیت داد
در امارت خود در صحرای کوفه ملائکه را امر نمود که خانه ثلاثه سلاسل باز کنند [illegible] در حضور او و اصحاب او
حاضر نمودند و او وصی است که علمش چنان بود که هرگاه اراده میکرد یک چشم گشودن بسوی آسمان تا عرش را
میدید و بزمین نظر میکرد تا تحت الثری میدید و از اطراف مشرق و مغرب میدید و میفرمود که جمیع عالم
که بیک طرفة العین تمام عالم را بگردم و او نحو که هرگاه [illegible] گذر را [illegible] و بنشستم [illegible] حکم
کردن هر آینه حکم میکنم میان اهل توریة بتوریة ایشان و میان اهل انجیل بانجیل ایشان و میان
اهل زبور بزبور ایشان و میان اهل فرقان بفرقان ایشان و هر یک از حکمها بالا روند
نورانی و ناطق باشند بآنکه حکم حق آنست که علی ابن ابیطالب علیه السلام نموده است و لو کشف
الغطا ما ازددت یقینا یعنی اگر پرده بر داشته شود یقین من زیاد نخواهد شد و او وصی است که
با [illegible] مرور نموده بر جمعی که پر بود از مورچه مردی از اصحاب آنحضرت گفت آیا کسی هست که بداند اینها را
حضرت تبسم فرمودند و گفتند بلی کسی هست که میداند نرش چه قدر است و ماده اش چه قدر است
آن مرد از آنجناب سؤال کرد که آن کیست آنجناب فرمودند که آن مرد منم آیا نشنیدی که حق تعالی در کتاب خود
میفرماید وکل شیء احصیناه فی امام مبین منم آن امام مبین که حق تعالی علم هر چیز را بمن احصا نموده و او
که هزار خطر از او حفظ شده و او وصی است که هزار هزار باب از علم حلال او مفتوح شد از هر باب هزار
آن در وقت آیه نجوی و هزار و هزار رکن در وقت وصیت و هزار هزار رکن در وقت گرفتن کریمان
کفن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و از این علمها بر دل نیامد بسوی مردم مگر یک باب یا دو باب از
اینهم بیرون نرفت مگر ظاهر آنرا نه حقیقت آنرا و او وصی است که دست مبارک را بسینه میگذاشت
و میفرمود که در اینجا علم وافر است و حمله نمییابم که بار کنم چنانچه بجا از او صادر شده حضرت باقر
بود که جابر جعفی علوم بسیار القا کرده بود که بمردم نرساند و هفتاد هزار حدیث از اسرار
با و القا کرده بود و فرموده بود که اینها را بکسی اظهار مکن و گاهی آنقدر در سینه او جوش میزد که او را
حالتی عارض میشد که شبیه بجنون [illegible] گفت باز عرض کرد که مقدار [illegible] ازجهت اظهار
نکردن آن احادیث و اسرار چنین حالتی گاهی مرا عارض میشود حضرت او را امر فرمود
که هرگاه

که هرگاه چنین حالتی ترا رو دهد بیرون در صحرا گودالی حفر نما و سر خود را در آن گودال فرو بر و بگو
که محمد بن علی بن چنین و چنان گفت پس چنان کن آن حالت از تو رفع شد و او چنین میکرد و از آن حالت
خلاصی می یافت و ایضا آنجناب بمیثم تمار و رشید هجری و غیر ایشان را تعلیم نموده بود از علم منایا
و بلایا و بآن علم میدانستند امور آینده مردم را و هرکرا میدیدند خبر میدادند که تو چنین و چنان خواهی
کرد و چنین بسر تو خواهد آمد و بچه روش خواهی مرد یا کشته خواهی شد و مرگ تو کی خواهد بود و هرچه را
خبر میدادند همان میشد و حضرت با اوصیای علیهم السلام که فرزندان و از اوصیای او بودند از روی
لطف دستهای مبارک را بر سینه بعضی از اصحاب مانند مفضل بن عمر و هشام بن الحکم و غیر ایشان
میمالیدند و آنها بعد از آن هرچه را میشنیدند حفظ میکردند و هرچه را که تعقل میکردند می یافتند
و او بود که اخلاص و دوستی به دولت و شیعه او سبب او نور فهم و علم میشود چنانچه روایت کرده اند
که از اخلاص و دوستی سلمان رضی الله عنه داشت و از قرآن بغیر از سوره حمد و توحید چیز
دیگر نمیدانست امیرالمؤمنین اسمی از اسم الله الاعظم را در گوش او خواند در حال مجموع قرآن در قلب
او محفوظ شد و جمیع قرآن را از برکت آن اعراب حفظ داشت و در اینجا [illegible] بتجربه رسیده
که هرکه از علم و صلاح دیگری بهم رساند از آنجهت است که او یا پدر او یا اولاد او نظر لطف
بان کس نموده اند زیرا که حق تعالی در عالم ذر علم و دین خود را حمل ایشان نموده و ایشان
حامل آن شده اند و غیر ایشان از خلایق تاب تحمل آن بار گران و اسرار ملک منان را
نداشتند حق تعالی در آن روز حساب خود را [illegible] که دین و علم و هدایت را هرکه بخواهد
باید از ایشان فرا گیرد و آیه فسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون باین معنی ناطق است بی
وساطت ایشان محال است که کسی ادراک کمالات نماید [illegible] صاحب دلی انکار این معنی را نتواند
نمود حتی بزرگتر [illegible] که در غالب احوال فتنه و امتحانات [illegible] آدمی بی وساطت
و التفات ایشان بآدمی نمیرسد پس چگونه است کمال [illegible] در شان مولای
که خدا بارها با او مناجات کرده و یکبارش از ظهر تا عصر طول کشید و آفتاب مکرر با او
تکلم نموده و تنها که با او حاضر بودند از آن داشت تکلم آفتاب مدهوش گردیدند و آفتاب
بنابر مشهور میان شیعه و سنی دو بار برای آنجناب برگشت و نظر برداشتن چهارده بار برگشت
و بعد از وفات آنجناب قیام مینمود و التماس شفاعت نزد خدا باو نمود و [illegible] حیات
از برای وضو [illegible] آنجناب حاضر نمود و جبرئیل و اسرافیل و خازن رضوان جنت کرامات
آب وضو [illegible] و عنبر و سدر از برای [illegible] بعد از غسل برای ایشان حاضر نمودند و دیگر
طعام و فواکه جنت را از برای او و اهل او و اولاد او آوردند و زمین با او تکلم نمود و [illegible]

ودر قیامت احوال مردم را بعرض آنجناب خواهد رسید وستاره از آسمان برای ولایت و امامت و جلالت
آنجناب در شب نازل شد و در خانهٔ او قرار گرفت و تا نزدیک طلوع آفتاب بود و تمام اهل مدینه ظهور
آن ستاره را برای العین مشاهده نمودند و آیهٔ والنجم اذا هوی شاهد این معجزه است و نور روی آن آفتاب
امامت که در جهان میدرخشید که تمام مدینه را روشن میکرد و اهل مدینه از نور روی آن نور خدا گمان طلوع
آفتاب نمودند قبل از انقضای شب و گاه از جهت نقب سرای او بجانب علو و بلندی بر فتار آید و در روز
غدیر در وقت خطبه و نصب آنحضرت چون منافقین اظهار انکار و عناد نمودند درهای آسمان
گشوده شد و ملائکه یکبار گفتند امامت و خلافت او را قبول کنید والا عذاب بر شما نازل میشود
و منافقین ملائکه را دیدند و عنکبوتهای خانهٔ اعدا ایشان بار ایشانرا گرفت و مانع از دخول خانه
شد در هنگامی که ایشان ارادهٔ قتل ایشان نمودند و لقمه‌های ایشان در گلو ماند و ایشانرا
مختنق کرده بود و بسا که در کاف ایشان مانند حجر شده بود و مجرای بول و غایط ایشان بسته شده بود
بقدری که شکمهای ایشان نزدیک بود که پاره گردد و شترها در گله دشمنان او را سلام میدادند و متوسل
دوستانش نمیشدند و گرگها مکرر میآمدند بر در خانه و عذر آن شهادت بر امامتش میدادند و اقرار
بولایت و جلالتش میکردند و جبرئیل امین با مر رب العالمین کرات از جمیع حیوانات عهد و میثاق
امامت او را گرفت جمیع قبایل جن مطیع آن ولی خدا بودند بعضی طوعا و بعضی کرها و امر ایشان
نکنیده آنجناب بودند و متمردان از اذیت مردم دست بر نداشتند مگر بجهت سطوت و صولت او
و سرکشهای شیاطین و مکاران ایشان از خوف آن بزرگوار بر محبت خالص او راه ندارند یکی
از اولاد ابلیس که اسم او هام ابن هیم بن لاقیس بن ابلیس است در جنگ صفین در رکاب سعادت
مآب آن برگزیدهٔ رب الارباب بیاری او بسعادت شهادت فایز شد و او است که حقیقتا جهنم را
مسخر او نموده و مهار آنرا بدست خواهد گرفت هرگاه خواهد بجانب چپ اندازد و هرگاه خواهد بجانب
راست اندازد و ملائکه موکلین را از خود در شرط امر و نهی او دیدند و حقیقتا در قیامت برایش منبر
عالی از نور نصب نماید و آن برگزیده خود را بالای آن منبر جا دهد و منادی را امر فرماید که ندا کند
که هذا علی بن ابیطالب علیه و آله السلام دوستان خود را داخل بهشت میکند و دشمنان خود را
داخل جهنم میکند و جمیع خلایق بخدمت او خواهند رسید دشمنانرا امر بنار نماید و جابهای (؟)
دوستانش را در بهشت تقسیم نماید از حور و قصور و نعیم موفور و ایشانرا امر بدار القرار نماید و احدی
قادر نیست بر گذشتن از صراط مگر آنکه براتی از او داشته باشد و در بالای تختی از طلا در بالای
صراط بنشیند و با آتش مقاسمه نماید و فرماید که بگیر این را

از

تو است و بگذار اینرا که از من است و آتش اطاعت او نماید و او است که در بالای کوهی از کوههای بهشت
که از مشک باشد در فردوس اعلا نشسته که چشمه‌های جنت از بالای آن کوه بیرون میآیند و مشرف بر جمیع
اهل بهشت خواهد شد و در بارهٔ ایشان حکم خواهد کرد و حکم او ماضی و جاری خواهد بود زیرا که حکم خدای
تعالی را امر آنحضرت او و برادر او خواهد بود و اختیار حوض کوثر با او خواهد بود دوستان خود را از او
سیراب نماید که هرگز تشنه نشوند و دشمنان خود را تشنه خواهند راند و لواء حمد در آن روز در دست
او خواهد بود که همه خلق محتاج بسایهٔ او خواهند بود و پیش از همه خلق داخل بهشت خواهد شد
و جمیع خلایق از ملائکه و انبیا و سایر اهل جنت برای تعظیم او بپا خواهند ایستاد با مر الهی و او
بر سریر جلالت خود قرار گیرد و فی التوریة جنت است یعنی جمیع جنت بدست او است و مالک
جمیع نعم الهیت و عمودهای نور که خدا با ورش (؟) بیافریند جنت را مانند روشن بخشیدن آفتاب
اهل زمین را در خزانهٔ آنحضرت قرار داده و او است که حقیقتا در روز قیامت او را در بالای مکان بلندی
جا خواهد داد و پای مبارک او را و ساق نورانی او را ظاهر خواهد نمود برای خلایق و ایشانرا
امر بسجده و خضوع برای پای آن بزرگوار و آن برگزیدهٔ حق خواهد نمود پس دوستان و فدویان
آنحضرت برای جنت بپای آنجناب سجده و خضوع نمایند و ببرکت حب آن حبیب خدا این امر
برای ایشان میسر خواهد شد آنگاه [illegible] از مهالک آن روز نجات خواهند یافت و چشم دشمنان
او برای امید رفع مهالک و از برای امر خداوند مالک چشم ارادهٔ سجده نماید گردنهای ایشان مانند
شاخهای گاو محکم گردد و قادر بسجود نشوند و این علامتی گردد برای هلاکت ایشان و آیهٔ
ویدعون الی السجود فلا یستطیعون با حدیث تفسیرش شاهد بر این است و حق تعالی در آن روز
قیامت منبری از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در یمین عرش نصب نماید و در محاذی منبر او
منبری برای حضرت ابراهیم ع نصب نماید و در میان دو منبر کرسی کرامت خود را که عالی
و مشرف است و نور او میدرخشد نصب نماید و امیر المؤمنین علیه السلام را در بالای آن کرسی
بنشاند با چنان جلالتی که هیچ دیده ندیده باشد منادی حبیب جلیل ما بین دو رسول
خلیل است و او است که حق تعالی در روز قیامت هزار نفر از دشمنان شیعیان را فدای یک دوست او نماید
و آن هزار نفر را برای آن دوست بنار فرستد و آن دوست فدا داده شده را ببرکت آنحضرت
داخل جنت کند و او است که شیعیان و موالیان او از همه زودتر در جنت داخل بهشت میشوند
و از دیگر سایر امم و او است که ملائکه از دوستانش هستند و زمین شیعهٔ او را
دوست دارد و با او ساکن است و او است که هرجا آیهٔ انفاق و ایثار در قرآن است
در شأن عالیشان او نازل شده و آیات مدح همه برای او است و آیات ذم برای اعدای

مع انشاع القطاف الشمس عن نفسه ولونها مرتبة وجوده بمعزان وجوده في ملك المرتبة عن لوازمه وفيه اشارة
للبطلان القول بالسنخية والحلول وغيرها مما يشم منه رائحة الارتباط بوجه ولو بلحاظ الكفر
كما لا يخفى فقوله عليه السلام ابن فاكه لما الطين هو المرجع بالامر عليه فقلت بعد تحقق
ابنية وحقيقة من انا فقال انت ابو تراب واشرفها واعلاها كناية عنها بما هو الادب
والعادة فلما شم رائحة الاكار ولو كب الاصحن جلوالك لحم الطين هو التراب المخمر
بالماء قال فقلت انا انت فقال ان النفس والنفس خطابا لعلامة من غير مقام
لا هو تميزه او معه بما اشرناه حاشاك حاشاك لستانا انا انت لانك كنت في
عالم الناسوت وان كنت اشرفها المنزل عن الجبروت لمقاضة عن بحيح سقاما لك
بلاد المتعينين كل بحب ما اشرناه وشرحناه هنا اي جهة الاكار نحو اداة القران تاكيد للولاية
من الدين اي من الامور الدينية الثابتة في الدين وفي انا وانه انا اي انا اينية لا حيثيات
وحقيقتها وانية الالحيات وحقيقتها انا او تاكيد الانكار بجعل اثنين او واحد منها
مخففة عن شقلة كما لا يخفى والطامات صورة الكتابة انية عنه او جرى مجرى الكلام باوفاق
عن رتبة النطق بالحركة كنفسها وبقي الاثر صعوبة انها الطوامس جبرو دلما الشيء
يكن البالغة تتمتا لها فرشة وزن عليه صورالغولي انا ذات الذوات في الذات
اي خلاصة الموجودات في الحقيقة ولا الذات في الذوات الخارجية للذات
اي القوام ذواتهم وفعلية حقائقهم وذلك على الاول ظاهرة وعلى الثاني لشرافته
وكونه هو علة الغائية عما كوانه وا جب فافهم فقال فهمت بالكونه عليك بر تقها
فقلت نعم فقال فامسك فانه دقيق وكيف كان المو جهودي ذاالخطاب للاشارة
بهذا النحو هو اشتغار دعوته لمه عليه السلام فوق ما عرفه اولا ونظر اليه عليه السلام
فوق ما انتظر اليه سابقا وجلالته قدرا السلام ظاهرة وكم من خفايا في زواياها والله اعلم

هر بشته   بشته   بشته   بشته

رقیة الحیة

رقیة سلیمان النبی علیه السلام کتبه سلیمان بن داود عاره الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم فاتمیم علیکه سعوا سبعوا الله الرحمن الله الحام

انج انج دما سکه ... هند باسم الله فاتم دبا الله ذلک

دادا قوس وادس ... ارامطرد بسم الله فخذه عبس ... زدوانا

الابار ... تقوش یحج ... تسب اربع ارابع

الحجد وبهجه ... بسم الله الرحمن الرحیم ... وجحجه

... دادادرت ان لاتدعت ... بسم الله ... اددادها

رقیة العقرب یکتب باره یوم الخامس من اسفندارمذ ماه ویکتبن علی

وضوء ولا یتکلم حتی یفرغ من الکتابة ویحفظه لا یلدغه عقرب

بسم الله شجه صنحه قرنه بربیه ملح بحر قعنا قفطا قفطه

کلها من مکارم الأخلاق

[illegible]

شوکت در خواص این کلمات مبارکات که بجهت گزیدن عقرب بر بسته نافع است که اگر شخصی را عقرب
گزیده باشد در ساعت حاضر آورد این کلمات را بر صفحه که مکرر محو نوشته و در آب حل کرده
بر محل دهند که بپاشند تا اکال الم گزیدن عقرب از آن شخص زایل گردد و اگر آن
شخص حاضر نباشد بجز بپاشاند. و کیفیت نوشتن این کلمات آنست که کاتب حروف
با وضو رو بقبله نشسته باشد و بر ورق کاغذ سفید پنج مرتبه در پنج سطر این
کلمات را بنویسد بر این صورت که هیچ نقطه نگذارد و فاء و واوها را با میمها
و قافها کور نویسد و چشمهای هاها را با سفیدی میان طا و میم لفظ کلم باز
و گشاده گذارند و ملاحظه نماید که در نوشتن خطا نکنند و فاضل بارع مولانا
علاء الدین محمد ... گفت که در راه مکه معظمه مار گزیده را باین کلمات علاج کردم
که مشرف بر موت بود و ارث گفت که آب کلمات را هرگاه در محل بپاشند اَنفع
و تاثیرش بیشتر است از آنکه عقرب گزیده بپاشاند والکلمات هذه.

محود رهو هوف مطوق میم کلم

پنج سطر در عرض ... بنویسد ...

[illegible]

شرح دعای قاموس

[illegible]

واگر خواهد که مصروع را علاج نماید باید که طاهر باشد و مصروع را بنشاند و در برابر او ایستد و این آیه مبارکه یا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فبای آلاء ربکما تکذبان یرسل علیکما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران بخواند مکرر

و این آیات را نوشته و در پیش روی مصروع گذاشته تا مصروع بآن نظر کند حتی جن و جانی ضاره چه زنده بواسطه مصروع برسد که سبب اذیت جن خواهد گردید بانه بآن جماعت تکلیف کند که بآن مصروع صلح کنند

و من بعد او را آزار نکنند و خود را بر او ننمایند و بهیچ وجه بار دیگر نزد مصروع انگشت سبابه مصروع را بگیرد و اگر آن جماعت انگشت خود را شکستن

بگذارند صلح واقع شده و آنها آنست بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله طیوهما الرحمن تطسوهما الرحیم حسبنا الله ونعم الوکیل نعم المولی ونعم النصیر وصلی الله علی محمد وآله اجمعین تملیخا مکسلمینا مثلینا و

[illegible]

اعمال روز نوروز روز شرافت عظیم

دارد از آنکه درین روز جناب مولای الموالی علی علیه الصلوة والسلام درین روز بر مسند خلافت ظاهری قرار گرفت

روی عن الصادق ع که چون روز نوروز در آید غسل کن و جامهٔ پاکیزه بپوش و بوی خوش کن و این روز را روزه دار
و بعد از فراغ از نوافل و فرایض ظهر چهار رکعت نماز بگذار در رکعت اول بعد از فاتحه سورهٔ قدر ده بار و در ثانی سورهٔ
جحد ده بار و در ثالث سورهٔ معوذتین ده بار و بعد از فراغ سجدهٔ شکر بکن و در سجده این دعا بخوان تا پنجاه ساله گناهانت
آمرزیده گردد و الدعا هذا اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین و صل علی جمیع انبیائک
و رسلک بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و صل علی ارواحهم و اجسادهم اللهم بارک لنا فی یومنا
هذا الذی فضلته و کرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم بارک لنا فیما انعمت علینا حتی لا اشکر
احدا غیرک و وسع علی ما فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام و سنت است که در وقت تحویل چهار رکعت نماز
کند او در هر رکعت فاتحه که یکبار ... بخواند و بعد از سلام سورهٔ فاتحه ... و این دعا ... بار بخواند
و اگر وقت تنگ شود ... بار بخواند و دعا این است بسم الله الرحمن الرحیم اللهم بارک لنا هذه السنة و بلغنا
من اول هذه السنة الی آخرها سالمین غانمین و احفظنا من شر الظالمین بحق اسمک الکریم و احفظنا
من کل شیطان رجیم و بحق سلام قولا من رب رحیم و بحق فالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین و بحق
محمد صلی الله علیه و آله و الائمة المعصومین الهادین المهدیین یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الی
احسن الحال و یا مقلب القلوب و الابصار و یا دلیل المتحیرین یا غیاث المستغیثین اغثنی پس بگوید
یا مغیث ... ده بار ... و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد سه بار و یا الله و یا رحمن
و یا رحیم ... بار و ... و این دعا ... که خواندن این دعا در وقت تحویل سیصد و شصت بار که عدد
ایام سال است مثمر برکات و منبع سعادات است یا مقلب القلوب و الابصار یا مدبر اللیل
و النهار یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الی احسن الحال یا عزیز یا غنی
و خواندن این دعا ... اللهم اجعلنی محبوبا فی قلوب ... و المؤمنین و بلغنی الی مائة
و عشرین سنة فالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین

ایها المشعوف باستعلام السرائر رویته المصروف الی استکشاف الستائر همته
المتطلع طلوع بدایع رموز دان لطفت شانها المتطلع لاستعادة ودایع کنوز
دان خفی مکانها ان مورد ذلک فی هذه الرسالة لطایف اسرار قد کانت محجبة
وراء استارها مبهما علیک طرایق لم یکد یعثر الافهام عن ازهارها عارض
علیک غرایب نکتة ضاق مسلکها ناثر لدیک زواهر جواهر دق مسلکها
فان قرع سمعک ما یقرعه او ورد ذرعک ضیق ما تسمعه ما لم یکن فی الفقه
معروف به صرا ولا تنقض فان استقصا النظر هو الذی یوجب عدولک الی المشهور

وصیت در روز عید

وأیضاً در عمل سه ماهه چنین است که هر که بعد از گوید و بعد از آنچه مذکور شد هرکت از آیة الکرسی تا وهو العلی العظیم و ایضاً علی سو سه دو نصف بار بخواند در عرض آن سال از بلیات و آفات محفوظ بماند

اللهم ان هذه سنة جدیدة وانت ملک قدیم اسألک خیرها وخیر ما فیها

واعوذ بک من شرها وشر ما فیها واستکفیک مؤنتها وشغلها یا ذا الجلال والاکرام

وایضاً در عمل سه ماهه از علی علیه السلام روایت شده که چون در هنگام تحویل این آیات را با مشک و زعفران

بر کاسه چینی نویسد و با گلاب بشوید هر که آن آب بخورد تا سال دیگر هیچ الم و دردی به وی نرسد

و زهر کژدها و دیگر جانوران اثر نکند و آیات این است سلام قولاً من رب رحیم سلام علی نوح فی العالمین

سلام علی ابراهیم سلام علی موسی وهارون سلام علی آل یاسین سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین

سلام هی حتی مطلع الفجر

من یکتب فی یوم عید النوروز علی قرطاس بمسک و زعفران حفظه الله من جمیع السوء

بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] ٩١١١٩ [illegible] ط

من قرأ سورة المبارکة یسبح علی رمان الحلو احدا واربعین مرة واکل کان له حافظ

من کل علة هذا الرمان فی یوم النوروز

روی عن النبی صلی الله علیه وآله من قرأ سبع مرات فی اول السنة دهرا له ملکا یحفظه ویحرسه الی آخر السنة

من جمیع الآفات والبلیات والوعاهیدا اللهم انت الابد القدیم الحی

الکریم الحنان المنان اللهم هذه سنة جدیدة اسألک فیها العصمة

من الشیطان والنجاة من النیران والعون علی هذه النفس الامارة

بالسوء والاشتغال بما یقربنی لدیک

[illegible]

[illegible] قال الحسن [illegible]

[illegible] الامام [illegible] الدعوة [illegible] النبی صلی الله علیه وآله [illegible]

[illegible] القعدة [illegible]

[illegible] الداعی [illegible] نفسه [illegible] حقه [illegible]

[illegible] الفاتحة [illegible]

[illegible]

[illegible]

الأشعار العربية

ولابن المعتز

سقى المطيرة ذات الظل والشجر
ودير عبدون هطال من المطر

فطالما نبهتني للصبوح بها
في غرة الفجر والعصفور لم يطر

أصوات رهبان دير في صلاتهم
سود المدارع نعارين في السحر

مزنرين على الأوساط قد جعلوا
على الرؤوس أكاليلا من الشعر

كم فيهم من مليح الوجه مكتحل
بالسحر يطبق جفنيه على حور

لاحظته بالهوى حتى استقاد له
طوعا وأسلفني الميعاد بالنظر

فجاءني في قميص الليل مستترا
يستعجل الخطو من خوف ومن حذر

فقلت للفتى يدعى في العلم بالشعر
خط شيئا وغاب عند الشاب

اشارات فیه بشارات غریبة شتی الیها علیه الرحمة **وضمسکج** داوات ولمت

بمعنی الف ، داد که از پنج باب آمده است اول از باب ضرب یضرب مثل وعد یعد دوم از باب

منع یمنع مثل وضع یضع سیم از باب سمع یسمع مثل وجل یوجل چهارم از باب کرم

یکرم چون وجه یوجه پنجم از باب حسب یحسب چون ورم یرم تا آخر **یضنکس** و یا اشارات

بمعنی الف و یاء از سه باب آمده است اول از باب ضرب یضرب مثل یسر ییسر دوم از باب

کرم یکرم چون یمن ییمن سیم از باب علم یعلم چون یئس ییئس **نوفیق** داوات اشاره

باجوف داوی از دو باب آمده است اول از باب نصر ینصر مثل قال یقول دوم از باب

علم یعلم مثل خوف یخاف **شتیقض** یا اشارات باجوف یائی از دو باب آمده

اول از علم یعلم مثل هاب یهاب دوم از باب ضرب یضرب چون باع یبیع **ننکو**

داو اشارات بناقص داوی از سه باب آمده است اول از نصر ینصر چون دعا یدعو دوم از

باب علم یعلم چون رضی یرضی سیم از باب کرم یکرم چون رخا یرخو **ضمنسی** یا اشارات

بناقص یائی از سه باب آمده است اول از باب ضرب یضرب چون رمی یرمی دوم از باب

منع یمنع چون رعی یرعی سیم از باب علم یعلم چون خشی یخشی **سضوی** داو اشارات

بلفیف مقرون از دو باب آمده است اول از علم یعلم چون قوی یقوی دوم از باب

ضرب یضرب چون طوی یطوی **وضحسیر** داو یاء اشارات بلفیف مفروق

از سه باب آمده است اول از باب ضرب یضرب چون وقی یقی دوم از باب حسب یحسب

چون ولی یلی سیم از باب علم یعلم چون وجی یوجی **آضنسکم** همزه اشاره

است بمهموز الفاء از پنج باب آمده است اول از باب ضرب یضرب چون اسر یاسر دوم

از نصر ینصر چون امر یامر سیم از علم یعلم چون ارج یارج چهارم از باب کرم یکرم چون ادب

یادب پنجم از باب منع یمنع چون ... **سنتضلد** دال اشارات

بمضاعف از سه باب آمده است از علم یعلم چون عض یعض دوم از نصر ینصر چون مد یمد سیم از ضرب

یضرب چون فر یفر **هو صخه** **شن نحه**

[illegible]

فی صلوة الهدیه

در مصباح کفعمی مذکور است که از هدیه میت دو رکعت که میگذارند در شب اول که او را دفن کرده باشند و میخوانند در رکعت اول الحمد و آیة الکرسی یک بار و در رکعت ثانی الحمد و انا انزلناه ده بار و چون سلام باز دهد بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد وابعث ثوابها

الی قبر فلان

فی تسبیح الزهراء

قال رسول الله صلی الله علیه وآله تسبیح الجنة عقیب کل وضوء ینفی الفقر عن امیر المؤمنین علیه السلام المشط من قیام یورث الفقر و روی انه قال اذا سرحت لحیتک فاضرب بالمشط من تحت الی فوق اربعین مرة واقرأ انا انزلناه و لیلة القدر ومن فوق الی تحت سبع مرات واقرأ والعادیات ضبحا ثم قل اللهم سرح عنی الهموم والغموم و وحشة الصدور و وسوسة الشیطان عن الصادق علیه السلام من سرح لحیته سبعین مرة وعدها مرة مرة لم یقربه الشیطان اربعین یوما

مکارم الاخلاق

لعسر الولادة يكتب لها في ورق لعد البسملة كانهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا الا ساعة من نهار كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية او ضحيها اذ قالت امرأة عمران رب اني نذرت لك ما في بطني محررا ثم اربطه على فخذها الايمن فاذا وضعت فانزعه و في كتب بعض اصحاب ان يكتب لها اول الانشقاق بسم الله الرحمن الرحيم اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت واذا الارض مدت والقت ما فيها كذلك تلقي ايها المولود في بطنها اخرج انشاء الله ثم يكتب بسم الله وبالله ان مع العسر يسرا سبعا واول الحج بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شيء عظيم يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما ارضعت وتضع كل ذات حمل حملها وترى الناس سكارى وما هم بسكارى ولكن عذاب الله شديد ثم تعلق على الفخذ الايسر لك
المصباح للكفعمي
الحمد لله الذي يخرج طيبا من الفاق ثم تكتب الحمد سبعا بزعفران ومسك ثم اغسله بالماء واسق الصبي منه شهرا
مصباح

روي ان رجلا جاء الى امير المؤمنين فقال

انا اكره الحق واحب الفتنة واشهد بما لم اراه وعندي ما ليس عند الله

وانا اعلم ما لا يعلم الله انا

وانا احمد بنبيكم وانا علي

صورت تمسك نامجه

باعث

صرفا و ۳ ۲ ... ازمال خاص ...

فلان ... ثبت ولازم ...

بعد از ... كامل ادا و كارسازي ...

۱۲۶۳

القطب والاوتاد والابدال

قيل ان الارض لا تخلو من القطب واربعة اوتاد واربعين ابدالا وسبعين نجباء وثلثمائة وستين ...
فالقطب هو المهدي ... ولا يكون الاوتاد اقل من اربعة لان الدنيا كالخيمة والمهدي كالعمود وتلك الاربعة
اطنابها وقد يكون الابدال اكثر من اربعين والنجباء اكثر من سبعين والصالحين اكثر من ثلثمائة وستين والظاهر
ان الخضر والياس عليهما السلام من الاوتاد فهما ملاصقان لدايرة القطب واما صفة الاوتاد فهم قوم
لا يغفلون عن ربهم طرفة عين ولا يجمعون من الدنيا الا البلاغ ولا يصدر منهم هفوات البشر ولا يشترط
فيهم العصمة من السهو والنسيان بل من فعل القبيح ويشترط ذلك في القطب واما الابدال فدون هؤلاء في
المراقبة وقد يصدر منهم الغفلة فيتداركونها بالتذكر ولا يتعمدون ذنبا واما النجباء فهم دون الابدال
واما الصالحون وهم المتقون الموصوفون بالعدالة وقد يصدر منهم الذنب فيتداركونه بالاستغفار و
الندم قال الله تعالى ان الذين اتقوا اذا مسهم طايف من الشيطان تذكروا فاذا هم مبصرون جعلنا من القسم الاخير
لا فالثاني من الاقسام الاول لكن يدين الله بحبهم وولايتهم ومن احب قوما حشر معهم وقيل اذا نقص احد
من الاوتاد الاربعة وضع بدله من الاربعين واذا نقص احد من الاربعين وضع بدله من السبعين واذا نقص
من السبعين وضع بدله من الثلثمائة وستين واذا نقص احد من الثلثمائة وضع بدله من ساير الناس ...

ايضا في احكام النوم

من اراد ان يرى في منامه صديقه او حبيبه حيا او ميتا او كانت له عند الله حاجة فليبت
طاهرا نقي الثياب على فراش طاهر في ثوب طاهر ابيض معتزلا عن اهله بعد صلاة ركعتين يقرأ
في الاولى سورة والشمس وضحيها سبع مرات بعد الفاتحة ثم يصلي على النبي صلى الله عليه وآله
بقدر ما يستطاع ويكتب هذا الخاتم ويجعله تحت رأسه حين يضطجع فانه يرى في منامه
ما قصد نواه بحول الله وقوته وهو هذا الخاتم واعلم انه لا بد في كل خاتم من تسوية بيوته ولعمري
ما به البداية الا نهاية الخاتم هذا تمت

واذا اردت ان ترا غايبا في المنام ولا تدري احي
او ميت او تسئله عن شيء فانه عندي مجرب فتوضا عند
النوم والبس ثيابا طاهرة ونم على ثياب طاهرة
مستقبل القبلة على يمينك واقرأ والشمس وضحيها
سبعا والليل اذا يغشى سبعا والتين والزيتون
سبعا والتوحيد سبعا ثم قل ...

ص	م	ل	ا
ا	ص	ه	ل
ل	ا	ص	م
ه	ل	ا	ص

ابجد ابجد ابجد ...

في الطبابة

يقطع البلغم ويقوي المعدة ويقطع الرطوبة
الفاسدة ويطرد الريح المنعقدة ويطيب النكهة
ويكسر الصوت ويزيد في الحفظ ويذهب النسيان
يؤخذ فلفل وزنجبيل اجزاء سواء بعد
الدق ناعما ويضاف اليهما مثل الجميع
سكر الباني ويخلط الجميع بالسحق
ناعما ثم يرفع ويستعمل على الريق
قدر ملعقة ... وعند النوم مثله
فانه ... مجرب ... النبي صلى الله
عليه وآله وسلم

لطلب الأولاد

عن زين العابدين عليه السلام قال لبعض اصحابه قل في طلب الولد ربي لا تذرني فرداً وانت خير الوارثين واجعل لي من لدنك ولياً يرثني في حياتي ويستغفر لي بعد وفاتي واجعله خلقاً سوياً ولا تجعل للشيطان فيه نصيباً اللهم اني استغفرك واتوب اليك انك انت الغفور الرحيم سبعين مرة فانه من اكثر هذا القول رزقه الله ما تمنى من مال وولد من خير الدنيا والآخرة فانه تم يقول واستغفروا ربكم الآية

وروي ان رجلا شكا الى الصادق عليه السلام من كثرة البنات فقال عليه السلام اذا اردت المواقعة فضع يمناك على يمين سرة المرأة واقرأ القدر سبعاً فاذا تبيّنت الحمل بها فانقلبت من الليل فضع يدك على يمين سرتها واقرأ القدر ايضاً سبعاً ففعل ذلك فولد له سبعة ذكور على راس وقد فعله غير واحد ورزقوا ذكوراً

وذكر الشهيد في دروسه ان رجلا شكا الى ابي الحسن عليه السلام قلة الولد فقال استغفر الله واكثر الاستغفار وكل البيض بلا مُقل فانه يورث للنسل اللحم والبيض مصباح

المصوّد[?] اذا صارت العاقرة سبعة ايام وثلثة ثلث عشرة عند كتابة في جام ومحته وشربته رزقت ذكراً صالحاً قال الشيخ رجب رحمه الله في كتابه مصباح

للسم

ورايت بخط الشهيد رحمه قال وجدت في كتاب الفرج بعد الشدة للقاضي التنوخي ما هذه صورته وما يجب هذا الخير فاني وجدته في عدة كتب بالسانيد وغير اسانيد على اختلاف في الالفاظ والمعنى قريب

[illegible]

الفرق بين الغم والحزن والهم ان الهم قبل نزول الامر وهو يطرد النوم والغم بعد نزوله وهو يجلب النوم والحزن الاسف على ما فات والفرق بين الحزن والغضب ان الامر ان كان ممن فوقك احزنك وان كان ممن دونك اغضبك والفرق بين السامة والهامة ان الهامة الحياة وكل سم يقتل والسامة لا تقتل وتسم فهو من الهوام تتشد به الميم كالعقرب والزنبور وشبههما مصباح

قوله ان رحمة الله قريب من المحسنين ولم يقل قريبة لان تانيث الرحمة غير حقيقي او يحمل رجوعها الى العفو والصفح وقيل قريب اذا اريد به المكان ولم يؤنث يقال فلانة القرب كرها فلان قريبة وفلانة قريبتي ويقال داره منها قريب قاله الهروي في الغريبين مصباح

التبديل تصيير الشيء مكان غيره والتحويل تصيير الشيء في غير المكان الذي كان فيه والتغيير تصيير الشيء على خلاف ما كان مجمع البيان قال امير المؤمنين عليه السلام تعلموا النحو فان بني اسرائيل كفروا بحرف واحد كان مسطوراً في الانجيل انا ولدت بالتشديد فخففوا فكفروا لولا الوصية لصار عثمان اثنين والشيخان اربعة اذا زالت نقطة العين ارتفع الشك والشبهة من البين

[illegible]

شكر بخط ادوي وداد بو كش
شكر ... دادوي وداد فدك ش

[illegible]

کتابهایی که ... [illegible]

۲۰ جمادی الاول ۱۲۶۵

شرح لمعه جلد	قوانین ... جلد	معالم ... جلد	شرح ... جلد	سیوطی جلد
... جلد	حمدیه ... جلد	سوال ... جلد	مطول جلد	مختصر جلد
... مطول جلد	چلپی جلد	... جلد	مغنی لبیب جلد	مختصر جلد
... جلد	جامی ۲ جلد	مواد ... جلد	حاشیه ملا عبدالله جلد	سوال ... جلد
...	... جلد	کافیه جلد	... جلد	رساله شیخ محمد حسن جلد
... جلد	... جلد	تهذیب ... جلد	عصام جلد	... جلد
... جلد	... جلد	... جلد	رساله ... جلد	دلائل ... جلد
... جلد	حاشیه ... جلد	شرح عوامل جلد	...	...

... ۵ ذی‌القعده الحرام ۱۲۶۵ ...

شرح لمعه ...	معالم ...	مطول جلد	... مختصر جلد	... جلد
... جلد	... جلد	سیوطی جلد	... جلد	... ۲ جلد
... جلد	... جلد	... جلد	... جلد	... جلد
... جلد	...	... جلد	... جلد	... جلد
... جلد	... جلد	رساله فارسی ... جلد	... جلد	... جلد
...	...	...	...	...

واعلم [illegible]

[illegible] المعطوف [illegible] المعطوف عليه [illegible]

[illegible]

وانما يجوز ان يكون فاعل افعال القلوب ومفعولها ضميرين متصلين لشيء واحد نحو علمتني منطلقا

دون سائر الافعال

فالتمييز فعل المتكلم حقيقة

وانما لم يجز ان يعمد فعل قلبي معلقا باللام لانه لا يدخل على انه لزوم نفي

الفرق بين الجنس والنكرة

يا فالق الحبة الاخضر

الفرق بين حال الاسم

وان كان مع الالف وجب ان يكون في الحقيقة

والتعليق واجب

الفرق بين الجنس

واسم الجنس واسم الجمع

وانما الحق المفعول

وانما كان مع ان الاصل فيه ان يكون مفردا

ما التنوين

من حروف الجر

والتمييز بعد الفعل

وصل عليها وقولها بالصدد

وقيعة ٩٩

اسمعوا قول الغریب الممتحن — انظروا فعل الادیب الممتکن

مند کلیکم حکایات الغریب — حیث پرورد کیم مقامات العجیب

دوست کبود انکه دل با سکینه — لا بغیره کیست شی نستمند

دوست کبود انکه بنماید بیان — فی التکلم کن براهین العیان

این براهین قوم حکمت سفته اند — اوتی خیرا کثیرا گفته اند

دوست کبود لا الهی غیره — کل شیء هالک الا وجهه

وجه شمس المرایا دایما — لم یکن فی الغروره قائما

وجه مصباح مشکوة القلوب — دامن قدرش منزه از عیوب

لاح فی طل التسوی اطواره — بعضها نور و بعض ناره

دوست موجود در اسپه قبل ابتدا — ایمن ایجاد اورا انتها

یا مغنی لی تغن یا اکرم — بیتا شعرا بالحان العجم

حبذا ای عشق شور انگیز ما — حبذا ای عشق دردانیه ما

حبذا ای مایه آرام ما — حبذا ای کامی نا کام ما

حبذا ای مطلب و مقصود ما — مرحبا ای مسجد و معبود ما

ای شررهای تو که را سوخته — ذرة ز و قلبها افروخته

... ابن المصری باب المفلس نفس الاثنین ادم ...

... علیها ابن المفلس ...

... اراده المفلس اخذ ...

... غلام زید ...

... الفعل ...

... غلام زید ولم یرد ...

... سلطنة علی ...

[illegible]

ای لبم در دو مرض معجون ما | ای تو رسطالیس و افلاطون ما
باز بر کوران نگارخانه کن | خانمان ویران کن صد همچو من
آنکه تا کفرش در ایمان آمده | غمزه‌اش بر ماه جنبان آمده
آنکه چشمش فتنهٔ مرد و زن است | آنکه لعلش شکر هند اشکن است
آنکه قدش کرده طوبی را خجل | دُر ز دندانش نشسته پا بگل
جان عالم عالم جان آمده | قوت اعصاب و ریشه‌ها آمده
آنکه پیمان مرا می بشکند | در بیابانهای غورم افکند
آنکه درمانم از او دردم از او | آنکه آه گرمم و سرد دم از او
آنکه ایمانش مرا کفر آمده | خاک درویش زر صفه آمده
صاحب شرع و طریقت و حقیق | خورده از صهبای حق جام رحیق
اشاره بشریعه و طریقه و حقیقه
آنکه حق با شیء دید و قبل شیء | گر ندید او حق عبادت کردی کی
گفت هر کس دیدش حق دیده است | کس چو او تسلیم کی بگزیده است
آنکه تا بر تخت سلطان آمده | بر کف ابلیس سلیمان آمده
در رسالت مصطفای من شده | در فتوت مرتضای من شده
گاه موسی گاه عیسای من است | گاه فرد و گاه همتای من است
من با او مجنون و او لیلای من | من با او محتاج و او شیدای من

هر دمم یک طرز بازی میکند | هر زمان یکنوع بازی میکند
گاه حرفم مینماید گاه محو | گاه محرم می لب زد گاه صحو
گاه هشیار و گهی مستم کند | گاه بالا و گهی پستم کند
گاه خود می بینم او که غیر او | مختصر ماتم بطور سیر او
که در او گاهی بر او بندد نقب | که شود رستم گهی افراسیاب
وین دل حالم بدیشش العجب | حال من با او چو طفل است و قصب
نی سواری پیشهٔ طفلان بود | عاشق بید پرا این دوران بود
کامل انسان است انسان را علت | دیگران اعضا و او همچون دل است
دل نه یعنی لحمی است صنوبری | دل نه یعنی آنکه دارد هر خری
آن دلی کان گفتگویم بهر اوست | آن دلی کین های و هویم سوی اوست
آنکه من گویم دل انسان بود | آنکه تو فهمی دل حیوان بود
قلب حیوان نیست حاشا قلب انس | منطقی گوید که حیوانست جنس
گرچه انسان نیز هم حیوان بود | لیک این حیوان نه آن حیوان بود
در لغت حیوان حیات سرمد است | فرق شان یک با بهفتاد آمده است
او بود علت مر این معلول او | او صله باشد مر این موصول او
این بود چون شعاع و او سراج | این بود مستغنی او در احتیاج

او حقیقت این لطیف آن بود … اینچنین که نامیه حیوان بود
نفس نامی و نبات الحوش نهاد … جوهر آمد و حقیقت بر جماد
چون نخستین سو رود و شور یم … دیگر گوئی رویم آن گو رویم
نار و باد و آب و خاکست ای پسر … گر نمی فهمی بگویم فاش تر
شخص چون یکبار بکشاید بصر … خاک بیند خاک در بدو نطفه
خاک کم کم نم از و پیدا شود … این بود آن آب دریاها شود
آب بالذات بروی دارد آن … چون برودی می نگر گرمی نهان
پس هوا از آب شد نار از هوا … نیست مشکل نزد اهل این گفتها
هرچه عالی جوهر سافل بود … هرچه ناقص مجمع کامل بود
خاک و ابلیس جوهری دان ای شریف … باعث ثانی اسم لطیف و اسم کثیف
آیهٔ منها خلقناکم بخوان … عود اخراج جهان از او بدان
چونکه من در نظم با هو سیرم … هر کجا رو میکشم هو سیرم
مطلب و مقصود من جز دوست نی … هرچه را گویم که او او دوست نی
گفتگو چون گفتگو را می کشد … از پس هر کهنه نو میرسد
شرح اگر بر اسم تو را اید استان … میرود منظور اول از نشان
خواهی از قولم بمعنی پی بری … شرط کلی دارد که باید بر خوری

بر کنی انجیص تا گوش خمیر … تا بفهمی قصهٔ نان و پنیر
نان و حلوا خورده از سابقین … گوش کن نان و پنیر از لاحقین
هر طعامی راست طعم و مزه … هر کلامی راست سوز و غمزه
نان و حلوا اگرچه شیرین تر بود … لیک ابهنیم پی از او کمتر بود
چرب و شیرین است او بس دلپذیر … نرم و بوئین است یا سم نان و پنیر
شیخ را مقصود از دنیا بود … مر مراد دنیا و اسم عقبی بود
صانع دارنده حی قدیر … هر دو جمع آورده در نان و پنیر
جنبه ربی عبیدی دار داو … شئ را جز این دو ترکیب مجو
هر که را درک الف با بی بود … هرچه بیند زوج ترکیبی بود
این دو قوس است خود اما یک دایره … نقطه در اول تنزل پس جایره
شاعر این از هنر خوش گفته است … در ثنای گوهری بر سفته است
کل شیء فیه معنی کل شیء … فتفطن و اصرف الذهن الی
وحدة لا تتناهی ابدا … قد طوینا وحدة الوجه علی
باز اگر خواهی بفهمی فاش تر … از برای شرح بطرزی مختصر
حاصل قول حکیمان این بود … غایت علم او بیان این بود
نام این علم مبدا است و معاد … دستگیر ماست در یوم التناد

تا نفهمی این سخن با فهم پیر / کی بفهمی حقیقت نان و پنیر
کی دل انسان شود معلوم تو / قلب حیوان کی شود مفهوم تو
طفره کردم ترک منظور آورم / چون نشد مقصود میسور آورم
نسخه من چون ندارد پا و سر / بی‌سر و پا در سر و پایش نگر
لیک هر حرفش بجای خود بدان / هر کلامش در مقام خود بخوان
مطلقا آنی که نفس است نام او / یا طبیعی یا نباتیش بگو
بعد حیوانی و انسانی شمار / حالیا بشنو پس از فهم چهار
خود طبیعی آنکه باشد جماد / خادمش خفت شد و ثقل از نهاد
ثقل و خفت در کسان آسان بود / سنگ بازی پیش طفلان بود
با دو خادم هست گویم از نبات / آمده است از خادم نفس نبات
زان سبب بعضی نبات اندر آن / وزن او بعضی سبک چون نی آن
بر نباتی هشت خادم آمده / جاذبه و ماسکه و هاضمه
پس ممیز دافعه منصوره / پس مولد بعد از آن نامیه
از این گیرد غذا دارد نگاه / در میان نیم برد بی اشتباه
جاریش را گر بدانی از لطف / ثقل او فرق لطیفت از کثیف
تخم از مجری در آرد میکند / خود بتشم صورت مجید میکند

بفهمی

افتمیین تولید آرد هشتم آن / بکشدش در طول در پهنا چنان
با خوادمش همه دانی اگر / نفس حیوان است خادم ای پسر
نفع دفع اکل و شرب از بگذری / در بحیوان کی از اینها بگذری
نفس حیوانی دهش خادم بود / هم دو قوه اندر و دائم بود
بر شمارم بر تو هر یک را جدا / تا نمانی حفظ از این شعرها
گر بفهمی گر درست ینعی جو حس / دیده و شنیده است و بو ذوق و لمس
جمله پنج اند و حواس ظاهر اند / پنج باطن نیز اینجا بشمرند
اولی گفتند حس مشترک / پس خیالی واهمه اعدد بلک
گر بجا رو پنج کردی لافظه / فهمی آنجا ذاکره یا حافظه
دو قوی از شعر رومی تر بشنو / وقت خشم و وقت شهوت مرد کو
شرح شان چون اهل طب فرموده اند / من نگویم تا نگوئی بوده اند
با خوادم و قوی حیوان تمام / نفس انسانی بود هستی علام
گر تو را دانائی بینشان بود / هر چه گفتم جمله در انسان بود
زین سبب در رتبه آمد جامعه / نفس ملکوتیت در او ساطعه
اولته الدره اگر شنیده / آخر الدره هم فهمیده
ذره عقل و ذره خاکست ای جوان / نظری و عملی دو قوه دان

باجراح وال گبری نظر   تابی آن آیت ز قلبی این شمر

انما الاعمال بالنیات خوان   قوت هر یک بجای خود بدان

فضل عالم بر لعابد العفا   فضل بدر بر سایر استارها

زانکه او از قلب و این از قالبست   او ز بردل قشر و این مغز و لبست

گر بپرسی از حقیقت پیر چون ز چیست   عقل کلی آمد از خیل عدت

عارفان ها بس تعین بسته اند   اندر اینجا مر دمان بس کشته اند

چون ز حق صادر شد این عقل ای پسر   همچو نور آدمی از ذات خور

این صدور از حق قیام صادرست   سه قیام دیگرم اسم عاضرست

رکنی و دیگر تحقق با عرض   هر یکی راهست امثال فرض

ربط معلولات بر علت مران   خود قیام صادرات ای نوجوان

در مثل فرموده اند شمس و شعاع   کیفیت او را بشد المطاع

چون تعین عقل اول شد بصیر   بایدش صانع شناسند ناگزیر

پس بباید عقل دیگر داشتن   تا تواندش را بباختن

چون جنبنش و رک کردی شد بدل   بر شناسی خویش نفسی بایدش

پس تعدد لابد آمد در میان   احتیاجش شد بکونهاش و عیان

خاتمه بالا بر زیری افضلست   یعنی آن قیص بوداد کاملست

کشت

[illegible]

من کلام مجلسی رحمه الله

کلی که تو را عذر چه جا خواهد بود
جرم از این که دریچه جا خواهد بود
آنجا که بود عذاب نبود آنجا
آنجا که تو نیستی کجا خواهد بود

لذم الدین

به پیش چون گرفتند ز ما کنار
رفیقان پر و یاران یار
برفتند و بیت زجهان یاشان
بیارد کسی یاد ایام شان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در راه سلک جلالت و دراری طینت
و اصلاب رسالت بار که عزو شان
ذات مقدس شان را در عقد او اند و شوخ
کمیتی فروزماه در حرم سراری جلال شان
کمینه کنیزی قمرسیما بام پرده کیان قصور ملکوت
در قصور ادری خدمتشان در حجاب خجلت حجله
نشسته و زاده مردان طریق تولای شان
مترجب تزویج حور عین بی زوال رتبت
دنیا که ام الف[3] دلیست فتنه زاد
شوهایت خانه بر انداز هستی شوها لقوش
قدسیه ایشان را مطلقه الیت بتة طلاق و یمین
ایجاد وجود حوادشان عنبر چه گوهر نگار
ورق
و آینه نور صبح و دست بند سیمین ماه و طوق
طلای شمس و حقه زرین مشتری و کلک نقش طلا
و برج باره افلاک و کنیز و غلام زهره
بهرام اقتضاء عنصر راحی الصداق و بعد
غرض از صورت نگاری این لوحه دلکشای
و چهره آرایی این صفحه فرح بخش که از حسن
هستی طعنه زن لوح جبین خوبان دلکش

یا سبحان

ز ابر افکند قطره سوی یم
ز صلب آورد نطفه در شکم

از ان قطره لؤلؤی لالا کند
وزین صورتی سرو بالا کند

بر نطفه اصورتی چون پری
که کرده است در آب صورتگری

سبحان الذی خلق الازواج کلها
مما تنبت الارض ومن انفسهم
ومما لا یعلمون

و زین نگارین آرایش [illegible]

بسی سر کردن و سرکش [illegible]
[illegible]

که سرخ رو [illegible] و دم از بطن عدم
و بکمون عالم و لولدی [illegible]
بقرض الاطاعه اوست [illegible]
که بنبودی ذات باشد [illegible]
تا ابد خواستن بودی و آدم

اغنی نور پاک و نیز تابناک بهین فرزند از خاک
و بهین سینه دودمان افلاک سینه ولد آدم
و انگشت نبوت را شریف ترین خاتم خاتم الانبیاء
و سید الاصفیاء علیه من الصلوة ازکاها
و من التحیات انماها ما دام الانسان روحا
و النیران یدوران خصوصا و دو جا
و تحف تحیات صدق انتماد در دود
و دری نثار در بار در بار در ادای

کاظلم الله انا نوقعون گویا که ایشان را یعنی
بنی عباس را می بینم که در خانهای خود شان
نشسته اند و غضب الهی ایشان را شب و روز گرفته
عرض کردم که یا ابن رسول الله این چه شکی واقع شده
فرمود در وقتی می شود که در میان شما در راه کعبه پاره
طایفه ها که در ایشان اصلا خیری نیست و خود در اول
از ایشان پیرا است جایی واقع شود در حین
در آسمان ظاهر گردد و در سرخی چند ستونها
از نور مانند ستونهای نقره می باشند و از او
شرو سی زر از منه و آذربایجان بسمت کوه سیاهی
در پشت شهری که متصل کوه سرخ که متصل بکوهای
طالقان است خروج می کنند و میان او و مروزی
جنگ شدیدی واقع میشود از شدت آن جنگ
طفل خورد سال پیر گردد و بزرگ سن پیری
میرسد و در میان ایشان قتل ظاهر میشود و از او
قطر خروج او باشید بسمت بغداد و در بغداد بسیار
درنگ میکند تا اینکه بماهان می رسد بعد از آن
بشهر واسط وارد گردد و از آنجا یک سال [illegible]
بعد از آن بسمت کوفه می رود و در میان
از نجف تا نهر حیره و از آنجا تا غری جنگ شدیدی

واقع میشود که عقلها بسبب آن [illegible]
هر دو طایفه بهلاکت میرسند و [illegible]
باقی ایشان در خنده صراط است

غری
بنجف اشرف

حیره
در عربستان است

ماهان
در کرمان است

مروزی
بسمت خراسان نیز مرو

۱۰ ای صاحب الزمان بظهورت شتاب کن
عالم ز دست رفت تو پا در رکاب کن

[illegible]

ای علم بیکران که [illegible]
باج [illegible]

[illegible] بهره ور
[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

حکیت که در باغ پرده جهان گلشنی پرورد و خار جفا
بر دیش بر خلد نخلد و خوان نعمت کامرانی گسترد و خون
جگر باو رسد ـ بنا بران دولت دنیا را بعضی
صاحب خرد نخرد ـ و پیرا بون سرخ وزردش
اگر بچون اغشته گردد نگردد ـ ان السلامة
فیها ترک ما فیها ـ رباعی است

مطلب مطلب گرهمه خود پادشهی است
پیوسته سرانجام طلب روسیهی است
گر ماه شود طالب و مطلوبش مهر
هر چند که کار ترکند بار تهی است

[illegible]

طوبی لمن سعی فی فکاک نفسه قبل
ضیق الانفاس
چون حاصل عمر تو دمی دو دمی است
رو داد مکن کرت بهم ستمی است
مغرور مشو بخود که اصل من و تو
گردی و شراری و نسیمی و دمی است

[illegible]

بانصاف و بعضی [illegible]

در مکتب عقل خود کتاب خود باش
در فکر سوال حق جواب خود باش
در پای حساب تا نمانی فردا
زنهار امروز سر حساب خود باش

تعب و عقبات عقبی در عقب کار آغاز [illegible]
که در انجاش [illegible] اجرت اجرت اجرت [illegible]
در بشارت [illegible] مشو و صدر [illegible]
فیه کلما اضاء لهم مشوا فیه [illegible] همین [illegible]
در آینه خود بینی و لک هوا نخبران [illegible]
و در ح ازکعبه صدق الیه ادعوا و الله [illegible]
نفس را از مخالفت [illegible]
تا بدر عزم بال و نبال نبال و نبال کار [illegible]
کابی کی دار [illegible] الذین
که العیش [illegible] نفر و نصر و [illegible]

رباعی

روزی دو دو شنه و دست از کشا بند را
اندر بد و نیک ارابند ترا

سر [illegible] و بو فلک حصار [illegible]
[illegible] سخنی بهیان [illegible]
[illegible] با علی [illegible]

بکن ولای تباهی حوادث لاستنباهی است
و بپای بد دولت موروث تباهی تا [illegible]
گزیدن باعث نشست دست گزیدن است
و سروری گردن گردن شمشیر خاریدن
حرص و از غایت غوایت و قطع
تعلق نهایت غیابت الحب درجاه
جاه غایت باشد و غایت بزدان
در جهان موجب خاری سبکباران
از سبکباران فتنه بر کنار زد و عافیت
گزینان ز [illegible] سروری سر گران

من قنع فنع
است

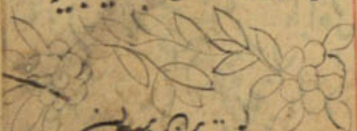
. تا داری این جهان زدارائی به
. دلق نمد از اطلس و دارائی به
. آسوده ز شغل هر دو عالم بودن
. صد ره ز سکندری و دارائی به

رباعی
عقد با محبت است
شکفته چمن که عذار عذار زده ورق
. زیبا است که گلگون نماید و غازه زنگ به
. رخساره عروس لاله را صبح زر پیکوترین صورت
. ز سر از در جهان حمیت حضره دو اجلال
. که بشکفت آسمان در حرم حریم صفش شاید آفتاب
. از ماه و مهرش ثبت طلا در پیش زر و اوراق
. در سر و بدر بابان در خلوت سرای اخر نیاو فرح
. و طلعت آب در پرده از شب اطلس از ناز نیش
. بشنه نقده هایش در رود و افشانی
. شکر از طره لیلای لب شفق زعیرا
. در بر نیکش صبح نمایان اوت و بر آن خاب
. شانیه صبح در چهره نگار جو بشنید عذار
. و نقاب بازی ماشطه لطف لاله زار
. بهار زر غالیه گرد عاشش در خروس مهر و درخطا
. او و غالیه سپهر بر صبح
. روی زرین
. سرابل از

. حاصل سعادت برگیری تا چشم نکو کاری نگاری
. در رستگاری نگردی تا پاس نفس داری بداری
. در آبروی داری نیندوزی تا اشک نیاز
. دروازه باری نیاری تا ترک هوا و حس نگوئی محجوب
. حقیقی رد بیاری نیاری چون سر گریبان عزلت
. نکشی قفای خود از خجلت نخوری نخوری تا ضبط خلق
. نفس سرکش نکنی توسن تعوق نجهانی نجهانی دی
. رضای حق نتوانی نتوانی در روی توجه بد هر
. دنی عاقبت کار رد کردانی نگردانی و بلند گردی
. نه در طلب سمور و نه اطلس باشی
. در دیده اعتبار خار و خس باشی
. خواهی که کنی سری ز تن سر پا برون
. چون جاده پامال کس و ناکس باشی
رباعی
. عالم سر زرین افتاده بر ز دار دور بار نکرد و
. مانند در چشمی که بسر و دود ی روی زبان آرد
. دل زر که بدرگاه بنشسته اگر نقش لبرآید
. بار آید خود برگرفتی رحمت از دامن و خود
. بنشید در نشتر زبه نکرآید

. دانی ز چه پیچ و تاب می خندد صبح
. افکنده ز رخ نقاب می خندد صبح
. این غمکده چون مقام خندیدن نیست
. بر خنده آفتاب می خندد صبح
رباعی
. زیب بستانی نقش این بیداد ز آفتاب
. نیستی زیب بستان به رسد و بید
. با پنجه طبعش باید زر نسیم دل نیز و
. با رعنا نقش تجدید نگار چمن
. با رنگ جهد حسن رعنا و
. ثمره انصاف عدالت ا ه
. تا بسته این جهان پر تزویری
. از بهر نجات خود مجو تدبیری
. اهل تجرید هم نباشند آزاد
. دارند ز نقش بوریا زنجیری

نیست بر ...

...ان ساغر عافیت تا خود را بگوشه کشد
کشد - و کوی سعادت از میدان تا دم علایق
بزد برد و در راه سلوک تا زیر پای خود بپاید
و شاهد نقش چهره تا کشف حجاب خودی ننماید
ننماید - و نهال برخوردارش از گل توکل بیارد
بر نیارد - التوکل افضل عمل والثقة

ما را نه به نیست اختیار و نه به هست
از هستی ذات اوست هر هست که هست
هر نیست که هست شد همان هست که نیست
هر هست که نیست شد همان نیست که هست

[illegible]

هر کس که آشنا بدولت روی آشنا و بیگانه
بدولت و هر کرا بجوه شیوه و زینت با خویش
بزینت هر که دین بدنیا فروخت تا زر جهنم بر خود
فروخت - آنکه در آغاز کار پای ریاضت کشید
و در انجام آن جام راحت کشید هر که سنگ آزمندی
بر فلک می نازد فلک بوجودش می نازد هر که در راه
صدق خرامد در هر دو جهان نا خرامد هر که هوای
نفس در زد دست شد بپایان کار از زد دست شد
هر که با قضاء ستیزه کرد کمان کین با خود بر ابرو
زه کرد . الرضاء غناء والسخط عناء

گرد امن همت ز جهان برچینی
از نخل امید خویشتن برچینی
بر روم اگر امیر و گر بر چینی
هر بذر که کشته همان برچینی

[illegible]

و فکر را یکباره بکناره نه و باکرام بکرام
و با جان با جان سلوک سلوک دار
و از عهده نفس بدرای بدرای و لالی این
سخنان بجان بپسند حقیقت بپیوند را
مانند در در گوش کش شاید در عوض از
غوصگاه سعادت دُر نامی دریابی در
راحت بمنزل رحب مراد آزاد مانس
ظاهری طاهر و بری بری - اقبل علی
نفسک بالادبار عنها -

رباعی

[illegible]

ای برادر در خلوت نفس جیب جلوه نفس
حبیب کی میسر آید و نوای حق را ز خر بنوای
حق کی میسر آید درم و دینار را بتجرد بگذرد
بگذرد و تجرد بتجرد کالای سعادت کونین بتجرد توشه
جهانی اگر از قناعت توشه داری هوای ارزانی
اگر همت بدر نفس داری بکاری - که ان
فی القنوع الغنی و ان فی الحرص العنی

رباعی

دنیا مطلب که اصل خواری است

[illegible]

نهال دل از شاخ و برگ حرص و تا پاک نا پاک
نا پاک کنی ور شه نخل بخل از زمین طبیعت پاک
نا پاک کنی میوه آسایش بچینی و اگر بچینی فغفور چینت
خوری دست نیالائی از چینت نه دهر شاهی
پشانی نه عبوس بینی و نه چینی و چون از خورد
و بزرگ از خرد و برد و خرد و بزد جهان چشم
پوشی آنچه از دمسرودی دی دیدی با فردا
نه بینی دم را غنیمت دان که دم دیگر چشم خواهد
ماند نه بینی

رباعی

ای خواجه اگر ز تو بیابد عالم ...
ور ز تو ای ... شد روی پاکان ...
... عالم ... بهتر ...
... سلیمان ...

مسلاع الغرض ... الغیر ... فلا ... ابجون من
... الدنیا

رباعی
... و کاشانه
... صلش از ...

[illegible]

حكاية الطرماح

قال الشيخ الاديب عبد الله بن عبد العزيز البستي ادام الله بركاته اخبرنا المشايخ
الائمة والفقهاء الاجلة بالاسانيد الصحاح انهم قالوا لما خرج علي بن ابي طالب عليه السلام
الى وقعة صفين كتب اليه معاوية بن ابي سفيان

بسم الله الرحمن الرحيم

من عبد الله بن عبده معاوية بن ابي سفيان الى علي بن ابي طالب عليه السلام اما بعد
فقد اتبعت ما يضرك وتركت ما ينفعك وخالفت كتاب الله وسنة رسوله
صلى الله عليه وآله وقد انتهى الي بحوار رسول الله صلى الله عليه وآله طلحة والزبير
وام المؤمنين عائشة فوالله لارمينك بشهاب لا تطفئه المياه ولا تزعزعه
الرياح اذا وقع وقب واذا وقب ثقب واذا ثقب نقب واذا نقب
التهب فلا يغرنك جيشك واستعد للحرب والسلام. فلما وصل الكتاب
الى امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام فكه وقراه ودعا بدواة
وقرطاس وكتب اليه بسم الله الرحمن الرحيم من عبد الله وعبده علي بن ابي طالب امير المؤمنين

الى معاوية بن صخر اما بعد فان علي بن ابي طالب عليه الصلوة
والسلام اخو رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وابن عمه ووصيه وابو
الحسن والحسين وقاتل جدك وخالك وجدك واخيك وقومك في يوم بدر بالسيف
الذي قتلتهم به في يدي ساعدي بثبات من صدري وقوة من عضدي ونصر من ربي
كما جعله النبي صلى الله عليه وآله وسلم في كفي فوالله ما استبدلت بالله ربا ولا بالاسلام
دينا ولا بمحمد صلى الله عليه وآله وسلم نبيا ولا بالسيف بدلا فابلغ رايك واجتهد ولا تقصر
فقد استحوذ عليك الشيطان واستفزك الجهل والطغيان وسيعلم الذين
ظلموا اي منقلب ينقلبون والسلام ثم طوى الكتاب وختمه ودعا برجل من اصحابه
يقال له طرماح بن عدي بن حاتم الطائي وهو كان رجلا جسيما طويلا اديبا لبيبا فصيحا
بليغا لسنا متكلما لا يكل لسانه في الكلام ولا يعجز عن الجواب فعممه بعمامة ودعا بجمل
فاتي وهو احمر فسوى براحلته ووجهه الى دمشق وقال له يا طرماح انطلق بكتابي هذا
الى معاوية بن صخر ورد الجواب فاخذ الكتاب وكور عمامته وركب مطيته وانطلق
وسار اناء الليل واطراف النهار حتى دخل الى دمشق فسال عن ابواب معاوية فقيل له
لمن تريد فقال اريد جهشا جرولا ونجاشيا [illegible] ابو العجول السلمي وابو هريرة
الدوسي وعمرو بن العاص ومروان بن الحكم فقالوا انهم بباب الخضراء يتنزهون في
بستان فانطلق وسار حتى اشرف في ذلك المكان فاذا قوم بالباب فقالوا يا اخا
الاعرابي [illegible] دون السماء فقال الطرماح [illegible] فقالوا يا اعرابي هل عندك خبر

بدر في

ونصرة من الله

خبر من السماء قال نعم ان الله في السماء وملك في الهواء وامير المؤمنين
علي بن ابي طالب عليه السلام في القفاء فاستعدوا لما ينزل بكم من البلاء
يا اهل الشقاق والنفاق قالوا من اين اقبلت قال من عند حر تقي نقي مؤمن زكي
رضي مرضي قالوا واي شيء تريد قال اريد هذا الداعي المنافق الردي المرتد الذي يزعم
انه اميركم فعلموا انه رسول امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام الى معاوية
فقالوا له ما تريد قال اريد الدخول عليه فقالوا له غدا قال فسحقا وبعدا
فكتبوا بخبره الى معاوية اما بعد فقد ورد علينا من عند علي بن ابي طالب عليه السلام
رجل اعرابي بدوي فصيح لسن طلق لا ذلق يتكلم ولا يكل ويطيل ولا يمل فاعد للكلام
جوابا بليغا ولا تكن عنه غافلا والسلام فلما علم طرماح بذلك اناخ
راحلته ونزل عنها وعقلها وجلس مع القوم الذين يتحدثون فلما بلغ الخبر الى
معاوية امر ابنه يزيد ان يخرج ويضرب المصاف على باب داره فخرج يزيد
وكان على وجهه اثر ضربة فاذا تكلم كان جهير الصوت فامر يزيد بضرب
المصاف فضربوا ذلك وقالوا للطرماح هل لك ان تدخل على امير المؤمنين
قال لهذا جئت وبه امرت فقام ومشى فنظر الى اصحاب المصاف عليهم ثياب
سود فقال من هؤلاء القوم كانهم زبانية مالك في مضيق المسالك فلما
دنى من يزيد فنظر اليه فقال من هذا الميشوم ابن الميشوم واسع الحلقوم المضروب
على الخرطوم فقالوا مه يا اعرابي هذا يزيد بن معاوية فقال من يزيد لا زاده الله

دوم ... بجسم از جهت زینت بود ششم ... خضاب ... مالیدن خواه خوشبو باشد و خواه نباشد هفتم پوشیدن مرد خفی را که دو حقه ...
باشد و چکمه و جوراب ... روی پا را بپوشاند هشتم پوشیدن زن چیزی را که زینت باشد نهم انگشتر در انگشت کردن به جهت
زینت اما اگر به جهت سنت است دهم پوشیدن مرد سر و گوش خود را اگر چه با ریسمانی باشد یازدهم اگر مرد در وقت راه رفتن
در سایه چیزی رود ... اگر چیزی بر بالای سر ... باشد ... در پهلوی او مثل سایه دیوار ... باکی نیست
... مرد جایز نیست هر چند بر بالای سر او نباشد و همچنین جایز نیست در وقت فرود آمدن که در سایه چیزی رود
و نشیند هر چند آن چیز بر بالای سر او نباشد مثل خیمه و غیر آن دوازدهم مو از سر یا از بدن بر طرف کردن سیزدهم
ناخن چیدن اگر چه ناخن انگشت زیاده باشد چهاردهم کشتن شپش از جامه یا بدن خود دور انداختن پانزدهم
سرمه سیاه در چشم کشیدن شانزدهم ... برای زینت هفدهم در آینه نگاه کردن هجدهم دندان کندن
نوزدهم سلاح پوشیدن ... بیستم خون از بدن بیرون آوردن اگر چه به مسواک کردن باشد اما اگر از خاریدن بیرون آید
تصوری ندارد بیست و یکم جدال است یعنی لا والله و بلی والله گفتن مگر به جهت اثبات حقی یا نفی باطلی بیست و دوم پوشیدن
... الات ... که عادت او نباشد که مثل او را بپوشد بیست و سیم اظهار کردن زیور خود بر شوهر یا بر غیر
محرم او نباشد بیست و چهارم روی خود را بچیزی پوشیدن که بر روی او بر بسیمی باید که پوشش روی زن به نوعی باشد که
مطلق بروی او نچسبد بیست و پنجم در بیان طواف و مقدمات و شروط آن بدان که اول افعال عمره تمتع بعد از احرام
طواف خانه کعبه است و فصل در بیان ... است و تحقیق آن در چهار فصل تفصیل می یابد فصل اول در بیان آنچه پیش از طواف
بجا آورده می شود و آن شانزده امر است چهار امر واجب و دوازده امر سنت اما چهار امر واجب اول طهارت از حدث اکبر
و اصغر هر گاه طواف واجب باشد اما در طواف سنت طهارت از حدث اصغر سنت است دوم ازاله نجاست از جامه
و بدن سیم ستر عورت بطریق نماز چهارم ختنه یعنی اگر شخص ختنه نکرده باشد طواف او باطل است و اما آن
دوازده امر که قبل از طواف سنت است اول غسل است جهت داخل شدن حرم کعبه معظمه دوم اذخر خاییدن
قبل از داخل شدن در حرم سیم نعلین کندن و پای برهنه راه رفتن چهارم نعلین خود را بدست خود گرفتن پنجم
در وقت داخل شدن در حرم این دعا را بخواند اللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ وَ اَذِّنْ فِی النَّاسِ بِالْحَجِّ یَاْتُوکَ رِجَالًا
وَ عَلٰی کُلِّ ضَامِرٍ یَاْتِینَ مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ سَامِعًا اللّٰهُمَّ اِنِّی اَرْجُو اَنْ اَکُونَ مِمَّنْ اَجَابَ دَعْوَتَکَ وَ قَدْ جِئْتُ
مِنْ شُقَّةٍ بَعِیدَةٍ وَ مِنْ فَجٍّ عَمِیقٍ سَامِعًا لِنِدَائِکَ مُسْتَجِیبًا لَکَ وَ مُطِیعًا لِاَمْرِکَ وَ کُلُّ ذٰلِکَ بِفَضْلِکَ
عَلَیَّ وَ اِحْسَانِکَ اِلَیَّ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلٰی مَا وَفَّقْتَنِی لَهُ اَبْتَغِی بِذٰلِکَ الزُّلْفَةَ عِنْدَکَ وَ الْقُرْبَةَ اِلَیْکَ وَ الْمَنْزِلَةَ لَدَیْکَ
وَ الْمَغْفِرَةَ لِذُنُوبِی وَ التَّوْبَةَ عَلَیَّ مِنْهَا بِمَنِّکَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ حَرِّمْ بَدَنِی عَلَی النَّارِ وَ آمِنِّی مِنْ
عَذَابِکَ وَ عِقَابِکَ یَا کَرِیمُ ششم غسل کردن جهت داخل شدن حرم مکه معظمه و این غسل زن حیض دار نیز سنت است
هفتم غسل کردن جهت داخل شدن مسجد الحرام هشتم داخل شدن در مسجد الحرام از دری که او را باب بنی شیبه گویند نهم آنکه
در بیرون در مسجد الحرام بایستد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ و بعد از آن بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ
وَ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ السَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَ رُسُلِهِ وَ السَّلَامُ عَلٰی رَسُولِ اللّٰهِ وَ السَّلَامُ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ
خَلِیلِ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ دهم بخضوع و خشوع داخل مسجد الحرام شدن یازدهم

[illegible]

وبعد از حیض و جب پس اگر بعد از حیض باطل سازد یکروز را قضا و کفاره لازم میشود و کفاره آن آزاد کردن بنده است

و اگر از آن عاجز شود سه روز روزه بدارد **سیوم** از روزه های واجبی آنست که شخصی قدر الحاره روزه که قضای روزه ها را

ادا کند پس بر او واجب است که بی تاخیر در قضا کند و توهمی نماید که در عرف گویند که آن شخص مشغولست بقضای روزه

چهارم از روزه های واجب روزه ایست که بر پسر بزرگ واجب شود و بپدر در حال حیات با وجود قدرت بر قضای آن

قضا نکرده باشد پس بر پسر بزرگ واجبست که او را قضا کند و اگر پسر دو پسر داشته باشد و سال یکی بیشتر باشد و سال یکی کمتر اما

اگر سال او کمتر باشد بالغ باشد بعضی از مجتهدین بر آنند که قضا بر آنست که سال او بیشتر است اما اگر هر دو در سن برابر باشند

هر یک نصف قضا کنند اگر عدد قضا جفت باشد و اگر طاق باشد قضای آن یکروزه واجبست که هر کدام که آن روز را

روزه دارند دیگری ساقط میشود پس اگر هر دو آن روز را روزه بدارند و بعد از ظهر مقارن هم افطار کنند

آن کفاره نزد بعضی از مجتهدین واجب کفایه است و بعضی بر آنند که بر هر دو بالسویه واجبست **پنجم** از روزه های

واجبی آنست که بعهد یا نذر یا سوگند واجب شود و این بر دو قسم است مطلق و معین مطلق مثل آنست که نذر

کنند که یکروز را روزه بدارد و تعیین زمان و مکان ننماید و معین بر سه قسم است **اول** اگر تعیین زمان کند

مثل روزه اول ماه رجب **دویم** اگر تعیین مکان نماید مثل یکی از عتبات عالیات **سیوم** اگر تعیین زمان

و مکان هر دو مثل روز اول ماه رجب در مکه معظمه پس هرگاه از روزه داشتن در آن زمان یا در آن مکان

مانعی مثل بیماری یا سفر مرد در یا حیض بهم رسد قضا باید کرد **ششم** از روزه های واجبی روزه دو ماهست

بجهة فاسد کردن روزه ماه رمضان یعنی هرگاه شخص بالغ و عاقل از روی عمد در روز ماه رمضان روزه را

بخوردن یا آشامیدن یا جماع کردن یا مانند آن باطل سازد و مخیر است در آنکه دو ماه روزه بدارد یا یک بنده

آزاد کند یا شصت مسکین را طعام دهد هر مسکینی را و اگر روزه ماه رمضان را بحرام فاسد سازد مثل خمر

یا طعام غصبی خوردن یا زنا کردن یا در حیض جماع کردن در این صورت سه کفاره بر او لازمست یعنی دو ماه

روزه بدارد و یک بنده آزاد کند و شصت مسکین را طعام دهد **هفتم** روزه اعتکافست که عنقریب

بتفصیل مذکور میشود **هشتم** روزه کفاراتست که در بحث کفارات مذکور خواهیم ساخت ان شاء الله تعالی

فصل دوم در بیان روزه سنت و انواع آن بسیار است و ما درین کتاب بیست نوع از آن که مشهور تر است مذکور میسازیم

نوع اول روزه مولود حضرت رسالت پناه محمد صلی الله علیه و آله و آن هفدهم ماه ربیع الاول است **نوع دوم** روزه روز

بعثت آنحضرتست و آن بیست و هفتم ماه رجب است **نوع سیوم** روزه روز عید غدیر است و آن هجدهم ماه ذی الحجه است

نوع چهارم سه روز از هر ماه یعنی پنجشنبه اول و چهارشنبه اول دهه دوم و پنجشنبه آخر دهه آخر ماه **نوع پنجم** روزه

ایام البیض و آن نیز سه روز است سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم از هر ماه **نوع ششم** روزه روز عرفه که روز

شود هرگاه شک شد [illegible] اول [illegible] روزه موجب ضعف شود [illegible] اشتغال [illegible] چهارم روزه مهمان

بی رخصت میزبان [illegible] بعضی از مجتهدین برآنند که روزه [illegible] میزبان مکروه است

مطلب چهارم در بیان احکام روزه و آنچه [illegible] رخصت است

فصل اول در بیان نیت روزه [illegible] در نیت روزه [illegible] اول آنکه نیت را قبل از طلوع فجر بجای آورد دوم قصد قربت سیوم تعیین آنکه روزه واجب است یا سنت چهارم تعیین آنکه از ماه رمضان است یا نذر یا کفاره پنجم تعیین آنکه ادا است یا قضا و بعضی برآنند که در روزه ماه رمضان نیت ادا لازم نیست ششم استدامت حکمی یعنی در اثنای روزه قصد فعلی نکند که روزه را باطل کند مثل خوردن و جماع کردن و مانند آن پس اگر شخصی در اثنای روزه قصد چنین فعلی کند گناه کار است اگرچه آن فعل بجا نیاورد و میان مجتهدین خلاف است که آیا بمجرد این قصد روزه باطل میشود و بر تقدیر بطلان آیا همین قضا لازم است یا کفاره نیز لازم میشود و در این نیز خلاف است و اصح آنست که قضا لازم است اما کفاره لازم نیست هرگاه اگر شخصی نیت روزه واجبی را فراموش کرده باشد و قبل از پیشین یاد او آید در آنوقت نیت کند روزه او صحیح است و در روزه سنتی هر وقت که بخاطر رسد اگر نیت کند ثواب روزه آن روز دارد اگرچه پیشتر از شام یک لحظه نیت کند

فصل دوم در ذکر جماعتی که روزه ایشان صحیح نیست اول شخصی که از روزه داشتن بواسطه پیری مشقت عظیم و آزار کشد پس باید که عوض هر روز یک مد گندم یا مانند آن تصدق نماید دوم شخصی که مرض تشنگی غالب باشد و مشقت عظیم از روزه داشتن کشد او نیز عوض هر روز یک مد تصدق نماید و هر وقت عذر او برطرف شود قضا کند سیوم زنی که حامله باشد و گمان آن داشته باشد که از روزه داشتن بر او یا بحمل او ضرری رسد و حکم او حکم صاحب تشنگی است چهارم زنی که طفل را شیر دهد خواه طفل خود او خواه طفل غیر هرگاه از روزه داشتن ضرر او و یا طفل کند و حکم او حکم حامله دارد پنجم زنی که حیض داشته باشد یا نفاس یا استحاضه و غسل واجب را بفعل در [illegible] ششم بیماری که از روزه داشتن ضرر یابد هفتم مسافر چنانکه قبل از این مذکور شد هشتم طفلی که بعد از طلوع فجر بالغ شود روزه آن روز او صحیح نیست و بعضی از مجتهدین برآنند که اگر قبل از پیشین بالغ شود روزه آن روز او صحیح است نهم شخصی که مست باشد روزه او صحیح نیست و قضای آن روزه بر او واجب است دهم شخصی که کافر اصلی بوده باشد و بعد از طلوع فجر مسلمان شود روزه آن روز او صحیح نیست و بعضی از مجتهدین برآنند که اگر قبل از پیشین مسلمان شود روزه او صحیح است و قضای روزه های گذشته از او ساقط میشود اما هرگاه شخصی مرتد شود و باز توبه کند و باز مرتد شود بر او لازم است قضای روزه های واجبی که در ایام ردت از او فوت شده باشد اما اگر سنی شیعه شود حکم کافر اصلی دارد که قضای روزه بر او واجب نیست

فصل سیوم در بیان امری چند که بفعل آوردن آنها در ماه رمضان سنت است و آن دوازده امر است اول آنکه در وقت دیدن هلال این دعا بخواند و بعضی از مجتهدین برآنند که در وقت خواندن این دعا رو بجانب قبله کند نه بجانب هلال دعا

الحمد لله الذی خلقنی وخلقک وقدر منازلک وجعلک مواقیت للناس اللهم اهله علینا

بالامن والایمان والسلامة والاسلام والتوفیق لما تحب وترضی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] باب پنجم [illegible] حج [illegible]

[illegible]

[illegible] اللهم انی استودعک الیوم نفسی واهلی ومالی
وذریتی ودنیای وآخرتی وخواتیم عملی اللهم احفظ الشاهد منا والغائب اللهم
احفظنا واحفظ علینا اللهم اجعلنا فی جوارک اللهم لا تسلبنا نعمتک ولا تغیر ما بنا من
عافیتک وفضلک واحفظ علینا الاسباب نعمتک وتغیر ما بنا من عافیتک وفضلک [illegible]

[illegible] بسم الله آمنت بالله توکلت علی الله الله اکبر الله اکبر [illegible]
وبالله ادخل وعلی الله اتوکل [illegible] اللهم افتح لی وجهی هذا بخیر واختم لی بخیر وقنی شر
کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم [illegible]

[illegible]

[illegible] اللهم احفظنی واحفظ ما معی وسلمنی وسلم ما معی وبلغنی وبلغ ما معی بلاغا
حسنا جمیلا یا ارحم الراحمین [illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله والله اکبر [illegible]
الحمد لله الذی هدانا للاسلام ومن علینا بمحمد صلی الله علیه وآله سبحان الذی سخر لنا
هذا وما کنا له مقرنین وانا الی ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمین اللهم انت

[illegible]

[illegible]

پس حرامست که غیر عادل را نایب حج سازند اما اگر غیر عادل را نایب حج کرده باشند و دانند که حج را بفعل آورده درینصورت حج
او کافیست و احتیاج نایب عادل گرفتن نیست و بعضی از مجتهدین بر آنند که هرگاه ظن غالب باشد که نایب افعال حج را
بجا نمی آورد نایب گردانیدن او جایز نیست سیم آنکه در ذمت نایب حج واجبی نباشد چهارم آنکه افعال حج را بالتمام داند
یا صحیح عادل او باشد که در وقت بجا آوردن هر فعلی ازو تعلیم گیرد پنجم آنکه در نیت قصد کند که این فعل را بنیابت
فلان بجا می آورم ششم آنکه شخصی که نایب بنیابت او حج میکند شیعه اثنی عشری بوده باشد پس نایب مخالف مذهب شدن
جایز نیست مگر آنکه پدر نایب یا جد پدری او باشد که درین دو صورت نیابت کردن او جایز است با وجود آنکه مخالف
مذهب باشد و بعضی از مجتهدین این دو صورت را نیز جایز ندانسته اند و نایب زن مرد شود و بر عکس و همچنین نیز جایز است
که غلام و یا کنیز که عادل باشند برخصت آقای خود نایب شود و اگر نایب در اثنای راه فوت شود پس اگر فوت او
قبل از احرام و داخل شدن حرم واقع شود نایب دیگر باید گرفت که از آنجا که او فوت شده روانه حج شود و در ذمه
وجه اجاره موازی مسافت که قطع کرده میرسد و بقیه تتمه بورثه و صاحب مال میرسد و اگر فوت او بعد از احرام و
داخل شدن حرم باشد و از باقی افعال چیزی بجا نیاورده باشد الحج بفعل آورده کافیست و احتیاج نایب دیگر نیست
و اما میان مجتهدین خلافست بعضی بر آنند که درینصورت کل مبلغی که وجه اجاره است بوارث او میرسد

الحامل على ظهري المشتغل على الامين اللهم بلغنا باعمالنا ما يبلغ بي مغفرتك اللهم لا تجعله آخر [illegible]

ولا حافظ ضيق [illegible] دست که در هر منزلی که فرود آید در وقت فرود آمدن [illegible] بخواند رب انزلني منزلا مباركا وانت خير المنزلين

دو رکعت نماز بگذارد و چون از منزل کوچ کند دو رکعت نماز بگذارد [illegible] روز پنجشنبه [illegible] سفر [illegible]

[illegible]

[illegible] و در حدیث آمده که از اسراف [illegible] خوش خلقی [illegible]

[illegible] حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست [illegible] خوش خلقی [illegible]

[illegible] **فصل** در بیان شرایط وجوب حج بدانکه [illegible] **اول** بلوغ پس بر طفل حج واجب نیست [illegible]

[illegible] و احرام [illegible] پیش از وقوف عرفه [illegible] حج اسلام [illegible] **دوم**

عقل است پس بر مجنون [illegible]

[illegible] **سیم** حریت است پس بر بنده حج واجب نیست [illegible]

[illegible] حج اسلام [illegible] استطاعت [illegible]

[illegible] **چهارم** استطاعت [illegible]

[illegible]

[illegible] واجب است [illegible]

واجب [illegible] استطاعت [illegible]

[illegible]

[illegible] قدرت بر اجرت [illegible] استطاعت [illegible]

[illegible] حج واجب نمیشود **پنجم** صحت بدن [illegible] حج [illegible] **ششم** امنیت راه [illegible]

[illegible] حج واجب نیست **هفتم** [illegible]

[illegible] حج واجب [illegible]

[illegible] **فصل سیم** در بیان انواع حج [illegible] بدانکه حج بر سه نوع است

حج تمتع و حج قران و حج افراد و حج تمتع بر کسی واجب میشود که منزل او از مکه معظمه شانزده فرسخ شرعی دور باشد و حج قران و افراد

بر کسی واجب میشود که از اهل مکه معظمه باشد [illegible]

عمره [illegible] میقات [illegible] حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله [illegible] حاجیان [illegible]

و آن [illegible] میقات عمره [illegible] **اول** [illegible] میقات [illegible]

دوم جحفه است و آن میقات جمعیت که از راه شام می آیند **سیم** یلملم است و آن میقات جمعیتی است که از راه یمن می آیند **چهارم**

قرن المنازل است و آن میقات جمعیت که از راه طایف می آیند **پنجم** عقیق است و آن میقات جمعیت که از راه عراق می آیند

[illegible] احرام [illegible] میقات [illegible]

[illegible] حاجیان [illegible] میقات [illegible] احرام [illegible] واجب است

[illegible]

کبر گاه و از میقات احرام عمره **فصل چهارم** در بیان افعال حج تمتع بر سبیل اجمال بدانکه افعال حج تمتع سیزده است باین ترتیب
بعضی که این افعال را بترتیبی که مذکور میشود بجای آورد **اول** احرام عمره است **دویم** طواف خانه کعبه است **سیم** دو رکعت
نماز طواف گذاردن **چهارم** سعی مابین صفا و مروه کردن **پنجم** تقصیر است یعنی چیزی از موی سر یا ناخن گرفتن و باین پنج فعل
افعال عمره تمتع تمام است **ششم** احرام حج بستن است **هفتم** وقوف بعرفات است **هشتم** وقوف بمشعر است **نهم** جمره عقبه را
بهفت سنگ ریزه زدن **دهم** قربانی کردن **یازدهم** سر تراشیدن یا تقصیر کردن **دوازدهم** طواف زیارت کردن **سیزدهم** دو رکعت
نماز طواف کردن **چهاردهم** طواف نسا کردن **پانزدهم** دو رکعت نماز طواف نسا کردن **شانزدهم** در شب از ایام تشریق در منی بودن
هفدهم در هر یکی از ایام تشریق هر یک از جمرات ثلثه را بهفت سنگ ریزه زدن و این آخر افعال واجبه حج است و چون از اینها
فارغ گردد سنت است که بمکه عود نماید بجهت بجای آوردن طواف وداع و باقی سنتها که بعد از این مذکور خواهد شد
ان شاء الله تعالی **فصل پنجم** در بیان افعال حج تمتع بر سبیل تفصیل و در آن چهار مقصد است و خاتمه **مقصد اول** در بیان
احرام بستن و مقدمات و شروط آن و در آن دو فصلست **فصل اول** در ذکر اموری که قبل از شروع در احرام بجا آوردن
آن سنت است و آن هشت امر است **اول** آنکه از اول ماه ذی قعده موی سر و موی محاسن مطلقا نچیند **دویم**
بر طرف ساختن موی زهار و موی زیر بغل بتراشیدن یا نوره کشیدن و نوره افضل است **سیم** [illegible]
چهارم ناخن چیدن **پنجم** مسواک کردن **ششم** غسل احرام کردن و بعضی از مجتهدین آنرا واجب میدانند و اگر بعد از
غسل و قبل از احرام بخواب رود یا حدثی کند یا چیزی بخورد یا بپوشد که پوشیدن و بوئیدن آن بر محرم حرام
است غسل را اعاده کند **هفتم** نماز احرام گذاردن و آن شش رکعت است بدو سلام و اگر اقتصار بدو رکعت نماید
دو رکعت نیز جایز است و سنت است که در رکعت اول بعد از فاتحه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و در رکعت
دویم بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند **هشتم** آنکه بعد از نماز این دعا بخواند الحمد لله رب العالمین
وصلی الله علی سیدنا ونبینا محمد وآله الطاهرین اللهم انی اسئلک ان تجعلنی ممن استجاب لک و
آمن بوعدک واتبع امرک فانی عبدک وفی قبضتک لا اوقی الا ما وقیت ولا آخذ الا ما
اعطیت وقد ذکرت الحج فاسئلک ان تعزم لی علیه علی کتابک وسنة نبیک صلی الله
علیه وآله وتقوینی علی ما ضعفت عنه وتسلم منی مناسکی فی یسر منک وعافیة
واجعلنی من وفدک الذی رضیت وارتضیت وسمیت وکتبت اللهم
انی ارید التمتع بالعمرة الی الحج علی کتابک وسنة نبیک صلواتک علیه وآله
فان عرض لی عارض یحبسنی فحلنی حیث حبستنی بقدرک الذی قدرت
علی اللهم ان لم تکن حجة فعمرة احرم لک شعری وبشری ولحمی ودمی
وعظامی ومخی وعصبی من النساء والثیاب والطیب ابتغی بذلک
وجهک والدار الآخرة [illegible]
فصل دویم در بیان باقی امور متعلقه باحرام [illegible]

[illegible] اللهم انی اسئلک [illegible]
[illegible] الحرام الذی جعله مثابة للناس وامنا مبارکا وهدی للعالمین [illegible]
[illegible] الحمد لله الذی هدانا لهذا وما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله [illegible]
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر [illegible]
لا اله الا الله وحده لا شریک له [illegible]
[illegible]

[illegible]

عَلَى ظُلَلِ الْمَاءِ كَمَا يُمْشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَهْتَزُّ لَهُ أَقْدَامُ
مَلَائِكَتِكَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَلْقَيْتَ
عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي غَفَرْتَ بِهِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ
و بعد از آن حاجت خود را از خدا بطلبد نهم آنکه در اثنای طواف هر گاه محاذی در خانه کعبه شود صلوات بفرستد
[illegible] هر وقت که در اثنای طواف بدیوار کعبه پشت برسد و طرف شود که خانه کعبه است این دعا بخواند اللّهم ادخلنی الجنّة برحمتک
وَعَافِنِي مِنَ السُّقْمِ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَادْرَءْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَشَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ یازدهم آنکه در شوط هفتم چون به مستجار رسد که در زمان سابق در خانه کعبه بوده و الحال مسدود است دست ها بر آن
دیوار بچسباند و این دعا بخواند اللَّهُمَّ الْبَيْتُ بَيْتُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِذِ
بِكَ مِنَ النَّارِ [illegible] و در روایت است که هر مؤمنی که در این مکان گناهان خود را یاد کرده
[illegible] آمرزد دوازدهم آنکه بعد از اقرار کردن بگناهان خود این دعا بخواند اللَّهُمَّ مِنْ قِبَلِكَ الرَّوْحُ وَالْفَرَجُ وَالْعَافِيَةُ اللَّهُمَّ
إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفْهُ وَاغْفِرْ لِي مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي وَخَفِيَ عَلَى خَلْقِكَ أَسْتَجِيرُ بِاللهِ
مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي
و بعد از دو رکعت نماز طواف سنت است که نزد حجر الاسود آمده آن را ببوسد و بجانب چاه زمزم آمده یک دلو یا دو دلو آب بکشد
و از آن آب بخورد و بر سر و تن خود بریزد و در وقت ریختن بگوید اللّهمّ اجعله علماً نافعاً و رزقاً واسعاً
وشفاءً من کلّ داء و سقم و بعد از آن متوجه سعی ما بین صفا و مروه شود و الله اعلم فصل سیم در بیان سعی ما بین صفا و مروه و مقدمات
و شروط آن بدانکه آنچه تعلق دارد بسعی منحصر است در ده امر واجب و بیست امر سنت اما ده امر واجب اول نیت که
با نیت سعی بکند ما بین صفا و مروه و هفت شوط از عمره تمتع از برای آنکه واجب است قربة الی الله دوم آنکه در وقت
نیت بایستد بجائی که برآمده اول صفا چسبیده باشد سیم مقارن ساختن نیت را با شروع در رفتن بجانب مروه چهارم استدامت
حکمی یعنی قصد امری که منافی نیت است نکند پنجم آنکه از راه متعارف ما بین صفا و مروه برود و از راه مسجد الحرام و غیر آن
نرود ششم آنکه سعی از هفت شوط کمتر و بیشتر نباشد هفتم موالات یعنی هر هفت شوط از پی یکدیگر باشد و فاصله طولانی که در
طواف مذکور شد و بعضی از مجتهدین بر آنند که موالات شرط نیست هشتم آنکه جمیع مسافت ما بین صفا و مروه را قطع کند
و چیزی در میانه نگذارد و لیکن چون از صفا به مروه رود چنان کند که سر انگشتان پا برسد اول مروه برسد و چون خواهد که از مروه بصفا
رود پاشنه پا از برسد اول مروه ملحق سازد پس بجانب صفا رود و این قاعده را منظور دارد تا هفت شوط تمام نهم
آنکه از طواف بروز دیگر سعی را بروز دیگر تأخیر نکند بلکه شب بجای آورد و اگر طواف کرده سعی را در آن شب بجای آورد
و بعضی از مجتهدین تأخیر بغد دیگر جایز دانسته اند دهم آنکه سعی بعد از طواف واقع شود پس اگر قبل از طواف بفعل آورد باطل
خواهد بود اما ما امور سنت امری که در سعی سنت است اول آنکه چون از مسجد الحرام بجهت سعی بیرون رود باید که از در صفا
بیرون رود و آن جای او در این حال داخل مسجد الحرام است اما دو ستون که علامت است آن گذشته اند پس باید که از

[illegible]

اللهم ... [illegible]

اللهم اني اسألك ... [illegible]

لا اله الا الله ... [illegible]

اللهم ... من عذاب ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... اللهم ... عبدك ... [illegible]

... اسئلك ... [illegible]

... اللهم اني اعوذ بك ... [illegible]

... ومن عذاب القبر ... [illegible]

... ولك الحمد ... [illegible]

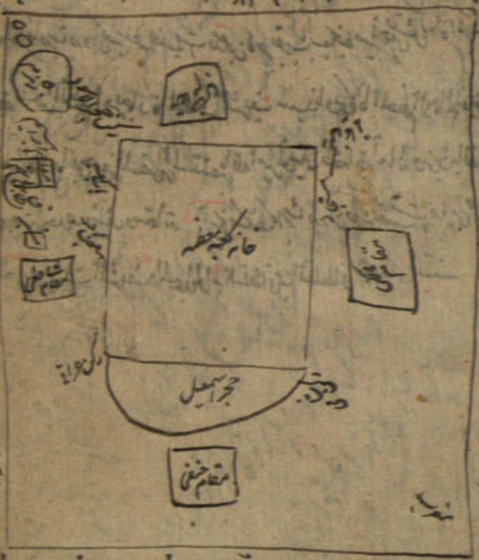
... العظيم ... [illegible]

[illegible]

اسطوانه ۔ ستون ۔ مطاف ۔ حجر ۔ عرض

مسجد الحرام قدیم ۔ روبروی صحن ۔ ۳۲ طاق ۔ یکصد و هفت قدم ۔ ۳۳ عدد

عدد ابواب ۔ روبروی صحن ۔ طرف شرق ۔ ۴۳ ۔ ۳۶ ۔ ۴۴ طاق ۔ ۴۴ طاق ۔ ۲۶۴ قدم ۔ ۸۱

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسب سلطان [illegible] دوم منقول از کتیبه مقام ابراهیم علیه السلام که سنه [illegible] امر بتعمیر [illegible]

خان محمد خان بن سلطان ابراهیم خان بن سلطان احمد خان بن محمد خان بن مراد بن سلیم بن سلطان سلیمان خان بن سلیم خان بن بایزید خان بن

خان بن مراد خان بن محمد خان بن بایزید خان بن مراد خان بن اورخان بن عثمان [illegible]

سنگ مرمری بود در [illegible] که [illegible] نصب [illegible] بخط [illegible] نقش کرده اند که

بسم الله الرحمن الرحیم امر بعمارة المطاف الشریف سیدنا و مولانا المعظم الامام المفترض الطاعة

علی سایر الانام ابو جعفر المنصور المستنصر بالله امیر المؤمنین اطال الله آماله و قرن بالصالحات اعماله

فی شهور سنة احدی و ثلثین و ستمائة تاریخ سنگ که بر [illegible] در این خانه نصب [illegible] حجر الاسود [illegible]

[illegible] امر بتعمیر البیت الشریف و المسجد الحرام السلطان بن السلطان احمد خان لسنة ۱۰۳۱

ان اخوف ما اخاف عليكم اثنان اتباع الهوى وطول الامل فاما اتباع الهوى فيصد عن الحق واما طول الامل فينسي الآخرة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

عرضنا الامانة علی السموات والارض

[illegible]

ولله ما فی السموات والارض

[illegible]

[illegible]

ربنا ان ... ارضنا ... ادرا وحیم ...

... الفطن ... الطعام ... و تعجیل القیام

... تقلیل الطعام ... الوفا ...

... القول ... المصطفی

... الصوف ...

... عن الصفا ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاریخ جلوس شاه اسمعیل ماضی
۹۰۶
زوال خارجیان

تاریخ وفات
شاه جهان کرد جهان را وداع
پادشاهی ۲۵ وفات
۹۳۰

تاریخ جلوس شاه عباس ماضی
ظل الله
۹۹۶
تاریخ ولادت
تاریخ وفات
چرخ گفتا ماه را آه خوف
عقل گفتا منکسف شد آفتاب
۱۰۳۸

تاریخ جلوس شاه سلیمان
۱۰۷۷
ایام سلطنت سلیمان رسید باز

تاریخ توجه شاه عباس زیارت
توکلت علی الله
تاریخ وفات

تاریخ جلوس شاه طهماسب
ظل ... ۹۳۰
دوازده ساله بود
تاریخ سلطنت شد
تاریخ وفات
۹۸۴
کورش پر نور

تاریخ جلوس شاه صفی
ظل حق
۱۰۳۸

تاریخ جلوس شاه عباس ثانی
ظل معبود
۱۰۵۲

تاریخ عمارت
نهالش
تاریخ وفات
عروس علم و دین را

تاریخ وفات

[illegible]

۴۲ رسالهٔ [illegible] ۵۵ [illegible]

[illegible]

۴۳ رساله در بیان علم قراءت [illegible] ورق ۵۴

[illegible]

[illegible] ورق ۱۹۳ [illegible] ورق ۳ [illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۳۰

۴۸ ترتیب [illegible] در ورق ۳۳ [illegible] مذکور است

[illegible] در ورق ۲۳۷ [illegible] مذکور است

۴۹ [illegible] رمضان و [illegible] در ورق ۳۲ [illegible] مذکور است

[illegible] در ورق ۳۲ [illegible] مذکور است

[illegible] فرائض [illegible] در ورق ۳۲ [illegible] مذکور است

۳۰ [illegible] در ورق ۳۰ [illegible] ۳۳ [illegible] مذکور است

۳۲ [illegible] در ورق ۳۴۳ [illegible] ۳۰۵ مذکور است

۳۰ حدیث معراج [illegible] در ورق ۳۰۲ [illegible] ۳۰۳ مذکور است

۳۴ [illegible] سور قرآن در ورق ۳۰۶ [illegible] ۳۰۱ مذکور است

۳۶ دعای [illegible] در ورق ۳۴ [illegible] مذکور است

۳۷ [illegible] در ورق ۳۵ [illegible] ۳۸ مذکور است

۳۸ [illegible] در ورق ۳۹ [illegible] مذکور است

[illegible] در ورق ۳۵ [illegible] مذکور است

۳۹ [illegible] در ورق ۱۵۱ مذکور است

[illegible] در ورق ۱۵۰ [illegible] ۲۵۱ مذکور است

۱۷۸

---

۴۳ ۴۴

۴۲ [illegible] در ورق ۴۰۵ [illegible] مذکور است

[illegible] در ورق ۱۴۱ [illegible] ۱۴۱ مذکور است

[illegible] در ورق ۳۲ [illegible] ۳۰۱ [illegible]

۴۰ طرق کرفتن عطر [illegible] در ورق ۳۲ [illegible] ۳۳۱ [illegible] مذکور است

۴۱ [illegible] در ورق ۳۰۲ [illegible] مذکور است

۳۷ [illegible] زعفران [illegible] در ورق [illegible] ۲۷ مذکور است

۴۶ رساله [illegible] در ورق ۳۲۴ [illegible] ۳۰۳ مذکور است

۴۸ دعای [illegible] در ورق ۳۰۸ [illegible] ۳۳ مذکور است

۵۰ [illegible] دندان [illegible] چشم [illegible]

[illegible] در ورق [illegible] مذکور است

رساله جواهرنامه در بیان معرفت انواع مروارید و قیمت آن [illegible]
مروارید و خاصیت [illegible] معرفت انواع یاقوت و قیمت یاقوت و امتحان یاقوت و خاصیت
یاقوت [illegible] معرفت انواع زمرد و امتحان زمرد و قیمت زمرد و خاصیت زمرد در معرفت انواع
الماس و امتحان الماس و خاصیت الماس و ذکر که خورده شود [illegible]
در معرفت لعل و قیمت لعل [illegible] در معرفت فیروزه و قیمت فیروزه و خاصیت
فیروزه [illegible] معرفت انواع عقیق در معرفت [illegible] و خاصیت [illegible] در معرفت
[illegible] و خاصیت [illegible] در معرفت [illegible]
در معرفت لاجورد و خاصیت لاجورد در معرفت انواع یشب و خاصیت یشب در معرفت انواع
[illegible] و امتحان و خاصیت آن [illegible] در معرفت [illegible] و خاصیت [illegible] در معرفت
[illegible] و خاصیت آن [illegible] در معرفت [illegible]
و خاصیت آن در معرفت [illegible] و خاصیت آن [illegible] در معرفت [illegible]
آن در معرفت [illegible] انواع آن و خاصیت آن در معرفت و خاصیت [illegible] در معرفت [illegible]
و خاصیت آن در معرفت [illegible] و امتحان آن در معرفت [illegible] و خاصیت آن
در معرفت [illegible] و امتحان آن و خاصیت آن در معرفت [illegible] و خاصیت آن در معرفت
[illegible] و خاصیت آن در معرفت [illegible] و خاصیت [illegible] در معرفت [illegible]
[illegible] و امتحان [illegible] در معرفت [illegible]
[illegible] در ورق ۶۸ الی ۷۱ ۸ ۹۶ مذکور است

۵۱
رساله در آداب خوردن [illegible] در ورق ۹۹ الی ورق ۳ مذکور است

۵۲
رساله [illegible] الی ورق ۱۱ مذکور است

۵۳
رساله [illegible] در ورق ۱۲ الی ورق ۱۵ مذکور است

۵۴
حکایت [illegible] در ورق ۱۰۸ الی ورق ۱۲۰ مذکور است

۵۵
[illegible] در ورق ۲۰۲ الی ورق ۲۰۵ مذکور است

۵۶
رساله [illegible] در ورق ۲۰۶ الی ورق ۲۰۴ مذکور است

۵۷
ایام [illegible] سلام [illegible]
[illegible]
[illegible]

۳

دعا از طواف ... نماز ... [illegible]

[illegible] ... حج و عمره ... [illegible]

جوارش ... [illegible] نسخه آب ... [illegible] نسخه ... [illegible]

نسخه درد دندان طریق آب کردن ... [illegible] نسخه قوت باه [illegible]

[illegible] روغن ... [illegible]

[illegible] نسخه ... طریق ... [illegible]

نسخه ... [illegible] نسخه ... حب ... [illegible]

روغن ... [illegible] عرق ... [illegible]

[illegible] نسخه ... [illegible] نسخه ... [illegible]

نسخه ... نسخه ... مرهم ... نسخه ... [illegible]

نسخه ... [illegible]

معجون ... [illegible] سفوف ... [illegible] نسخه ...

نسخه ... [illegible] معجون ... معجون ... حب ... نسخه ...

نسخه ... نسخه نمک ... علاج ... [illegible] مرهم ...

[illegible]

نسخه ... [illegible] نسخه ... [illegible] نسخه درد دندان

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله الذی احل النکاح
وحرم الزنی والسفاح وصلی الله
علی محمد وآل محمد وسلم
علی محمد وآل محمد و [illegible]

این دو کلمه ... برای یادگاری نوشته

ای دل تو چو در این جهان با خبری روزان شبان ...
[illegible] ... در این جهان ... است
[illegible] ۱۲۵۵

[illegible]

هو الوهاب العطایا

تاریخ تولد فرزند ارجمند [illegible] زینب

شب [illegible] جمادی الاول [illegible]

۱۲۶۳

تاریخ تولد فرزند [illegible]

یوم [illegible]

۱۲۶۲

بسمه تبارک و تعالی القصیدة المعروفة بالمطرز منسوب الرشید الوطواط

یا خلیل البال قد بلبلت بالبلبال بال
بالنوی زلزلتنی والعقل فی الزلزال زال

از فارغ البال تحقیق وسوسه که تو نمودی اندرون خاطر مرا بکنار خودت مضطرب کردی مرا و عقل در اضطراب رفت

یا رشیق القد قد قوست قدی فاستقم
فی الهوی فافرق فقلبی شاغل الاشغال

ای بلند بالا رشید تحقیق کمان کرده قد مرا بجفا راست کن در عشقی که حکم بکن در حق من خوب که اکنون دل من شغل شده از همه اشغال

يا أسيل الخد خدّ الدمع خدّي في النوى   عبرتي وفي عيني منك يا ذا الخال خال

كم تشتكي زمرة العشاق في الهوى   كم تذوق الحتف من ساق عن الخلخال خال

إنّ قلبي في خمارٍ هاج من سكرِ الهوى فاسقني من فيك خمراً أبيضاً كالسلسالِ

لم يزل يرتاضُ في جنّاتِ عدنٍ من جنى من جنى بستانِ خدٍّ منك كالتفّاح فاح

قطّ ما أفرحتني مذ بالأسى أبرحتني سرّ صبًّا مذ غدا في الحزن ما في الرّاح راح

قد كتمت الحبّ في قلبي زمانًا فاعندي بدرّ جاري أدمعي بالسرّ كالمصباح باح

من يلم في هوى حور الغواني قد غوى ان هذا الامر لي من ربي الفتاح

نحن عما اقاسي ان تخفى الآن ان لن لنا قلنا فقاسي القلب للخلان لان

في عراض الوصل عني الهجر كالعذار دا   لا ترحل فالحشا من كثرة الاسفار فا

لحت من وجه جميل جملة العشاق شاق   جد بتقبيل اليد قلب ذي المشتاق تاق

يا غزالاً قدّه في المشي كالأرماح ماج ريقه راحٌ وما في غير تلك الراح راح

لم تزل تزورّ وكبراً منك عنّي جانباً لا تجبّرْ فالفتى من قلبه الجبّار

مُذْ شَدَدْتُ الوَسْطَ مُعْتَزّاً بِزُنّارِ الهَوى   لَمْ أَزَلْ فِي النّارِ لاهوا ولَدَى الزُّنّارِ نارا

تا قَلْبِي إِذْ تاهَ مِنْ تَبارِيحِ الجَوى   ما أَفاقَ القَلْبُ مُذْ مِنْ طَرْفِهِ السَّحّارِ حارا

ذر هو العز لا يزول واخر مدح صيغ منه جاها جائد في سيري عن شعار العار

سيد في كل خطب ساد في الآفاق فاق آية في الجد بلوا إلى الفساق ساق

فخر دين الله من جدوا في الأنعام عاما   وهو من جنس المعالي أكثر الأكرام راما

نصرت رايات الهدى في سباغايات الندى   بجمال همته العلى على الغشام شاما

نضى

مُؤتِمُ الأَبناءِ في الهَيجاءِ عَن آبائِهِم مُتَّقُوا إِشفاقَ المَوموقِ لِلأَيتامِ تامّ

صامَ لِلمَعبودِ عَن لَذّاتِهِ لَكِنَّهُ لَم يَصُم عَن قَتلِ الأَعادي نَحرَ الصَّمصام

ضيغم مرزا ابن مرزا ضرغام من عال الترك   باسل خمس الى ضرب الطلى والهام هما

لو رآه صاحب صعق لكتا تاب   او عمر رستم في موضع الارهاب

يا عليماً عند العلام نوار شاد زاهداً تقواه في دنيا اللذ زهادا

يا نظام الملك يا فخر الورى يا آمراً ذا جا المستنجد المظلوم بالإنجادا

با نظام

أصبحت منصوبة رايات دين المصطفى فاربطت منه ستر جهار الى الأنجاد

ثامن

شان الصغار والإله من الأئمة واعتد بنيها في الأغلال والأصفاد

يبعد الأطواد بالإيعاد حتى إنه لو رآه ما اعتدت من لهو ذي الأبعاد عاد

مقسط أضحى ومنه منهل الإنصاف صاف قاهر أمسى على الإجحاف

مقسط

سادوا الحسامية في انحطاط زمانهم   إذ علياؤهم كالزعزع النسّاف

لم يزل

لم يزل يعطي العافي تارة وطارة   اثر التقدم والتأخير في الإسعاف

سحت أقطار السما لو لم تكف ما ضر إذ للورى توكاف عادى كفه الوكاف

دم على رغم العدى وارتج بعود العيد في ق د لنعماء فيها وادام الالطاف

هذه القصيدة موسومة بلامية العرب منسوبة الى الشنفرى الازدي والازد بنو
الغوث وبانه افصح ابو حجر باليمن ومن اولاده الانصار كلهم وق
وسيجي ترجمة الناظم بالشنفرى في ضمن شرح الابيات قال النبي
علموا اولادكم لامية العرب فانها تعلمهم مكارم الاخلاق وهو
كفى مادحا

دفر

وقد جمعت الحاجات والليل مقمر
وفي الارض منأى للكريم عن الاذى

وشدت لطيات المطايا وارحل   وفيها لمن خاف القلى متحول

لعمرك ما في الارض ضيق على امرء   ولي دونكم اهلون سيد عملس

سرى راغباً أو راهباً وهو يعقل   وأرقط زهلول وعرفاء جيأل

لديهم

لديهم ولا الجاني بما جر يخذل   هم الأهل لا مستودع السر ذائع

وكلٌّ أبيٌّ باسلٌ غير أنّني   إذا عرضت أولى الطرائد أبسلُ

وإن مُدّت الأيدي إلى الزاد لم أكن   وما ذاك إلا بسطةً عن تفضّلِ

بأعجلهم إذ أجشع القوم أعجل عليهم وكان الأفضل المتفضل

وانى

وإني كفاني فقد من ليس جازيا بنعمى ولا في قربه متعلل

ثلثة أضحاب فؤاد مشيّع   وأبيض إصليت وصفراء عيطل

فهو

فهو من الملس المتون يزينها   رصائع قد نيطت إليها ومحمل

إِذَا زَلَّ عَنْهَا السَّهْمُ حَنَّتْ كَأَنَّهَا   مُرَزَّأَةٌ ثَكْلَى تُرِنُّ وَتُعْوِلُ

ولست

وَلَسْتُ بِمِهْيَافٍ يُعَشِّي سَوَامَهُ   مُجَدَّعَةً سُقْبَانُهَا وَهْيَ بُهَّلُ

ولا جبأ اكهى مرب بعرسه   يطالعها في امره كيف يفعل

ولا خرق هيق كأن فؤاده   يظل به المكاء يعلو ويسفل

ولا خالفٍ داريةٍ متغزلٍ … يروح ويغدو داهنا يتكحل

ولست بعلٍّ شره قبل خيره … الفّ اذا ما هجته اهتاج اعزل

ولست

ولست بمحيار الظلام إذا انتحت   هدى الهوجل العسيف يهماء هوجل

إذا الأمعز الصوان لاقى مناسمي   تطاير منه قادح ومفلل

اذا

وَأَسْتَفُّ تُرْبَ الأَرضِ كيلا يرى له   وَلَوْلا اجتناب الذامِ لم يلف مشرب

عليّ من الطَّوْلِ امرؤٌ متطوِّلُ   يُعاشُ بهِ إلا لديَّ ومأكلُ

ولكنّ نفساً حرّةً لا تقيم بي　　على الضيم إلا ريثما أتحوّل

وأطوي على الخمص الحوايا كما انطوت　　خيوطة ماري تغار وتفتل

وَاغدُو على القُوتِ الزَّهيدِ كما غَدا أزلُّ تَهاداهُ التَّنائِفُ أطحَلُ

غدا طاوِيًا يُعارِضُ الرِّيحَ هافِيًا يَخُوتُ بِأذنابِ الشِّعابِ ويَعسِلُ

غدا طا

فَلَمَّا لَوَاهُ القُوتُ مِنْ حَيْثُ أَمَّهُ دَعَا فَأَجَابَتْهُ نَظَائِرُ نُحَّلُ